

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Durdíka a přísedících Karly Kubíkové a Ing. Vlastimila Šerého v hlavním líčení konaném dne 04. října 2017 v Praze

t a k t o :

A. obžalovaní

1. Ing. P. K., MBA,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. xxx,

2. Ing. K. K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

j s o u v i n n i, ž e

poté, co obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K. dne 25.07.2003 uzavřeli s poškozenou společností Xxx, se sídlem xxx, která v té době vlastnila majoritní podíl 500.907 ks akcií společnosti Xxx, a.s., představující 88,16% základního jmění této společnosti, smlouvy o koupi akcií, na základě kterých koupili obžalovaný Ing. K. 400.726 ks akcií společnosti Xxx a.s. za dojednanou cenu ve výši 40.072,60 Kč a obžalovaný Ing. K. 100.181 ks akcií společnosti Xxx a.s. za dojednanou cenu ve výši 10.018,10 Kč s tím, aby jakožto noví vlastníci majoritního podílu a vrcholní manažeři společnosti Xxx a.s. tuto společnost vyvedli z tíživé hospodářské situace a následně společnost Xxx a.s. prodali a doplatili poškozené společnosti Xxx. kupní cenu podle jedné ze dvou variant, a to:

1. za minimální cenu ve výši 2 mil. USD v souladu s články 1.4, resp. 5.1 smluv o prodeji akcií ze dne 25.07.2003, pokud oba obžalovaní prodají své podíly oba najednou a nejpozději ve lhůtě dvou let od jejich koupě toliko kupci jednajícímu v dobré víře, nebo
2. za cenu stanovenou znalcem, pokud své podíly prodají po uplynutí lhůty dvou let, nejpozději ve lhůtě do tří let, jakékoli osobě, nebo pokud v tomto období poškozená společnost obžalované písemně požádá o doplatek kupní ceny,

vyrozuměli svým dopisem ze dne 15.04.2005 poškozenou společnost Xxx. o svém úmyslu prodat akcie společnosti Xxx a.s. podle výše uvedené varianty 1. společnosti Xxx, a.s., IČ xxx, se sídlem Xxx, s tím, že jejím vlastníkem je odděleně stíhaný J. M., nar. xxx, který je údajně jedním z věřitelů společnosti Xxx a.s., načež dne 05.05.2005 oba obžalovaní prodali veškeré jimi vlastněné podíly představující 500.907 ks akcií, tedy 88,16% základního jmění společnosti Xxx a.s. společností Xxx a.s. jakožto v dobré víře jednajícímu kupci za podmínek upravených smlouvami o prodeji akcií ze dne 25.07.2003 za cenu 2 mil. USD, což dle platného kurzu 23,83 Kč za 1 USD činilo v přepočtu 47.660.000,- Kč, tedy jednu akcii společnosti Xxx a.s. za cenu 95,15 Kč, ačkoli oba obžalovaní věděli, že společnost Xxx a.s. je pouze jimi nastrčeným subjektem, který nedisponuje finančními prostředky potřebnými na odkup jejich obchodních podílů ve společnosti Xxx a.s., neboť dle pokynu samotných obžalovaných byly v období od 30.03.2005 do 02.05.2005 finanční prostředky v celkové výši 1,95 mil. USD, tj. v přepočtu 46.468.500,- Kč, převedeny za účelem pokrytí sjednané kupní ceny z bankovních účtů společnosti Xxx a.s. na účet společnosti Xxx a.s., a to buď přímo nebo přes bankovní účty společností Xxx, s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx, Xxx, veřejná obchodní společnost, IČ xxx, se sídlem Xxx a Xxx, s.r.o., IČ xxx, se sídlem Xxx, čímž oba obžalovaní vědomě porušili článek 5.3.b) smlouvy o prodeji akcií ze dne 25.07.2003, který jim tento typ transakce výslovně zakazoval, ba je důvodem ke zpětnému odkupu akcií společnosti Xxx a.s. ve smyslu článku 6.2 smlouvy o prodeji akcií ze dne 25.07.2003 ze strany poškozené společnosti Xxx., čímž oba obžalovaní umožnili, aby se jimi nastrčená společnost Xxx, a.s., formálně představovaná osobou odděleně stíhaného J. M., zmocnila jejich obchodního podílu ve společnosti Xxx a.s. ve výši 88,16% za minimální cenu ve výši 2 mil. USD, ačkoli si s ohledem na svoji pozici ve společnosti Xxx a.s. museli být vědomi skutečné hodnoty jedné akcie a tedy záměrného podhodnocení této kupní ceny, čímž poškozené společnosti Xxx. způsobili škodu nejméně ve výši 70.841.423,- Kč,

t e d y : obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K.

jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

č í m ě s p á c h a l i

obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K.

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Ing. P. K., MBA

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **ve výměře 5 let (slovy pěti let)**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev **na dobu 10 let (slovy deseti let)**.

obžalovaný Ing. K. K.

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **ve výměře 5 let (slovy pěti let)**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev **na dobu 10 let (slovy deseti let)**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou oba obžalovaní povinni společně a nerozdílně **zaplatit na náhradě majetkové škody** poškozené společnosti Xxx., se sídlem xxx částku ve výši 70.841.423,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená společnost Xxx. **odkazuje se zbytkem svého nároku** na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

B. Obžalovaný

3. Ing. M. O.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. xxx,

se podle § 226 písm. c) tr. řádu zprošťuje obžaloby

Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 08.09.2016, sp. zn. 1 KZV 227/2012 pro skutek kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od 01.07.2002 do 25.07.2003, kdy byl obžalovaný O. zaměstnancem společnosti Xxx., se sídlem XXX, který v tu dobu vlastnil majoritní podíl ve spol. Xxx, a.s. a byl poškozeným za účelem dozoru nad řízením společnosti spol. Xxx, a.s. dosazen do funkce generálního ředitele spol. Xxx, a.s., za pomoci odděleně stíhaného J. M., xxx, v úmyslu majetkově ovládnout společnost XXX a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx a získat pro sebe ke škodě spol. Xxx finanční prospěch, navodil podávanými zprávami u poškozeného dojem, že spol. Xxx, a.s. hrozí bezprostřední uvalení konkurzu a utvrdil poškozeného v přesvědčení o nutnosti prodat podíl ve spol. Xxx, a.s. obžalovaným K. a K., jakožto jediným osobám, které jsou schopny spol. Xxx, a.s. před hrozícím konkurzem zachránit, na základě čehož poškozený jako majoritní držitel 500.907 ks akcií, což činilo 88,16 % základního jmění spol. Xxx, a.s., uzavřel dne 25.07.2003 s obžalovanými K. a K. Smlouvy o koupi akcií, dle kterých prodal obžalovanému K. 400.726 ks akcií za zálohově dojednanou cenu ve výši 40.072,60 Kč a obžalovanému K. 100.181 ks akcií za zálohově dojednanou cenu ve výši 10.018,10 Kč, za účelem, aby obžalovaní K. a K., jakožto noví vlastníci majoritního podílu a vrcholní manažeři spol. Xxx, a.s. vyvedli spol. Xxx, a.s. z tíživé finanční situace, jak bylo poškozenému prezentováno obžalovaným O. a následně, aby spol. Xxx, a.s. prodali a doplatili poškozenému kupní cenu podle jedné ze dvou variant, a to:

1. za minimální cenu ve výši 2 mil. USD v souladu se Smlouvami o koupi akcií ze dne 25.07.2003, pokud obžalovaní K. a K. prodají své podíly pouze oba najednou nejpozději ve lhůtě dvou let od jejich koupě pouze od nich nezávislému a v dobré víře jednajícím kupci, nebo
2. za cenu stanovenou znalcem, pokud své podíly prodají po uplynutí lhůty 2 let, nejpozději ve lhůtě do 3 let, jakékoliv osobě,

přičemž obžalovaný O., po vzájemné dohodě s obžalovanými K. a K. i v době po uzavření smluv o koupi akcií dne 25.07.2003, kdy již nezastával funkci generálního ředitele ve spol. Xxx, a.s., předkládal poškozenému nadále zprávy o špatném ekonomickém stavu spol. Xxx, a.s. v úmyslu poškozeného přesvědčit o tom, že

hodnota spol. Xxx, a.s. nedosahuje ani hodnoty 2 milionů USD, a že je pro poškozeného výhodné postupovat podle varianty 1., což by obžalovaným K. a K. umožnilo prodat své podíly ve spol. Xxx, a.s. a následně se jich zmocnit za minimální cenu ve výši 2 mil. USD, kdy za tímto účelem prostřednictvím odděleně stíhaného J. M. založili společnost Xxx, a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx, o svém úmyslu prodat spol. Xxx, a.s. podle varianty 1. Společnosti Xxx, a.s., obžalovaní K. a K. dne 15.04.2005 vyrozuměli poškozeného, následně dne 05.05.2005 prodali veškeré jimi vlastněné podíly, představující 500.907 ks akcií, tedy 88,16 % základního jmění spol. Xxx, a.s., společnosti Xxx, a.s. jakož to od nich nezávislému a v dobré víře jednajícímu kupci podle podmínek upravených Smlouvami ze dne 25.07.2003 za cenu 2 milionů USD, což dle platného kurzu 23,83 Kč/1 USD v přepočtu činilo 47.660.000 Kč, tedy jednu akcii spol. Xxx, a.s. za 95,15 Kč, ačkoliv byli srozuměni s tím, že spol. Xxx, a.s. neměla finanční prostředky na odkup podílu ve spol. Xxx, a.s., proto dle pokynu obžalovaných K. a K. byly finanční prostředky ve výši 1,95 mil. USD, v přepočtu 46.468.500 Kč převedeny k pokrytí kupní ceny z bankovních účtů společnosti Xxx a.s. na účet spol. Xxx, a.s. buď přímo, nebo přes bankovní účty společností Xxx, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx a spol. XXX, veřejná obchodní společnost, IČ: xxx, se sídlem xxx, čímž vědomě porušili čl. 5.3.b) Smlouvy ze dne 25.07.2003, který výslovně obžalovaným K. a K. tento typ transakcí zakazuje, ba je důvodem ke zpětnému odkupu akcií ve smyslu čl. 6.2. Smlouvy společností Xxx, zároveň dne 05.05.2005, čili ve stejný den, kdy došlo k prodeji akcií Xxx, a.s. společnosti Xxx, a.s., uzavřeli obžalovaní K. a K. se spol. Xxx, a.s., zastoupenou odděleně stíhaným M., opční smlouvy, dle kterých obžalovaný K. získal předkupní právo k 66 % akcií spol. Xxx, a.s. a obžalovaný K. k 34 % akcií spol. Xxx, a.s., které bude v době uplatnění opce spol. Xxx, a.s. vlastnit, ve stejný den, kdy došlo k prodeji akcií Xxx, a.s. společnosti Xxx, a.s. a k uzavření opčních smluv, využívajíc skrytého vlastnictví spol. Xxx xxx, a.s., uzavřeli

- a) obžalovaný K. s E. M. smlouvu o koupi 1 akcie spol. Xxx, a.s., a s odděleně stíhaným M. smlouvu o koupi 39 akcií spol. Xxx, a.s.,
- b) obžalovaný O. s odděleně stíhaným M. smlouvu o koupi 40 akcií spol. Xxx, a.s.,
- c) obžalovaný K. s odděleně stíhaným M. smlouvu o koupi 20 akcií spol. Xxx, a.s.,

čímž se obžalovaní O., K. a K. za pomoci odděleně stíhaného M. prostřednictvím spol. Xxx, a.s. zmocnili za podhodnocenou cenu a skrytě před poškozeným majoritního podílu ve spol. Xxx, a.s., konkrétně 500.907 ks akcií, tj. 88,16 % obchodního podílu, což představuje veškerý podíl, který poškozená spol. Xxx dne 25.07.2003 prodala obžalovaným K. a K. za kupní cenu 2 mil. USD, a to za cenu úmyslně podhodnocenou, ačkoliv s ohledem na jejich pozici ve spol. Xxx, a.s., v případě obžalovaného O. ve spol. Xxx a s ohledem na znalecké ocenění akcií v době, před prodejem akcií spol. Xxx, a.s. si byli vědomi skutečné hodnoty jedné akcie, čímž si присvojili akcie spol. Xxx, a.s. dle znaleckého ohodnocení v hodnotě 189.342.846,- Kč a způsobili tak poškozené společnosti Xxx. po odečtení uhrazené zálohové dojednané ceny škodu ve výši 189.292.755,- Kč,

**neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný
Ing. M. O..**

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A., kterého se svým jednáním dopustili obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K. a naopak dospěl k závěru, že ani po provedeném dokazování nebylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že by se skutku popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem B. dopustil obžalovaný Ing. M. O..

Obžalovaný Ing. P. K. ve vztahu k žalovanému jednání svoji vinu kategoricky odmítl jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Obžalovaný má za to, že společnost Xxx, (dále jen „spol. Xxx“) nikdy nebyla uvedena v omyl, ba naopak se podařilo zachránit část jejich investovaných prostředků v podobě záchrany společnosti XXX, a.s. (dále jen „spol. Xxx“). Současně se vyjádřil ke své osobě, rodinným poměrům, podrobným způsobem popsal svůj kariérní růst, předchozí provedené restrukturalizace společností, jakož i svůj nástup do spol. Xxx. V roce 2002 přijal výzvu svědka F. M. a stal se předsedou představenstva spol. Xxx, pročež jeho aktivita spočívala v uspořádání výjezdního zasedání celého managementu společnosti, kde jej seznámil se svými předchozími zkušenostmi. V době, kdy byl podán první návrh na konkurz spol. Xxx (v září či říjnu roku 2002), požádal obžalovaný o odvolání ze své funkce. Počátkem roku 2003 byl požádán obžalovaným Ing. O., aby provedl restrukturalizaci spol. Xxx, která se tou dobou nacházela ve značné krizi, pročež tuto nabídku přijal. Na jaře téhož roku přijal nabídku učiněnou svědkem M. na koupi spol. Xxx s tím, že během dvou let společně s obžalovaným Ing. K. zajistí nového kupce, který bude ochoten zaplatit kupní cenu alespoň ve výši 2 mil. dolarů, což byla jedna ze základních podmínek svědka M., který na tomto bodu smlouvy (čl. 5.1) i přes pochybnosti obžalovaného výslovně trval. Bod 1.4 smlouvy pak pro případ, že by provedené ocenění společnosti mezi druhým a třetím rokem od prodeje bylo nulové, připouštěl, aby si obžalovaní Ing. K. a Ing. K. spol. Xxx ponechali. Skutečnost, že o ponechání si této společnosti obžalovaní zájem neměli, svědčí zejména způsob jejich jednání, snaha o restrukturalizaci, umoření dluhů a dle požadavků spol. Xxx rovněž shánění vhodného kupce. Obžalovaný se následně vyjádřil k procesu připomínkování dalších bodů kupní smlouvy, kterou sestavovali právníci spol. Xxx, a zmínil se rovněž o obchodním jednání, které probíhalo mezi společnostmi Xxx a Xxx, kdy spol. Xxx byla toho času jediným zájemcem o koupi spol. Xxx. V červenci byl kontaktován právníky spol. Xxx, že smlouva bude podepsána tak, jak ji společně finalizovali, pročež dne 27.07.2003 došlo k jejímu podpisu s tím, že svědek M. se tohoto aktu osobně neúčastnil, když zaslal pouze jím podepsanou poslední stranu smlouvy, která ve finálním provedení čítala méně stran, a dal pokyn právníkům, aby tuto stranu připojili k finální verzi smlouvy. Kopii tohoto finálního dokumentu obžalovaný nikdy neobdržel. Svědek M. se následně od veškerého dění okolo spol. Xxx zcela distancoval. V průběhu září mu pak byla spol. Xxx předána obžalovaným Ing. O., jehož působení ve spol. Xxx tak

k 01.10.2003 skončilo, zatímco obžalovaný Ing. K. následně z pozice generálního ředitele této společnosti řídil obchod a výrobu, zatímco obžalovaný Ing. K. se z pozice finančního a nákupního ředitele staral o finance, věřitele a nákup a takto se společně s dalšími několika poradci ujali záchrany existence spol. Xxx. Tou dobou mu byla rovněž nabídnuta pomoc ze strany odděleně stíhaného J. M., který měl kontakty v bankách a mohl tak zajistit určité postupy pro poskytnutí úvěru pro spol. Xxx, na základě čehož byla navržena finanční restrukturalizace, která společnost zachránila. Obžalovaný následně popsal situaci, která předcházela prodeji spol. Xxx, resp. hledání vhodného kupce, nezajem pomoci ze strany svědka M. a získávání půjček k vyřešení řady závazků. Dne 05.05.2005 došlo k prodeji spol. Xxx odděleně stíhanému M., resp. jím vlastněné společnosti Xxx a.s. (dále jen „spol. Xxx“), přičemž po vyřízení všech formálních náležitostí a převodu peněz obdržel obžalovaný od stíhaného M. plnou moc na řízení firmy Xxx, načež obžalovaný o těchto krocích informoval svědka M., který daný postup přijal. Obžalovaný odděleně stíhaného M. přesvědčil ke koupi spol. Xxx, neboť se dle jeho názoru jednalo o dobrou investici s tím, že z dlouhodobého hlediska mu společnost dost vydělá. Odděleně stíhaný M. koupil akcie spol. Xxx jménem spol. Xxx, nikoliv jím již delší dobu vlastněnou společností Xxx, s.r.o. (dále jen „spol. Xxx“), neboť nebylo žádoucí, aby se o spol. Xxx ucházela poradenská společnost, nýbrž společnost bez historie. Ve vztahu k finančním možnostem odděleně stíhaného M. stran koupě spol. Xxx obžalovaný uvedl, že mu v den transakce odděleně stíhaný M. předložil výpis z bankovního účtu, ze kterého bylo patrné, že na koupi společnosti finančně dosáhne. Skutečnost, že si odděleně stíhaný M. vypůjčil finanční prostředky od společností Xxx a Xxx, s. r. o. (dále jen „spol. Xxx“), se obžalovaný dozvěděl až v průběhu vyšetřování. Dodal, že výše kupní ceny byla stanovena přímo svědkem M., neboť znalecké společnosti Xxx a xxx stanovily hodnotu společnosti v té době na zápornou nulu. Obžalovaný se dále vyjádřil k dražbě minoritních akcií, k jejich ocenění, jakož i k získávání prostředků na financování dluhů spol. Xxx. Poté, co se odděleně stíhaný M. rozhodl prodat spol. Xxx coby jediného akcionáře spol. Xxx svědku P., ponechal si svědek jak obžalovaného Ing. K., tak obžalovaného Ing. K. ve spol. Xxx jako zaměstnance, přičemž obžalovaný Ing. K. dohlížel na finance a obžalovaný Ing. K. dohlížel na Ing. K., načež se podařilo v roce 2008 splatit veškeré dluhy a spol. Xxx začala prosperovat. Veškeré peníze za prodej spol. Xxx obdržela spol. Xxx, nikoliv kterýkoli z obžalovaných. Obžalovaný dále popsal finanční krizi, která u spol. Xxx nastala v roce 2009, a která vyústila v policejní vyšetřování a následné stíhání jeho osoby. Ve své výpovědi rovněž sporoval čl. 5.3.b) smlouvy o prodeji akcií ze dne 25. 07. 2003, neboť ze všech transakcí měli obžalovaní Ing. K. a Ing. K. prospěch z titulu majoritních akcionářů, což je samo o sobě proti tomuto smluvnímu ustanovení, a proto nelze tvrdit, že obžalovaní tento článek smlouvy porušili, když jeho smyslem mělo být vyjádření toho, že obžalovaní vytvářejí benefity pro společnost, přičemž prodej spol. Xxx takovým krokem byl. Pakliže by měl svědek M. proti těmto krokům jakékoliv námitky, měl možnost se kdykoliv ohradit či navrhnout jiného kupce, což neučinil, ba naopak prodej společnosti odděleně stíhanému M. coby v té době úspěšnému obchodníkovi odsouhlasil. Obžalovaný popřel, že by kdokoliv uvedl svědka M. v omyl, neboť ten byl profesionálním a zkušeným obchodníkem a jeho každodenní činnost spočívala v oceňování a nákupu společností, přičemž z výsledků

auditu a závěrů znaleckých posudků jasně vyplývá, v jak špatném stavu byla spol. Xxx před svým prodejem, přičemž je vyloučeno, aby o tom svědek M. nebyl informován. Dokazuje to rovněž skutečnost, že svědek M. jednal s osmi potencionálními kupci, kdy ani jeden z nich nebyl ochoten za společnost zaplatit ani symbolickou částku. Obžalovaný zároveň kategoricky odmítl, že by v den, kdy v květnu 2005 došlo k prodeji akcií spol. Xxx, sjednal on nebo obžalovaný Ing. K. se spol. Xxx předkupní právo na akcie spol. Xxx. Byly uzavřeny pouze zajišťovací smlouvy pro případ, že by se spol. Xxx nechovala jako kupující v dobré víře, ať již proto, že nezaplatí kupní cenu nebo proto, že společnost Xxx nebude nadále rozvíjet.

Rovněž obžalovaný Ing. K. K. jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem popřel, že by se dopustil jednání, jež je mu obžalobou kladeno za vinu s tím, že dle jeho mínění je obžaloba postavena na vykonstruovaných tvrzeních svědka M., který chtěl tímto způsobem obhájit vlastní pochybení ohledně spol. Xxx. Je zcela nepředstavitelné, aby on nebo kterýkoliv ze spoluobžalovaných uvedli svědka M. v omyl ohledně stavu společnosti Xxx, neboť svědek podniká v oboru již od roku 1989, vystudoval Harvardskou univerzitu a má ve svém portfoliu řadu firem, do kterých vstoupil. Osobou zastupující spol. Xxx, se kterou obžalovaný nejčastěji jednal, byl svědek F. G., který posléze veškeré výstupy z jednání prezentoval svědku M.. Obžalovaný dále popsal, jakým způsobem se dostal ke spolupráci se spol. Xxx a kterak je v roce 2002 oslovil obžalovaný Ing. O., aby pracoval pro spol. Xxx, kterou bylo třeba zachránit před krachem. Obžalovaný se podrobně vyjádřil k počátkům svého působení ve spol. Xxx, když se na jaře roku 2003 ujal funkce poradce generálního ředitele, kterým byl tou dobou právě obžalovaný Ing. O., a v témže období pak přijal i funkci finančního ředitele. Obžalovaný popsal fungování spol. Xxx, zejména její problematické zacházení s financemi, které společnost dovedly až k podání návrhu na konkurz p. P., přestože jeho pohledávka byla dle názoru obžalovaného neoprávněná, načež bylo podáno dalších 16 návrhů jinými věřiteli, což způsobilo chaos a další zhoršení fungování spol. Xxx. Obžalovaný následně podrobným způsobem popsal, kterak došlo k uzavření smlouvy o koupi akcií spol. Xxx mezi ním a obžalovaným Ing. K. jako kupujícími a spol. Xxx jako prodávajícím. Uvedl, že na nabídku koupit akcie spol. Xxx přistoupil proto, aby v budoucnu, pokud bude ve firmě úspěšný, získal další práci ve spol. Xxx od svědka M., přičemž byl motivován i nízkým vkladem, který pro něj představoval minimální riziko. Naopak není pravdou, že by byl na daném postupu jakkoliv domluven s obžalovaným Ing. O.. S cenovou nabídkou přišla sama spol. Xxx. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k samotnému postupu při podpisu kupní smlouvy v roce 2003, kdy svědek M. k tomuto procesu přistupoval poněkud laxně, když poslední stranu smlouvy poslal faxem a neseseděla ani čísla stran smlouvy, neboť finální verze byla právníky rozšířena. Kupní smlouvu obžalovaný nepřipomínkoval, neboť ji podrobně nestudoval, důvěřoval spol. Xxx a zaměřoval se zejména na faktické kroky vedoucí k záchraně spol. Xxx. Ve vztahu k působení obžalovaného Ing. O. ve spol. Xxx uvedl, že jeho funkce skončila záhy po prodeji akcií spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., kdy obžalovaný Ing. O. ze společnosti odešel, a na místo generálního ředitele spol. Xxx nastoupil obžalovaný Ing. K., zatímco obžalovanému Ing. K. byly ponechány finanční záležitosti, načež podrobným způsobem popsal náplň práce každého z nich. V době koupě akcií spol. Xxx byla její hodnota nulová a úkolem obžalovaných bylo

dle požadavků svědka M. zhodnotit společnost na 2 mil. USD. Na to obžalovaný podrobně popsal činnost, aktivity a další kroky spol. Xxx, jakož i postup vůči věřitelům a jednání s bankami s tím, že nedobrá finanční situace společnosti byla celému okolí známa. Na podzim roku 2002 odešla ze spol. Xxx řada zaměstnanců, která pak vytvořila spol. Xxx, jež přebrala spol. Xxx několik klíčových zákazníků. Hrozba konkurzu spol. Xxx trvala i v roce 2005, kdy došlo k prodeji akcií spol. Xxx spol. Xxx, resp. odděleně stíhanému M.. Zásadní zlepšení hospodářské situace společnosti nastalo až v roce 2008. Smlouvu o prodeji akcií uzavřel obžalovaný společně s obžalovaným Ing. K. jako prodávající s odděleně stíhaným M. jako kupujícím proto, že J. M. obžalovaným poskytl poradenství a pomoc spočívající např. v zisku prvních dvou úvěrů pro spol. Xxx od České spořitelny, a.s. (dále jen „ČS“) a Citibank Europe plc (dále jen „Citibank“) či v provádění korekcí reportů předkládaných bance tak, aby pro banku byly čitelnější. Poté, co za ním přišel obžalovaný Ing. K. s tím, že by odděleně stíhanému M. spol. Xxx prodali, souhlasil s tím, neboť měl za to, že tento postup je v souladu s tím, co se původně ujednalo se svědkem M., přičemž veškeré záležitosti v souvislosti s prodejem přenechal obžalovanému Ing. K., neboť mu plně důvěřoval. Stran kupní ceny obžalovaný uvedl, že ta byla od počátku stanovena na částku 2 mil. USD, přičemž mu nebylo zcela zřejmé, odkud získá svědek M. finanční prostředky na koupi spol. Xxx, nicméně byl ujistěn obžalovaným Ing. K., že platba proběhne, k čemuž byla sestavena i záložní smlouva a řada dalších podkladů, ovšem k jejich podpisu nikdy nedošlo. Není si vědom toho, že by ze spol. Xxx byly vyvedeny jakékoliv finanční prostředky za účelem úhrady kupní ceny ze strany spol. Xxx. Obžalovaný dále popsal, jaká byla jeho pozice po prodeji akcií spol. Xxx spol. Xxx a vyjádřil se rovněž k okolnostem, které mu byly známy ohledně převodu spol. Xxx na svědka P., jakož i k následné komunikaci s ním. Uvedl, že obžalovaný Ing. K. byl mnohokrát pověřen správou akcií spol. Xxx, ale nikdy nebyl jejich vlastníkem. Obžalovaný se z pozice finančního ředitele účastnil valných hromad všech společností ve skupině, tj. i spol. Xxx a Xxx, přičemž některé z nich se konaly v místě bydliště obžalovaného Ing. K., nicméně těch se obžalovaný Ing. K. neúčastnil. Obžalovaný se v rámci své výpovědi rovněž vyjádřil ke spol. Xxx, spol. Xxx a spol. Xxx a jejich vztahu ke spol. Xxx, zejména k toku finančních prostředků ze spol. Xxx přes uvedené subjekty. Obžalovaný se rovněž zmínil o pohledávkách spol. Xxx vůči spol. K., s.r.o. (dále jen „K.“), která byla jedním z významných dodavatelů spol. Xxx., přičemž jedna z pohledávek spol. K. byla dne 01.04.2005 zaplacená společností Xxx nikoliv přímo spol. K., nýbrž spol. Xxx, a to z důvodu postoupení dané pohledávky, k čemuž uvedl, že mu není známo, odkud pramení zisk spol. Xxx uvedený v zápise z valné hromady konané dne 30.06.2005. Závěrem se obžalovaný vyjádřil k řadě předložených listinných dokumentů, jakož i k tiskové zprávě spol. Xxx, jejíž obsah vysvětlil tím, že bylo povinností jeho i obžalovaného Ing. K. vystupovat před novináři jako vlastníci spol. Xxx a rovněž zbývajících akcií, které drží prostřednictvím spol. Xxx, i po prodeji spol. Xxx, neboť tímto způsobem mělo být předejito zbytečným problémům, neklidu ze strany bank a věřitelů, přičemž ani nikdo z organizační struktury spol. Xxx si nepřál, aby na něj bylo vidět.

Taktéž **obžalovaný Ing. M. O.** v přípravném řízení i v řízení před soudem kategoricky odmítl, že by se dopustil skutku popsaneho v obžalobě, když tento se

zakládá převážně na tvrzení svědka M., které nebylo v rámci vyšetřování podloženo žádnými listinnými ani jinými důkazy. Pokud svědka M., případně kohokoliv jiného ze spol. Xxx, informoval o stavu spol. Xxx, činil by tak ústně, nikoliv písemně, a pokud jsou ve spisovém materiálu založeny nějaké e-mailové zprávy, nepochází od obžalovaného, byť mohl jejich obsah s danými osobami konzultovat. Obžalovaný se podrobným způsobem vyjádřil ke komunikaci se zástupci spol. Xxx za dobu jeho působení ve spol. Xxx ve funkci generálního ředitele. Jednání o prodeji spol. Xxx vedl svědek M. již od roku 2001 a obžalovaný se k tomuto aktu vyjadřoval toliko v souvislosti s žádostí svědka M., aby byl upozorněn, na co si dát v kupní smlouvě pozor, přičemž hovořili zejména o potencionálním kupci spol. Xxx, která měla tou dobou vůči spol. Xxx velké závazky, protože obžalovaný vyzýval k opatrnosti v souvislosti s prodejem společnosti Xxx tomuto subjektu. Rozhodně však nebyl tím, kdo by svědku M. poradil, aby spol. Xxx prodal spoluobžalovaným Ing. K. a Ing. K. a nikdo s ním ani tuto možnost nekonzultoval, což platilo i o výši kupní ceny. Byl o tom pouze zpraven z výkonu funkce titulu generálního ředitele spol. Xxx. Obžalovaný popsal počátky svého působení ve spol. Xxx, jakož i okolnosti provázející rozhodnutí svědka M. koupit spol. Xxx a dosazení obžalovaného do dozorčí rady. Není pravdou, že by obžalovaný následně vybíral do spol. Xxx osoby dle svého vlastního uvážení, když toto činil pouze na popud svědka M., kdy si svědek v konečném důsledku o spolupráci s doporučenými osobami rozhodl sám. Obžalovaný popsal řízení spol. Xxx za doby působení svědků Ing. P. a Ing. M. ve funkci generálního ředitele s tím, že se tato společnost ocitla v likvidní krizi, přičemž v této době obžalovaný těmto osobám neposkytoval žádné rady. Kvůli osobním sporům a žádosti svědka JUDr. M. obžalovaný do spol. Xxx prakticky až do 03.07.2002, kdy byl jmenován generálním ředitelem, nejezdil. Jeho úkolem v této funkci bylo udržet společnost tzv. „nad vodou“ do doby, než se podaří sehnat vhodného kupce. Byl rovněž požádán svědkem M., aby svůj minoritní podíl ve spol. Xxx ve výši cca 3,5% převedl na obžalovaného Ing. K., neboť toho zřejmě bylo třeba pro vytěsnění minoritních akcionářů. Obžalovaný tak učinil beze smlouvy na Středisku cenných papírů za vědomí právníků spol. Xxx za částku ve výši 10.000,- Kč s tím, že mu svědek M. ztrátu vynahradí na jiných obchodech, neboť akcie původně nakoupil za částku ve výši 100.000,- Kč. Obžalované Ing. K. a Ing. K. s žádostí, aby se připojili k řízení spol. Xxx, oslovil svědek M., přičemž obžalovaný podrobným způsobem popsal obsah činnosti každého z nich. Obžalovaný se dále vyjádřil ke krizi, která panovala ve spol. Xxx v letech 2002 až 2003, k nápadu svědka M. prodat spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., jakož i k jednání svědka M. se zástupcem spol. Xxx, p. S., o případném prodeji spol. Xxx. Z jakého důvodu bylo nakonec rozhodnuto, že se spol. Xxx prodá spoluobžalovaným a nikoliv spol. Xxx, obžalovanému není známo. Náplní jeho práce bylo vyhledávání investičních příležitostí, nikoliv shánění kupce pro spol. Xxx, což bylo plně v režii svědka M.. Dne 25.07.2003 došlo k prodeji spol. Xxx, přičemž obžalovaný byl ponechán ve funkci generálního ředitele do září 2003, kdy byl svědkem M. požádán, aby rezignoval, načež byl na jeho post jmenován obžalovaný Ing. K.. Poté ze spol. Xxx definitivně odešel a nadále již nikterak nemonitoroval dění v této společnosti, ani v ní od té doby nebyl. Naopak popsal, jakým způsobem spolupracoval se svědkem M. až do roku 2008, kdy sháněl pro spol. Xxx investiční příležitosti. Dodal, že svědku M. vždy

předkládal pouze doporučující stanoviska, aby si on jako odpovědná osoba zvážil konečné rozhodnutí, které obžalovaný nikdy nečinil. Všichni tři spoluobžalovaní plánovali spolupráci v oblasti restrukturalizace společností, nicméně své nápady a plány nikdy neuskutečnili. O tom, komu a za jakých okolností byla následně spol. Xxx prodána, není obžalovanému nic známo a o existenci spol. Xxx se dozvěděl až někdy v roce 2006 v souvislosti s jinou obchodní záležitostí. Osobu odděleně stíhaného M. údajně poznal až v době, kdy již nebyl generálním ředitelem spol. Xxx. Oproti tomu se obžalovaný setkal za dobu svého působení ve spol. Xxx se spol. Xxx, která patřila odděleně stíhanému M., když mu bylo známo, že spol. Xxx má za spol. Xxx určité pohledávky, nicméně vyloučil, že by se spol. Xxx nebo jiná společnost prezentovaná J. M. za dob jeho vedení podílela na získání úvěrů od bank pro spol. Xxx. Závěrem se obžalovaný podrobněji vyjádřil ke kontaktům se spoluobžalovanými Ing. K. a Ing. K. po jeho odchodu ze spol. Xxx a rovněž k e-mailové korespondenci mezi ním a dalšími osobami působícími ve spol. Xxx.

Vyjma obžalovaných byla v řízení před soudem slyšena rovněž řada svědků, a to Ing. J. D., Mgr. L. G., B. Z., A. H., Ing. J. H., PhDr. V. H., Ing. J. J., Ing. V. J., J. F. M., Ing. H. M., L. P., Ing. L. P., Ing. P. R., Ing. J. S., Mgr. R. S., R. T., A. K., roz. Š., Ing. J. V., A. V., Ing. A. K., Ing. J. M., JUDr. Ing. M. M., MBA, S. A., F. G., Ing. K. Ř., I. J., M. H., Ing. P. M., L. K., N. S. a Mgr. I. B.

Svědék Ing. J. D. se v řízení před soudem nejprve vyjádřil k osobám všech obžalovaných s tím, že byl v roce 2002 osloven obžalovaným Ing. O. coby tehdeším generálním ředitelem spol. Xxx, aby spolu s ním spolupracoval na záchraně spol. Xxx, které hrozil konkurz. Ve vztahu ke spol. Xxx tak svědek působil coby její externí poradce prostřednictvím společnosti Xxx, s.r.o. (dále jen „spol. Xxx“). Obžalovaný Ing. K. do společnosti vstoupil zhruba ve stejném období jako svědek a působil jako poradce generálního ředitele, posléze jako finanční ředitel. Zhruba po roce vstoupil do spol. Xxx i obžalovaný Ing. K. a vystřídal obžalovaného Ing. O. ve funkci generálního ředitele. O převodu akcií společnosti není svědkovi nic známo, nicméně zaznamenal změnu v osobě vlastníka spol. Xxx, kdy asi po roce a půl jeho působení v této společnosti ji koupila spol. Xxx a následně byl svědek osloven obžalovaným Ing. K., aby vstoupil do představenstva spol. Xxx, v němž svědek nakonec působil cca 10 let. Představenstvo se scházelo cca 1 x za rok v počtu tří účastníků, resp. vždy, když byla potřeba cokoli podepsat. Svědek se rovněž účastnil valných hromad spol. Xxx, které se konaly ve Xxx, v bytě obžalovaného Ing. K., který tam vystupoval jako akcionář z titulu pověření majitele. Po celou dobu však svědek dle svého tvrzení nevěděl, kdo je vlastníkem spol. Xxx. Závěrem své výpovědi se svědek vyjádřil ke stavu spol. Xxx po dobu jeho působení v ní a rovněž ke komunikaci spol. Xxx se spol. Xxx, která byla svého času jejím jediným vlastníkem. Za spol. Xxx se o spol. Xxx zajímala pouze jedna osoba, a to muž cizí státní příslušnosti.

Svědčyně Mgr. L. G. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedla, že cca před 11 lety byla požádána obžalovaným Ing. K., aby se stala členkou dozorčí rady v nově založené spol. Xxx s tím, že se jedná pouze o formální funkci. Obžalovaný Ing. K. byl generálním ředitelem spol. Xxx, která byla spravována spol. Xxx a svědkyně se domnívala, že obžalovaný je majitelem spol. Xxx. Sama se nikdy neúčastnila valných hromad spol. Xxx, přičemž má za to, že se nikdy ani nekonaly, nepodepisovala žádné dokumenty, neměla žádné informace o akcích společnosti ani

o jiných skutečnostech či dění ve společnosti. V čem spočívá angažmá v dozorčí radě, svědkyni nebylo známo. Spolu s ní byla v dozorčí radě ještě svědkyně Z. a další dvě osoby, se kterými se nikdy nesetkala. Pokud je podepsána pod zápisem z dozorčí rady, došlo k tomu z důvodu, že jí takový dokument předložil k podpisu obžalovaný Ing. K., když žádného zasedání se nikdy neúčastnila. Závěrem uvedla, že při podání vysvětlení na policii využila služeb právního zástupce, který jí kontaktoval na základě obdržení jejího telefonního čísla od obžalovaného Ing. K.. Ke svému působení v dozorčí radě spol. Xxx se pak v řízení před soudem vyjádřila i **svědkyně B. Z.** Obžalovaný Ing. K. jí nabídl, aby se stala předsedkyní dozorčí rady spol. Xxx za určitý finanční obnos, což přijala. Obžalovaný Ing. K. jí přinesl listinu, kterou podepsala, a tím vznikla její funkce. Svědkyně si nevzpomíná, zda se někdy konala schůze dozorčí rady, nicméně ona sama se žádné neúčastnila. O spol. Xxx neměla nikdy žádné informace, ani je z vlastní iniciativy nevyhledávala. Neměla povědomí ani o tom, proč ji oslovil v souvislosti se spol. Xxx právě obžalovaný Ing. K., nevěděla, zda je obžalovaný v jakémkoli vztahu k této společnosti, ani se nezajímala o to, zda pro ni daná funkce nepředstavuje případné riziko. V přípravném řízení naopak svědkyně uvedla, že obžalovaný Ing. K. byl vlastníkem spol. Xxx, když tohoto dojmu nabyla právě proto, že s ním vyřizovala veškeré dokumenty stran svého členství v této společnosti. V této souvislosti uvedl, že jí postačovalo ujištění, že pro ni daná funkce nepředstavuje žádnou činnost a nevyžaduje jakoukoliv její aktivitu. Svědkyně potvrdila, že se stejným způsobem stala členkou dozorčí rady spol. Xxx i její kamarádka, svědkyně Mgr. L. G., které rovněž nebyla známa žádná fakta jak ve vztahu k této společnosti, tak ve vztahu k předmětné funkci. Závěrem svědkyně potvrdila, že po obdržení předvolání k výslechu na policii využila nabídky obžalovaného Ing. K. na právní zastoupení u tohoto úkonu.

Svěddek A. H. v hlavním líčení vypověděl, že je ředitelem společnosti Xxx, a.s. (dále jen "Xxx"), jehož vlastníkem je obžalovaný Ing. K.. Ostatní obžalované svědek viděl asi dvakrát při oslavách na statku, nicméně mu je známo působení obžalovaného Ing. K. ve spol. Xxx a povědomý je mu údajně i název spol. Xxx, ačkoli o vztahu obžalovaného k dané společnosti nic neví.

Svědkyně Ing. J. H. se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřila ke svému působení na různých pracovních pozicích ve spol. Xxx, jakož i k působení všech obžalovaných ve jmenované společnosti. V roce 2003 působil obžalovaný Ing. K. ve funkci finančního ředitele a obžalovaný Ing. K. ve funkci generálního ředitele, přičemž obžalovaný Ing. O. zastával funkci generálního ředitele této společnosti před ním. Svědkyně se následně vyjádřila k ekonomické situaci spol. Xxx, která měla v letech 2001 až 2003 finanční problémy, k úvěrům spol. Xxx a ke změně v portfoliu bank v důsledku prodeje úvěru ve výši 70 mil. Kč Komerční bankou, a.s. České konsolidační agentuře (dále jen „XXX“), přičemž tyto závazky byly následně uhrazeny, byť svědkyni není známo, z jakých prostředků. Svědkyně dále uvedla, že vlastníkem akcií spol. Xxx v době, kdy ve společnosti působili obžalovaní Ing. K. a Ing. K., byla spol. Xxx, nicméně případné propojení obžalovaných se spol. Xxx jí nebylo nikterak známo. Ve vztahu k platbám spol. Xxx svědkyně uvedla, že je vždy připravila a následně některé z nich konzultovala s finančním ředitelem, tj. obžalovaným Ing. K.. Dále svědkyně uvedla, že spol. Xxx měla uzavřené určité smlouvy se společnostmi Xxx a Xxx, přičemž a měla některé

bankovní účty vedeny v Brně. K těmto účtům měla přístup svědkyně Mgr. S., které svědkyně potřebné finanční prostředky přeposílala. Pokyny k převedení peněz z jednoho účtu spol. Xxx na jiný účet spol. Xxx dostávala buď přímo od svědkyně Mgr. S. nebo od obžalovaného Ing. K..

Svědék PhDr. V. H. v hlavním líčení uvedl, že vstoupil do představenstva spol. Xxx v roce 2002 poté, co byl jako zaměstnanec společnosti Xxx, kterou vlastnila spol. Xxx, osloven tehdejším generálním ředitelem spol. Xxx, obžalovaným Ing. O.. Dále se svědek vyjádřil k tomu, co mu bylo známo o prodeji akcií spol. Xxx, přičemž jejich vlastníky v době, kdy do společnosti vstoupil, byli obžalovaní Ing. K. a Ing. K., nicméně bližší okolnosti tohoto vlastnictví mu nejsou údajně známy. Poté, co obžalovaný Ing. O. odešel z funkce generálního ředitele spol. Xxx a na jeho místo nastoupil obžalovaný Ing. K., opustil tím i celou společnost a již nadále ani ve spol. Xxx, ani ve spol. Xxx nefiguroval. Svědek popsals rovněž ekonomickou situaci spol. Xxx, na kterou byly až do roku 2006 nebo 2007 podávány návrhy na konkurz, a která měla řadu závazků po splatnosti. Dále se vyjádřil k prodeji akcií spol. Xxx společnosti Xxx, který proběhl asi dva roky poté, co akcie spol. Xxx zakoupili obžalovaní Ing. K. a Ing. K.. Svědek má dle svého tvrzení za to, že ke stanovení kupní ceny byly zpracovány znalecké posudky, nicméně o konkrétní informace se nezajímá. V době, kdy byl předsedou představenstva spol. Xxx, tj. od roku 2006, dostával pokyny zejména od obžalovaných Ing. K. a Ing. K., pouze okrajově jednal se svědkem P., majitelem spol. Xxx. O tom, že by kdokoliv z obžalovaných byl majetkově propojen se spol. Xxx, mu údajně není nic známo. Závěrem své výpovědi se svědek vyjádřil k bankovním úvěrům spol. Xxx a k záležitostem, které byly řešeny s XXX, jakož i k okolnostem svého odchodu z představenstva spol. Xxx.

V řízení před soudem byla dále slyšena pracovnice ČS, **svědkyně Ing. J. J.**, která se vyjádřila k okolnostem poskytnutí úvěru bankou spol. Xxx v době, kdy jejím finančním ředitelem byl obžalovaný Ing. K. a generálním ředitelem Ing. K.. Se spol. Xxx bylo jednáno o úvěru v řádech stovek milionů Kč, přičemž analýza hospodářské situace prováděná před samotným poskytnutím úvěru byla dle jejího vyjádření z hlediska poskytnutí požadovaného úvěru akceptovatelná. Svědkyně připustila, že ekonomickou stabilitu spol. Xxx monitorovala ČS po delší dobu, když zpočátku nebyla dobrá, nicméně v době poskytnutí úvěru již společnost nabrala lepší směr a získala nové zakázky.

Svědék Ing. V. J. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl jednak skutečnosti týkající se zájmu společnosti Xxx, a.s. (dále jen „Xxx“) o koupi pohledávky za spol. Xxx prostřednictvím XXX v letech 2004 až 2005 ve výši 40 až 60 mil. Kč, kdy nakonec vyhrál jiný, neznámý zájemce. Následně se vyjádřil k zájmu spol. Xxx zakoupit akcie spol. Xxx, resp. 9 až 10% akcií, a to v dražbě konané v roce 2005. Vyvolávací cena akcií byla stanovena na základě znaleckého posudku zpracovaného znalkyní Ing. Ivanou Prchalovou – Heřboltovou, CSc. na částku ve výši 12 mil. Kč, což svědek v dané chvíli považoval za adekvátní danému stavu. Svědkův limit byl stanoven na částce ve výši 15 mil. Kč, za což akcie následně i zakoupil, neboť vyvolávací cena byla dalšími přihazujícími navýšena. Z vlastních zkušeností se dle svého tvrzení domníval, že přihazujícími byli manažeři spol. Xxx, kteří již v té době drželi 90,5 % akcií, nikdy se však s nimi osobně nesetkal. V roce 2006 došlo na valné hromadě spol. Xxx ke squeeze-outu a spol. Xxx byla jako

minoritní akcionář vyplacena. Cena akcií pro squeeze-out byla opětovně stanovena znalkyní Ing. Prchalovou – Heřboltovou, CSc., o čemž byl následně veden civilněprávní spor, kdy spol. Xxx požadovala doplatek za akcie stanovený revizním znaleckým posudkem, kterým byla odhadnuta cena akcií na částku o 8 až 9 mil. Kč vyšší. Svědek se pak závěrem své výpovědi vyjádřil ke skutečnostem, jež jsou mu známy o spol. Xxx a o zpožděné platbě za akcie spol. Xxx.

Svědék J. F. M. se v řízení před soudem podrobným způsobem vyjádřil ke svému vztahu ke všem obžalovaným, přičemž se nejprve zaměřil na obžalovaného Ing. O. a jeho propojení se spol. Xxx a spol. Xxx. Jmenovaný obžalovaný byl od roku 1998 zaměstnancem spol. Xxx a po dvou až třech letech se stal poradcem spol. Xxx, kde působil až do roku 2008 s výjimkou roku 2002, kdy zastával funkci generálního ředitele spol. Xxx. Svědek následně podrobným způsobem popsal pracovní činnost obžalovaného Ing. O. pro spol. Xxx, jakož i dokumenty, které v souvislosti s danou profesí na konci roku 2002 podepsal, a které dokreslují jeho právní vztah a povinnosti vůči spol. Xxx. Dále popsal příchod obžalovaného Ing. K. do spol. Xxx v roce 2002, kdy za několik měsíců nahradil obžalovaného Ing. O. ve funkci generálního ředitele. Oproti obžalovanému Ing. O. neměli obžalovaní Ing. K. a Ing. K. právně zakotvené povinnosti vůči spol. Xxx. Obžalovaný Ing. K. vstoupil do spol. Xxx rovněž v roce 2002, měl na starosti finance a komunikoval se svědkem F. G. a Alainem Patrym. Na to se svědek vyjádřil k okolnostem, za kterých spol. Xxx zakoupila akcie spol. Xxx v roce 1998 a uvedl důvody, pro které spol. Xxx považovala spol. Xxx za dobrou investiční příležitost. Až do roku 2003, kdy spol. Xxx prodala spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., měla spol. Xxx své zástupce v dozorčí radě spol. Xxx, kdy se svědek párkrát osobně účastnil jak jednání této dozorčí rady, tak valné hromady. Svědek dále uvedl, že po dobu, co spol. Xxx vlastnila spol. Xxx, byl členem investičního výboru, který fakticky neustále získával informace ohledně spol. Xxx a informoval o tomto stavu spol. Xxx. O ekonomické situaci spol. Xxx dostával investiční výbor spol. Xxx informace v letech 2001 až 2002 zejména od svědka Ing. M. a obžalovaného Ing. O. a od poloviny roku 2002 rovněž od obžalovaného Ing. K.. Takto získané informace si spol. Xxx neověřovala, nicméně v průběhu let 2001 až 2003 svědek nezaznamenal, a to ani ze strany členů dozorčí rady, ve které měla spol. Xxx stále své zastoupení, že by poznatky, které do spol. Xxx proudily ze strany manažerů spol. Xxx, byly zkreslené. Teprve až na základě analýzy provedené spol. Deloitte & Touche LLP (dále jen „Deloitte“) v roce 2008 zjistil, že informace, kterou obdržel od obžalovaných o tom, že ve spol. Xxx není žádná hotovost, a že jí hrozí bankrot, byla nepravdivá, neboť společnost měla v té době faktickou hotovost ve výši 4 mil. USD. Svědek byl toho názoru, že v letech 2002 až 2003 byla spol. Xxx v trvalé krizi. Ve vztahu k závazkům spol. Xxx uvedl, že společnost měla ke konci roku 2002 dluh ve výši 400 mil. Kč, který se podařilo v roce 2003, resp. poté, co byla společnost prodána, snížit na 200 mil. Kč. Svědek se následně vyjádřil i k okolnostem, za kterých se spol. Xxx rozhodla prodat spol. Xxx, zejména k nastalé krizi související s odchodem dosavadního managementu včetně svědků Ing. V. a Ing. P., kdy od roku 2001 vedla spol. Xxx jednání se 2 až 3 zájemci, mezi nimiž byla i spol. Xxx, nicméně ani s jedním z nich se nakonec nepodařilo dohodnout na odpovídajících podmínkách. Na konci roku 2002 přišel obžalovaný Ing. O. s tím, že je nutné prodat spol. Xxx komukoliv a počátkem roku 2003 se zrodila

myšlenka prodat společnost obžalovaným Ing. K. a Ing. K., byť si již není vědom toho, kdo byl původním autorem této myšlenky. V roce 2001 vedl převážnou část jednání s potencionálními kupci svědek osobně, přičemž jeho představa o kupní ceně byla cca 10 mil. USD, což mělo pokrýt vloženou investici spol. Xxx včetně přidané hodnoty, nicméně spol. Xxx nabízela částku pouze ve výši 6 mil. USD. Prodat společnost managementu svědek shledával jako logické řešení, neboť hodnota spol. Xxx byla v té době na nule. Zda s nápadem prodat společnost obžalovaným Ing. K. a Ing. K. přišel obžalovaný Ing. O. nebo to byl společný nápad svědka a obžalovaného, si již nepamatuje. V roce 2003 bylo opětovně vedle obžalovaných coby zájemců o koupi jednáno rovněž se spol. Xxx, která nabízela kupní cenu 4 mil. USD, nicméně obžalovaný Ing. O. svědka upozornil na skutečnost, že spol. Xxx není schopna nikterak prokázat, odkud prostředky na nákup akcií spol. Xxx získá, a tudíž bylo jednání ukončeno. Dodatečně se pak od svědka N. S. dozvěděl, že mu obžalovaný Ing. O. prezentoval stav spol. Xxx v horším světle, než v jakém se ve skutečnosti tou dobou nacházela. Svědek rovněž popsal, jakým způsobem byla zkonstruována kupní cena akcií spol. Xxx ve výši 2 mil. USD, když její faktická hodnota se tou dobou pohybovala na nule, přičemž takto stanovená výše měla motivovat obžalované k vytváření zisku, kdy první vydělané 2 mil. USD měly jít právě pro prodávající spol. Xxx a při následném prodeji společnosti v horizontu 2 let si kupní cenu společnosti rozdělí spol. Xxx s obžalovanými napůl. Pokud by obžalovaní nenašli nového kupce, spol. Xxx měla následně právo jmenovat znalce, který by stanovil hodnotu spol. Xxx. Návrh kupní smlouvy zpracovala advokátní kancelář pracující pro spol. Xxx, načež se svědek podrobným způsobem vyjádřil k vzneseným připomínkám ohledně kupní smlouvy, jakož i k okolnostem, za kterých byla smlouva podepsána, včetně úhrady kupní ceny. Následně se obecně vyjádřil k období, po které většinu akcií spol. Xxx vlastnili obžalovaní Ing. K. a Ing. K., tj. k letům 2003 až 2005, zejména k informacím o hospodářském stavu spol. Xxx, načež podrobným způsobem popsal skutečnosti, jež mu byly známy ohledně prodeje spol. Xxx společnosti Xxx. Prvotní informaci o daném záměru obdržel svědek prostřednictvím dopisu ze dne 15.04.2005 od obžalovaného Ing. K., dle kterého měl odděleně stíhaný M. pohledávku vůči spol. Xxx, která byla předána XXX. J. M. tak byl ochoten zaplatit 2 mil. USD za akcie spol. Xxx, aby nad touto společností získal kontrolu a dostal své pohledávky zpět. Obžalovaný Ing. K. svědkovi tvrdil, že pokud k prodeji odděleně stíhanému M. nedojde, bude muset podat návrh na konkurz. V roce 2008 se pak svědek dozvěděl, že obžalovaní Ing. K. a Ing. K. jsou navázáni na spol. Xxx, resp. jsou v určitém akcionářském poměru ke spol. Xxx s tím, že rovněž obžalovaný Ing. O. má ve spol. Xxx určitý vliv. Závěrem pak svědek popsal okolnosti, jež jej dovedly k podání trestního oznámení v této věci.

Svědčyně Ing. H. M. v řízení před soudem uvedla, že působila ve spol. Xxx do roku 2003 na postu finanční ředitelky, kdy funkci generálního ředitele zastával svědek Ing. M. a poté i po určitou dobu po jeho odchodu. V práci se rovněž setkala se všemi obžalovanými, nicméně netuší, v jakém poměru obžalovaní byli ke spol. Xxx. Svědkyně následně popsal náplň své práce s tím, že mimo jiné každý měsíc vypracovávala pro generálního ředitele finanční výkazy společnosti Xxx. Svědkyně uvedla, že měla povědomí o tom, že situace spol. Xxx ohledně hotovosti nebyla ideální, nicméně mzdy i závazky hradila společnost včas.

V řízení před soudem učinil svou výpověď rovněž společník spol. Xxx a Xxx, **svědek L. P.**, který uvedl, že obžalované Ing. K. a Ing. K. poznal v souvislosti s nákupem pohledávek spol. Xxx, přičemž je mu známa i osoba obžalovaného Ing. O., avšak nikoliv v souvislosti s touto společností. Svědek se vyjádřil k charakteru a objemu pohledávek spol. Xxx, které nakupoval od roku 2004 vždy v řádech několika mil. Kč, když uvedl důvody, pro které takto spolu se svým společníkem jednali. Spol. Xxx byla tou dobou ve velmi špatném stavu, nicméně i přesto svědek vyhodnotil situaci tak, že má cenu do tohoto rizika vstoupit. Mimo to svědek rovněž na základě smlouvy se spol. Xxx vymáhal staré pohledávky pro tento subjekt, aby společnost získala prostředky k úhradě dalších pohledávek, přičemž peníze, které byly vymoženy, putovaly na účet spol. Xxx, zatímco svědek této společnosti následně vystavil za tuto činnost fakturu. Svědek se následně vyjádřil ke koupi spol. Xxx na konci roku 2005 od odděleně stíhaného J. M., když popsal okolnosti, které jej k tomuto kroku vedly. Bylo mu známo, že spol. Xxx je vlastníkem 90% akcií spol. Xxx, což také mělo vliv na jeho rozhodnutí, neboť spol. Xxx, resp. Xxx v té době stále skupovala pohledávky společnosti Xxx. Společnost Xxx svědek dle svého tvrzení zakoupil za částku ve výši 2 mil. Kč, přičemž má údajně za to, že J. M. akcie spol. Xxx původně zakoupil za částku 2 mil. USD. Svědek akcie spol. Xxx, resp. Xxx, vlastnil od roku 2005 až do roku 2013 a za tuto dobu nedošlo k situaci, že by tyto akcie někomu dal nebo prodal, vyjma svědka Ing. S., kterému prodal 1 ks akcie. Na základě komisionářské smlouvy byl ovšem zastupován obžalovaným Ing. K. s tím, že obžalovaný bude prezentován stále jako vlastník společnosti, aby nedocházelo z pohledu veřejnosti ke zbytečné nedůvěře. Na obžalovaného Ing. K. tak svědek přenesl i veškeré pravomoci související s valnou hromadou, kdy těchto jednání se svědek až do roku 2012 osobně neúčastnil. Svědek následně popsal, kterak získával informace jak z jednání valné hromady, tak o běžném fungování spol. Xxx. Konečné slovo měl sice on sám, nicméně z 90 % dal na doporučení a rady obžalovaného Ing. K. coby finančního ředitele a obžalovaného Ing. K. coby generálního ředitele. Pripustil také, že v určitých záležitostech měli rozhodné slovo oba jmenovaní obžalovaní. Svědek se vyjádřil rovněž k fungování dozorčí rady spol. Xxx, nicméně na konkrétní členy si již nevzpomněl a zasedání, pokud se vůbec někdy konala, se osobně neúčastnil. Dále ve své výpovědi uvedl, že za dobu, kdy byl akcionářem spol. Xxx, začala tato společnost díky obžalovanému Ing. K. vykazovat významné zisky, pročež si půjčila peníze od spol. Xxx a získala tak řadu strojírenských podniků. Pripustil, že mohlo dojít i k situaci, kdy některá z jím ovládaných společností půjčila finanční prostředky obžalovaným. Závěrem se svědek vyjádřil k okolnostem, jež jej dovedly k rozhodnutí prodat spol. Xxx jinému subjektu.

Svědka Ing. L. P. se v řízení před soudem vyjádřil jak k osobě obžalovaného Ing. O., tak ke svému působení ve spol. Xxx v letech 1998 až říjen 2000 na pozici generálního ředitele, minoritního akcionáře a předsedy představenstva, resp. k činnosti spol. Xxx jako takové. Spol. Xxx se v té době o dění ve spol. Xxx zajímala, přičemž informace jí byly sdělovány prostřednictvím konferenčních hovorů konaných 2x až 3x do měsíce, a to nejčastěji se svědkem G., případně se svědkem M. či K. H.. Svědek rovněž uvedl důvody, pro které se spol. Xxx rozhodla koupit spol. Xxx, kdy její kupní cena byla cca 8 až 10 mil. USD, načež popsal ekonomickou situaci, ve které se spol. Xxx v letech 1998 až 2000 nacházela. Dle svědkova mínění docházelo

postupně ke zlepšení produktivity, růstu tržeb a příchodu nových zákazníků, díky čemuž společnost směřovala k zamýšlenému ekonomickému cíli. Svědek se dále vyjádřil ke svému povědomí o tehdejších pohledávkách a závazcích spol. Xxx s tím, že si nevybavuje situaci, že by v době jeho působení ve spol. Xxx byly dány podmínky pro prohlášení konkurzu na majetek této společnosti. Svědkovi není rovněž známo, že by obžalovaný Ing. O. projevil zájem o koupi spol. Xxx. Závěrem své výpovědi se svědek vyjádřil k okolnostem jeho odchodu ze spol. Xxx v říjnu roku 2000, jakož i k založení spol. Found Market Co.

V řízení před soudem vypovídala i další osoba spřízněná se spol. Xxx, její současný finanční ředitel, **svědek Ing. P. R.** V době, kdy obžalovaný Ing. O. zastával funkci generálního ředitele, obžalovaný Ing. K. funkci výkonného ředitele a obžalovaný Ing. K. funkci finančního ředitele, pracoval svědek jako šéf controllingu, kdy náplní jeho práce bylo mimo jiné vyhodnocovat, zpracovávat a předkládat reporty vedení společnosti. Do roku 2003 předával tyto zprávy své tehdejší nadřízené, finanční ředitelce, svědkyni Ing. M., následně obžalovanému Ing. K.. Reporty, které svědkyni Ing. M. předával, byly v tištěné nezměnitelné podobě, přičemž 1x měsíčně byly předkládány vedení spol. Xxx. Až do výsledku na policii svědkovi nebylo známo, že by obžalovaný Ing. K. a Ing. K. byli v majetkovém vztahu ke spol. Xxx. Uvedl rovněž, že obžalovaný Ing. O. ze spol. Xxx definitivně odešel v roce 2003 a on sám o něm od té doby neslyšel. Svědek dále popsal, která vypadala ekonomická situace spol. Xxx v letech 2001 až 2003 a následně od poloviny roku 2003 do roku 2005. Uvedl, že v roce 2002 spol. Xxx utrpěla značnou finanční ztrátu v důsledku snížení počtu zakázek a tato krize vygradovala v roce 2003. Změna nastala v roce 2004, kdy společnost začala řešit nové zakázky a nový způsob financování, přičemž na konci roku 2005 již bylo znatelné výrazné zlepšení. Svědek se rovněž vyjádřil k objemu závazků spol. Xxx v inkriminovaném období, jakož i k bankovnímu úvěru společnosti, který po jeho splatnosti odkoupila XXX a spol. Xxx se jej podařilo uhradit v roce 2005 díky úvěru čerpanému od ČS. Dluh spol. Xxx vůči XXX činil 75 mil. Kč a úvěr od ČS byl poskytnut ve výši 160 mil. Kč. Tou dobou poskytla spol. Xxx určité finanční prostředky společnosti Xxx, přičemž dle jeho mínění se jednalo o provizi za zajištění úvěru. Uvedl také, že obžalovaný Ing. K. coby finanční ředitel spol. Xxx přijal určité nestandardní postupy, kdy namísto přímého uspokojení dodavatelů jim obžalovaný nabídl financování přes spol. Xxx, čímž ze spol. Xxx proudily finance do spol. Xxx. Svědek se vyjádřil rovněž k půjčkám poskytovaným ze strany spol. Xxx, a to zejména společnosti Xxx a později společností Xxx, a.s. (dále jen „Xxx“), jež dosahovaly výše stamilionů Kč a byly sjednávány obžalovanými Ing. K. nebo Ing. K.. Závěrem své výpovědi se vyjádřil i ke všem skutečnostem, jež mu jsou známy o spol. Xxx.

Svědka Ing. J. S. se v rámci hlavního líčení vyjádřil zejména ke spolupráci spol. Xxx se společnostmi Xxx a Xxx, ve kterých byl sám společníkem. Uvedl, že nejprve spol. Xxx a poté spol. Xxx někdy od roku 2005 nebo 2006 vymáhala pro spol. Xxx její pohledávky. V rámci této činnosti jednal se spol. Xxx především svědek L. P., a to s obžalovaným Ing. K., zatímco svědkova pracovní náplň spočívala především ve vedení účetnictví. Svědek rovněž uvedl, že fakturoval spol. Xxx provizi za vymožené pohledávky, čímž docházelo k toku finančních prostředků mezi spol. Xxx a společnostmi Xxx a Xxx. V roce 2006 si svědek zakoupil 1 ks akcie spol. Xxx od

svědka P. za částku ve výši 20.000,- Kč, což byla její nominální hodnota. Důvodem této transakce byla skutečnost, že svědek P. nechtěl být uveden v obchodním rejstříku jako jediný akcionář. Zakoupenou akcii svědek nikdy fakticky nedržel, neboť zůstala v úschově u svědka P., a stejně tak na svědka P. převedl výkon svých akcionářských práv. V této souvislosti dodal, že tato práva svědek P. poté delegoval na další osobu, jejíž totožnost mu však není známa. V důsledku policejního šetření svědek tuto jednu akcii spol. Xxx v roce 2012 prodal svědku P. zpět. Následně se rovněž vyjádřil ke svému působení ve spol. Xxx, již od roku 2005 vlastnil na polovinu se svědkem P., a která se zabývala odkupy pohledávek, když uvedl, že si tato společnost půjčila určité finanční prostředky od spol. Xxx, nicméně bližší informace, zejména pak důvod této půjčky, svědek neznal. V roce 2006 nebo 2007 svoji polovinu této společnosti prodal svědku P.. Dle svědkova tvrzení nepadl jakýkoli návrh prodat spol. Xxx kterémukoliv z obžalovaných.

Svědčyně Mgr. R. S. v hlavním líčení uvedla, že pro spol. Xxx začala pracovat v roce 2006 poté, co ji oslovil obžalovaný Ing. K., načež až do roku 2012 zpracovávala především mzdy managementu této společnosti. V době, kdy zpracovávala pro spol. Xxx mzdovou agendu, v ní již obžalovaný Ing. O. nepracoval. Ohledně mzdové agendy spol. Xxx komunikovala se svědkyní Ing. H. a pí Š., jakož i s obžalovanými Ing. K. a Ing. K.. Svědkyně měla dispoziční právo k bankovním účtům spol. Xxx, spolu s obžalovaným Ing. K. autorizovala platby a rovněž převáděla půjčky. Jednalo se o provozní úvěry spol. Xxx ve prospěch společností Xxx a xxx poskytnutých v období let 2008 až 2012 v řádech desítek mil. Kč. Dodala, že rovněž existovaly půjčky mezi společnostmi Xxx a Xxx, nicméně si již nevzpomíná, která společnost byla věřitelem a která dlužníkem. Spol. Xxx poskytla opakovaně úvěr i fyzickým osobám, a to obžalovaným Ing. K. a Ing. K.. K působení obžalovaných Ing. K. a Ing. K. svědkyně uvedla, že ti byli ve spol. Xxx zaměstnání, přičemž z žádného dokumentu nevyplývalo, že by byli vlastníky spol. Xxx, byť z doslechu, a to možná přímo od samotných obžalovaných, zaznamenala, že jistý vlastnický vztah obžalovaných Ing. K. a Ing. K. ke spol. Xxx existuje. Následně se svědkyně vyjádřila ke spol. Xxx a spol. Xxx, jímž vedla účetnictví, když uvedla, že v rámci spolupráce se spol. Xxx jednala pouze se svědkem Ing. K. a další osoby spojené se spol. Xxx jí nejsou známy. Za spol. Xxx pak komunikovala se svědkem P..

Svědčyně R. T. v řízení konaném před soudem uvedla, že v roce 2000 začala pracovat pro odděleně stíhaného J. M., kdy ve spol. Xxx pracovala ve skladu a občas i v kanceláři. Uvedla také, že ji J. M. požádal, aby se formálně stala členkou představenstva spol. Xxx, přičemž tuto funkci vykonávala od roku 2004 do roku 2006. Informace o fungování společnosti nebo o jejím personálním obsazení svědkyně nikdy neměla a také se nikdy neúčastnila žádné valné hromady spol. Xxx, a tudíž ani netuší, zda se někdy nějaká valná hromada konala. Stejně tak byla odděleně stíhaným M. oslovena sestra svědkyně, rovněž pracovnice spol. Xxx, svědkyně K., která rovněž začala vykonávat formální funkci ve spol. Xxx. **Svědčyně A. K., roz. Š.** v hlavním líčení potvrdila výpověď své sestry, svědkyně Radky Turzové, v tom smyslu, že pracovala pro spol. Xxx, resp. pro odděleně stíhaného J. M., od roku 1995 do roku 2005 nebo 2006 na pozici asistentky, kdy ji ke konci tohoto období J. M. požádal, aby se formálně stala členem spol. Xxx, nicméně si již nevzpomíná, o jakou konkrétní pozici se jednalo. Svědkyně rovněž neměla žádné

informace ani o spol. Xxx, ani (vyjma její sestry) o dalších osobách v ní působících. Stejně tak svědkyně neměla žádné povědomí o tom, zda probíhaly schůze valné hromady, nikdy se žádného jednání neúčastnila, byť připustila, že po ní někdy mohl někdo chtít podepsat nějaké listiny související s její funkcí ve spol. Xxx.

Svědék Ing. J. V. se v řízení před soudem vyjádřil ke svému působení ve spol. Xxx v letech 1998 až 2001, kdy pozici generálního ředitele zastával nejprve svědek Ing. P. a posléze svědek Ing. M.. V době, kdy byl generálním ředitelem obžalovaný Ing. O., svědek ve společnosti již nepracoval. Po dobu, kdy byl svědek ve spol. Xxx zaměstnán, zastupoval obžalovaný Ing. O. spol. Xxx. Svědek se následně vyjádřil k ekonomické situaci spol. Xxx v letech 1998 až 2001, která nebyla nikterak špatná, nicméně od obžalovaného Ing. O. se po svém odchodu dozvěděl, že se finanční situace společnosti zhoršuje a společnost není schopna dostát svým závazkům. O odkupu části podniku spol. Xxx jednal nejprve s obžalovaným Ing. O., nicméně poté, co mu obžalovaný oznámil, že ve společnosti již nemá žádný vliv, neboť byla prodána jejím manažerům, jednal nadále s obžalovaným Ing. K.. Nakonec učinil nabídku 7 mil. USD za celou spol. Xxx, nicméně jednání nakonec nedopadla v jeho prospěch. Svědek se následně vyjádřil ke spol. Xxx, již vlastní, a do které přešli všichni tehdejší projektanti spol. Xxx. Spol. Xxx vede soudní spor se spol. Xxx týkající se dokumentace, na kterou si spol. Xxx činí nárok.

K dané trestní věci se v hlavním líčení vyjádřil rovněž **svědek A. V.**, který měl v letech 2001 až 2003 jako obchodní zástupce Crédit Lyonnais a následně od února 2003 jako zástupce Citibank na starosti spol. Xxx a tímto způsobem se seznámil i se všemi obžalovanými, kteří do společnosti vstoupili v roce 2002, tj. v době, kdy se společnost ocitla ve značné krizi, měla spoustu závazků po splatnosti a banky neměly zájem o její financování. S obžalovaným Ing. O. se svědek setkával jako s generálním ředitelem, který měl informace o spol. Xxx, nicméně hlavním kontaktem mezi bankou a spol. Xxx byla finanční ředitelka, svědkyně Ing. M., a poté nový finanční ředitel, obžalovaný Ing. K.. Poté, co byla spol. Xxx prodána obžalovaným Ing. K. a Ing. K., v ní již nadále nefiguroval obžalovaný Ing. O.. Svědek v řízení před soudem rovněž sdělil okolnosti, jež mu byly známy ohledně prodeje spol. Xxx společností Xxx. Svědek následně podrobným způsobem popsal ekonomickou situaci, ve které se spol. Xxx tou dobou nacházela, jakož i kroky, které banka v záležitostech spol. Xxx činila. V této souvislosti uvedl, že akcie spol. Xxx měla následně zakoupit spol. Xxx, za kterou stáli obžalovaní Ing. K. a Ing. K., o čemž jej jednak zpravil přímo obžalovaný Ing. K., a jednak tuto informaci získal z výroční zprávy spol. Xxx. Po minoritních podílech banka nepátrala, neboť bylo zcela zřejmé, že rozhodující podíl drží ve svých rukách jmenovaní obžalovaní.

Svědék Ing. A. K., bývalý předseda představenstva spol. Xxx, a.s. (dále jen „Xxx“) a bývalý předseda představenstva spol. Xxx, se v řízení před soudem vyjádřil ke svému působení ve shora jmenovaných společnostech, jakož i k seznámení se všemi obžalovanými. Svědek se stal předsedou představenstva spol. Xxx v roce 2006 po přijetí nabídky svědka JUDr. M., aby jej ve funkci vystřídal. Schůze představenstva se konaly pravidelně, a to většinou v některé z pražských restaurací a někdy i v bytě obžalovaného Ing. K.. Důvodem, proč bylo zvoleno právě místo bydliště obžalovaného, byla skutečnost, že obžalovaný na prvních valných hromadách pravidelně zastupoval akcionáře. Svědek následně uvedl, co bývalo

předmětem jednání představenstva a rovněž valné hromady. Valných hromad se účastnili jak obžalovaný Ing. K., tak obžalovaný Ing. K. coby zástupci akcionáře, nikoliv však obžalovaný Ing. O.. Kdo byl akcionářem spol. Xxx však svědek ani cca 3 roky po svém nástupu do funkce vůbec nevěděl, neboť akcionář nechtěl být znám. Posléze získal informaci, že akcionářem spol. Xxx je svědek L. P.. Usnášeníschopnost valné hromady byla dána přítomností akcií na doručitele v papírové podobě na schůzích valné hromady, které měl k dispozici obžalovaný Ing. K., nicméně nebylo z nich patrné, zda je obžalovaný zároveň i jejich vlastníkem. Zda jsou splněny veškeré náležitosti pro řádné hlasování, ověřoval vždy pouze notář. Poté, co se svědek dozvěděl, že akcionářem je svědek P., účastnil se valných hromad on. Spol. Xxx však byla řízena obžalovanými Ing. K. a Ing. K., zatímco svědek P. byl o činnosti společnosti toliko informován. Svědek se následně vyjádřil k dozorčí radě spol. Xxx, jejím členkám a činnosti, která byla ryze formální. Závěrem své výpovědi se vyjádřil k odkupu akcií Moravských železáren společností Xxx, ke spolupráci mezi společnostmi Xxx a Xxx a k poskytnutým úvěrům.

Svědék Ing. J. M. se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem mimo jiné vyjádřil ke svému působení ve spol. Xxx od roku 2000 do poloviny roku 2002 na pozici generálního ředitele. Funkce mu byla nabídnuta obžalovaným Ing. O., který tou dobou pracoval pro spol. Xxx. Svědek se vyjádřil rovněž k tehdejší finanční situaci spol. Xxx, která se dle oficiálních účetních výstupů jevila jako nestabilní, nicméně si nevzpomíná, že by za dobu jeho působení ve společnosti byl řešen návrh na její konkurz. Svědek má za to, že záměrem spol. Xxx bylo spol. Xxx v budoucnu prodat, což vyplývalo z předmětu podnikání spol. Xxx, která se zabývala rizikovým kapitálem. Následně se doslechl, že spol. Xxx jedná s nějakými zájemci, nicméně mu nebylo známo s kým. Z počátku svého působení informoval svědek o chodu spol. Xxx svědky M. a G. a obžalovaného Ing. O., posléze byla spol. Xxx informována prostřednictvím svých zástupců v dozorčí radě spol. Xxx, kterým připravoval podklady spolu se svědkyní Ing. M., tehdejší finanční ředitelkou. Jako hlavní zdroj pro zpracování materiálů sloužilo účetnictví spol. Xxx, kde svědek vyloučil, že by mohlo dojít k jeho manipulaci či zkreslení dat v něm uvedených. Závěrem své výpovědi se svědek vyjádřil k ukončení svého působení ve funkci generálního ředitele spol. Xxx, jakož i k okolnostem, jež mu byly známy ohledně prodeje spol. Xxx. V této souvislosti dodal, že zpráva o stavu spol. Xxx zpracovaná A. A. byla pouze dílčím materiálem pro diskusi se svědkem M., nikoliv závěrečným výstupem z auditu.

Svědék JUDr. Ing. M. M., MBA se zpočátku své výpovědi učiněné v hlavním líčení vyjádřil k tomu, kterak společně s obžalovaným Ing. O. nastoupili v roce 1998 do spol. Xxx, načež popsal činnost, kterou ve spol. Xxx vykonávali. Svědek se následně vyjádřil k postupu spol. Xxx při zjišťování ekonomické situace spol. Xxx, resp. zda je koupě spol. Xxx pro spol. Xxx dobrou investicí, kdy obžalovaný Ing. O. radil svědku M., aby finanční průzkum svěřil svědku JUDr. M., nicméně s ohledem na jisté osobní antipatie svědek M. zvolil pro finanční šetření A. A.. Záměrem spol. Xxx bylo koupit spol. Xxx, provést její restrukturalizaci a následně ji v horizontu max. 5 let prodat s navýšením kupní ceny. Svědek má za to, že finanční šetření spol. Xxx za účelem její koupě nebylo provedeno úplně, neboť postupně začaly vyplouvat na povrch nové a nové zádrhele. Do roku 2000, kdy svědek zastával funkci

místopředsedy představenstva, nezaregistroval, že by spol. Xxx již zvažovala následný prodej spol. Xxx, neboť společnost ještě nebyla v takovém stavu, aby ji mělo smysl nabízet dalším subjektům. Svědek popsal, kterak vypadala finanční situace spol. Xxx od roku 1998 do jeho odchodu ze společnosti na konci roku 2000 a kterak vypadala následně po jeho návratu do společnosti v roce 2003. Dle jeho názoru byla situace v roce 2000 obdobná jako v roce 1998 s tím, že zmizely rychle zaktivovatelné rezervy. V roce 2003 byl svědek toho názoru, že se společnost již nedá zachránit, nicméně nabídku na návrat do společnosti přijal s tím, že se pokusí společnost připravit alespoň na řízený bankrot. V důsledku změny obchodní strategie se však postupem času od roku 2004 spol. Xxx začala stabilizovat, nicméně až do roku 2005 stále hrozilo riziko konkurzu. Svědek se následně vyjádřil jak k obratu, tak závazkům spol. Xxx od roku 2003. Uvedl rovněž, že poté, co obžalovaný Ing. O. skončil v roce 2002 ve funkci generálního ředitele spol. Xxx, se ve společnosti již dále z pracovních důvodů nevyskytoval. O podrobnostech prodeje akcií spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K. není svědkovi nic známo. Dále svědek popsal svoji činnost ve spol. Xxx, kde působil od podzimu roku 2006 do podzimu roku 2007 jako předseda představenstva s tím, že spol. Xxx nevyvíjela žádnou činnost, neboť byla pouze holdingem a držela akcie. Uvedl, že v roce 2005 obžalovaní Ing. K. a Ing. K. prodali 90% držených akcií spol. Xxx společnosti Xxx když se domnívá, že akcie musela držet spol. Xxx, aby mohlo dojít ke squeeze-outu. Svědek nevěděl, kdo je akcionářem spol. Xxx, neboť spol. Xxx vlastnila akcie na doručitele, ze kterých tyto skutečnosti nejsou patrné. Obžalovaný Ing. K. na valnou hromadu vždy akcie přinesl, nicméně svědek údajně neví, zda je tam donesl z titulu akcionáře či jeho zástupce. Nepátral ani po tom, z jakého důvodu to byl právě obžalovaný Ing. K., kdo mu nabídl funkci v představenstvu spol. Xxx, neboť obžalovanému ve všem plně důvěřoval. Svědek se dále vyjádřil ke schůzím valné hromady spol. Xxx, kdy se minimálně jedna z nich konala v bytě obžalovaného Ing. K. a také k dalším akvizicím spol. Xxx. Závěrem své výpovědi se vyjádřil ke svému odchodu ze spol. Xxx, resp. k okolnostem svého odvolání z funkce a ke svému nástupci, svědku Ing. K.

K žalovanému jednání se dále v řízení před soudem vyjádřil předseda odborové organizace spol. Xxx a člen dozorčí rady za zaměstnance spol. Xxx, **svědek S. A.** Svědek popsal pracovní pozice všech obžalovaných a uvedl, že obžalovaný Ing. O. ze společnosti odešel 5 až 7 let před svědkovým vlastním odchodem ze společnosti v roce 2010. Svědek uvedl, co mu bylo za dobu jeho působení v dozorčí radě spol. Xxx známo o vlastnicích akcií spol. Xxx, kdy nejprve tuto společnost získala spol. Xxx a následně spol. Xxx, což se svědek dozvěděl až z obchodního rejstříku, neboť ani na schůzích dozorčí rady, ani na schůzích valné hromady, se prodej spol. Xxx neprojednával. Jaké konkrétní osoby stojí za spol. Xxx, však svědek nevěděl. Svědek se rovněž vyjádřil k ekonomické situaci spol. Xxx, kterou pozoroval z hlediska analýz pro vyjednávání mezd, když zjistil, že k největšímu finančnímu propadu společnosti došlo v letech 2000 až 2005, kdy docházelo ke snižování prémie a masovému propouštění zaměstnanců, což mělo vyústit v připravovanou stávku, nicméně po roce 2005 docházelo ke stále většímu zlepšování, a to až do hospodářské krize v roce 2008. Za spol. Xxx v době, kdy tato společnost byla akcionářem spol. Xxx, dojížděl do firmy svědek M., a to 2x až 3x ročně. Se svědkem M. svědek několikrát jednal, a to zejména o jeho nespokojenosti se řízením společnosti svědkem

Ing. P. a jeho bratrem, kdy měl svědek podezření, že Ing. P. zneužívá svého postavení. Poté se svědek zmínil, že se ve spol. Xxx hovořilo o „nepřátelském převzetí“ společnosti, kdy se obžalovaní Ing. K. a Ing. K. chtěli zmocnit jejich akcií.

Svědék F. G. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl, že ve spol. Xxx působil do roku 2002 na pozici vedoucího pro investice, jehož činností bylo hledání nových investic, pomoc s vedením spol. Xxx a zajištění přísunu financí. Následně se vyjádřil jednak k pozici obžalovaného Ing. O. ve vztahu ke spol. Xxx, kdy hlavním úkolem obžalovaného coby poradce Xxxu bylo rovněž vyhledávání investičních příležitostí, a jednak ke způsobu, jakým spol. Xxx získala spol. Xxx. Kupní cena spol. Xxx byla cca 9 mil. USD, přičemž záměrem spol. Xxx bylo vytvořit ze spol. Xxx stabilnější subjekt a následně ji cca v horizontu 5 let prodat. Spol. Xxx ovlivňovala řízení spol. Xxx tím způsobem, že svědek M. byl v představenstvu společnosti, zatímco ve spol. Xxx pracovali na optimalizaci investic sám svědek G., dále obžalovaný Ing. O., T. S. a K. H.. Informace o spol. Xxx získával v různých formách od obžalovaného Ing. O., když uvedl, že nikdy nezaznamenal situaci, že by jemu předkládané informace měly být jakkoliv zkreslené. Uvedl také, kterak byly informace reprodukovány svědku M., kdy jednak dostával e-maily a kopie komunikace mezi dalšími účastníky, jednak jezdil do Prahy, kde se osobně účastnil jednání s obžalovaným Ing. O., a rovněž se konaly interní schůze spol. Xxx ohledně spol. Xxx v Londýně či Paříži. Pakliže svědek M. neobdržel nějaké důležité sdělení, tak mu jej přeposlal a pokud svědek M. vyjádřil obavu ohledně stavu společnosti, byly svolány schůzky s managementem, nebo s obžalovaným Ing. O. nebo se svědkem a situace se projednala. Svědek se následně vyjádřil k ekonomické situaci spol. Xxx, která po odchodu svědka Ing. P. z pozice generálního ředitele byla velmi problematická a v roce 2002 se společnost ocitla v krizi. Odrazem tohoto stavu bylo i výrazné snížení hodnoty společnosti, a to o více než polovinu oproti kupní ceně. Svědek ze společnosti odešel v roce 2002 a do té doby nezaznamenal žádného vážného zájemce o koupi spol. Xxx. O tom, že spol. Xxx byla v roce 2003 prodána obžalovaným Ing. K. a Ing. K. se dozvěděl až od svědka M., kdy dodal, že z tohoto sdělení nebylo nikterak patrné, že by se na prodeji spol. Xxx podílel jakoukoliv radou či pomocí obžalovaný Ing. O..

Svědčyně I. J. jež působila ve spol. Xxx v období odřena roku 1998 do února roku 2010, u hlavního líčení popsala svoji pracovní činnost v rámci této společnosti a uvedla, že byla rovněž společností Xxx dosazena do dozorčí rady spol. Xxx. V rámci spol. Xxx svědkyně přicházela do kontaktu se svědky M. a G. a rovněž s K. H. a T. S., kdy všechny jmenované osoby kontrolovaly činnost spol. Xxx. Těmto osobám byly rovněž poskytovány zprávy o hospodaření společnosti, a pokud by se chtěly na některé věci informovat blíže, mohly oslovit buď svědkyni samotnou anebo obžalovaného Ing. O.. V souvislosti se spol. Xxx svědkyně rovněž zaznamenala schůzky konané v pražské kanceláři společnosti, na které dojížděl svědek M., svědek G. a K. H.. Svědkyně se následně vyjádřila k okolnostem, jež jí byly známy stran jednání se zájemci o koupi spol. Xxx, jakož i k hospodářské situaci této společnosti. Po roce 2000 došlo ke zhoršení finanční situace spol. Xxx, jež souviselo pravděpodobně se ztrátou zakázek, přičemž tento stav nebyl pouze přechodný, nýbrž trval po delší dobu. Svědkyně si dle svého tvrzení nevzpomíná, že by spol. Xxx zadala předprodejní audit spol. Xxx, nicméně p. S. ze spol. Xxxs (dále jen „Xxx“)

za účelem jednání o prodeji prováděl nějaká šetření, přičemž hospodářská situace se řešila i na valné hromadě spol. Xxx. Svědkyně se následně podrobněji vyjádřila k působení obžalovaného Ing. O. ve vztahu ke spol. Xxx, a to jak před jejím prodejem, tak po prodeji v roce 2003.

Předmětem výsledku **svědka M. H.** v řízení před soudem byl materiál zpracovaný spol. Xxx s.r.o., advokátní kancelář (dále jen „XXX“) dne 23.09.2014 s názvem „Vyhodnocení informací poskytnutých společnosti Xxx manažery společnosti Xxx“, jehož zadavatelem byla spol. Xxx. Úkolem tohoto šetření bylo provedení forenzní prověrky tvrzení managementu spol. Xxx vůči akcionáři spol. Xxx a posouzení, zda tato tvrzení byla v souladu s účetními záznamy spol. Xxx, potažmo s finančními výkazy spol. Xxx a s výsledkem hospodaření spol. Xxx. Svědek ve své výpovědi popsal, jakým způsobem spol. XXX získala podklady pro realizaci šetření, jaké dokumenty a v jakém rozsahu byly podrobeny zkoumání, jakož i k tomu, co bylo obsahem jednotlivých kroků této prověrky. Na základě porovnání veškerých potřebných dat bylo zjištěno, že spol. Xxx se v období od roku 2002 do dubna 2005 nacházela ve značné krizi, která odůvodňovala obavu o přežití společnosti. Taktéž byl učiněn závěr o tom, že tvrzení, která byla poskytnuta akcionáři, byla přesná, nebo se finančním údajům, které byly identifikovány, výrazně blížila, přičemž rozdíly byly maximálně v jednotkách procent a nebyly takového charakteru, že by bylo potřeba na tvrzení nazírat jako na zkreslená. Závěrem se svědek podrobným způsobem vyjádřil k hospodářskému stavu společnosti Xxx.

Svědka Ing. K. Ř., pracovník spol. Citibank, v řízení před soudem uvedl, že spol. Xxx jako klienta převzal v roce 2006, kdy s ním za společnost jednal tehdejší finanční ředitel, obžalovaný Ing. K., a vedoucí finančního oddělení, svědkyně Ing. H.. Svědek má dle svého vyjádření za to, že akcionáři spol. Xxx byli v té době obžalovaní Ing. K. a Ing. K., což sice nevyplývalo z žádné konkrétní dokumentace, nicméně mu tato skutečnost byla stvrzena verbálně jeho předchůdcem. Oba jmenovaní obžalovaní přitom spol. Xxx spravovali a chovali se jako její vlastníci.

Svědka Ing. P. M. jako bývalý pracovník ČS ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl, že v roce 2005 nebo 2006 navázala spol. Xxx spolupráci s ČS týkající se bankovních úvěrů. Stran poskytování úvěrů bylo jednáno s obžalovanými Ing. K. a Ing. K., kteří se prezentovali jako vlastníci spol. Xxx a v přípravné fázi bylo jednáno též se svědkyní Ing. H.. Svědek se rovněž vyjádřil ke spol. Xxx, kterou vnímal jako prostředníka ke koncovému majiteli akcií spol. Xxx, tj. k obžalovaným Ing. K. a Ing. K.. Dokonce mu bylo obžalovanými přímo řečeno, že obžalovaný Ing. K. vlastní 80% a obžalovaný Ing. K. 20% holdingu Xxx. Na představenstvu ČS bylo oběma obžalovanými v obecné rovině vysvětleno, že se jedná o standardní umístění vlastních akcií do nadřazené entity, tj. společnosti Xxx. Svědek se následně vyjádřil ke službám, které ČS poskytovala spol. Xxx, jakož i k její finanční situaci. Uvedl, že zpočátku této spolupráce se spol. Xxx nacházela ve stádiu restrukturalizace a měla závazky vůči věřitelům XXX, zdravotní pojišťovně, České správě sociálního zabezpečení apod. Ve vztahu k případné hrozbě konkurzu uvedl, že ta v této době reálná nebyla, nicméně insolvenčními soudy byla řešena řada návrhů na prohlášení konkurzu, které však byly s ohledem na skutečnost, že se jednalo o šikanózní návrhy, soudem zamítnuty. I přes tuto skutečnost banka v roce 2005 nebo 2006 poskytla společnosti Xxx úvěr, neboť byla přesvědčena, že spol. Xxx bude schopna svůj

závazek uhradit včetně úroků a poplatků. Po svém nástupu do spol. Xxx v roce 2008 byl svědek v častém kontaktu s obžalovaným Ing. K., který jej z pozice finančního ředitele úkoloval, a rovněž s obžalovaným Ing. K. coby výkonným ředitelem. Svědek dále uvedl, že oba obžalovaní byli každý týden přítomni na velkém výboru vedení a nikým ve společnosti nebylo zpochybňováno, že jsou manažery a zároveň vlastníky spol. Xxx.

Svědék L. K. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl, že spol. K. dodávala pro spol. Xxx hutní materiál a v rámci této spolupráce se seznámil s obžalovanými Ing. K. a Ing. K., nicméně neví, v jakém vztahu byli tito obžalovaní ke spol. Xxx. Svědek si rovněž nevzpomíná, jakým způsobem probíhaly platby za nákup hutního materiálu, resp. zda do úhrady závazků spol. Xxx ve vztahu ke spol. K. jakkoliv vstupovala banka. Jelikož spol. Xxx své závazky plnila, nikdy neanalyzoval ekonomickou situaci tohoto subjektu. Společnost Xxx svědek nezná a není mu ani známo, zda mezi spol. Xxx a spol. K. existoval jakýkoli vztah. Naproti tomu v přípravném řízení svědek uvedl, že docházelo ke skluzu ve splatnosti, protože byla mezi spol. K. a spol. O. B. XXX, nyní Xxx, a.s. (dále jen „xxx“) uzavřena smlouva o postoupení pohledávek za spol. Xxx vzniklých z neuhrazených dodávek zboží realizovaných společností K.. Stejně tak svědek potvrdil existenci smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené dne 23.02.2005 mezi spol. K. jako postupitelem a spol. Xxx jako postupníkem. Osoby odděleně stíhaného J. M. ani svědků L. a P. či Ing. A. a S. svědek nezná a dle svého tvrzení se s nimi nikdy nesetkal.

K žalovanému jednání byl v rámci hlavního líčení slyšen rovněž předseda představenstva spol. Xxx, **svědek N. S.**, který uvedl, že spol. Xxx měla zájem o koupi spol. Xxx, přičemž v této věci jednal s obžalovaným Ing. O., který byl zástupcem spol. Xxx. Zájem o koupi spol. Xxx projevila spol. Xxx celkem třikrát, a to jednak v letech 2001 až 2003, kdy společnost využívala pro konzultace ohledně ceny a eventuálního projednání koupě spol. Xxx, a jednak v letech 2003 až 2004, kdy si jako konzultanta přizvala spol. Xxx, s.r.o. (dále jen „Xxx“). Od jmenovaných konzultantů měl svědek informace o ekonomické situaci spol. Xxx, která byla v době, kdy byla vlastněna společností Xxx, před bankrotem. Za spol. Xxx jednal dvakrát svědek sám, popř. společně s konzultantem, zatímco za spol. Xxx jednal svědek M., obžalovaný Ing. O. a ještě jeden muž italské národnosti. Rozhodovací pravomoci ohledně toho, komu a za jakou cenu bude společnost Xxx prodána, měl při těchto jednáních svědek M.. Svědek následně popsal, jakým způsobem probíhala jednání a co bylo obsahem probíhajících diskuzí. Kupní cenu doporučil společnosti Xxx konzultant Xxx ve výši 20 mil. norských korun v prvním případě, zatímco spol. Xxx doporučovala učinit nabídku ve výši 60 mil. Kč ve druhém kole zájmu, což svědek následně prezentoval spol. Xxx, která byla ochotna o ceně jednat. Jednání však nikdy nedošla tak daleko, aby spol. Xxx vyžadovala po spol. Xxx jakoukoliv deklaraci schopnosti případné úhrady kupní ceny. V prvním případě k dohodě nedošlo z důvodu neakceptace nabídky kupní ceny, zatímco v druhém případě ke koupi nedošlo z důvodu prodeje spol. Xxx jinému zájemci. I přes neúspěšný pokus o koupi spol. Xxx pokračuje obchodní spolupráce mezi spol. Xxx a spol. Xxx i v současné době, přičemž o řadě různých projektů svědek jednal s obžalovaným Ing. K., a to i v druhé polovině roku 2005, resp. až doposud. Přímo obžalovaným Ing. K. přitom bylo svědkovi sděleno, že obžalovaní Ing. K. a Ing. K. jsou vlastníky spol. Xxx.

Jako hlavní zpracovatelka odborného posouzení spol. XXX „Smlouva o převodu akcií“ ze dne 16.06.2014 byla v hlavním líčení slyšena **svědkyně Mgr. I. B.** Předmětem této analýzy byl právní rozbor smlouvy o převodu akcií uzavřené v roce 2003 mezi spol. Xxx jako prodávajícím a obžalovanými Ing. K. a Ing. K. jako kupujícími. Svědkyně v této souvislosti uvedla, že předmětná smlouva byla uzavřena platně s tím, že obsahuje všechny základní náležitosti, načež byly analyzovány jednotlivé dílčí články smlouvy obsahující veškerá práva a povinnosti smluvních stran.

Svědka E. M., L. M. a svědek T. M., s ohledem na příbuzenský poměr k J. M., který je trestně stíhán odděleně od obžalovaných Ing. K., Ing. K. a Ing. O., nicméně na základě totožných skutkových okolností, využili svého práva a odmítli v přípravném řízení k dané trestní věci vypovídat, načež na tomto stanovisku setrvali i v rámci svých písemných sdělení v řízení před soudem.

V rámci řízení před soudem byl přečten rovněž úřední záznam o podaném vysvětlení osobou **J. C.**, která ve spol. Xxx působí od roku 1989, přičemž od roku 2003 pracuje s financemi, kdy její náplň práce spočívala v odesílání plateb, které jí zadávala svědkyně Ing. H.. V případě její nepřítomnosti získávala až do roku 2012 příkazy k úhradám přímo od obžalovaného Ing. K., poté od svědka Ing. P. R. Ve vztahu k platbám realizovaným na účty společností Xxx, Xxx a Xxx svědkyně uvedla, že prováděny byly, nicméně si již sama nevzpomíná, z jakého titulu a v jakém objemu, avšak pro spol. Xxx byly platby zadávány i v době podání vysvětlení.

Vyjma obžalovaných a shora jmenovaných svědků byli k žalovanému jednání slyšeni rovněž znalci z oboru ekonomika, odvětví právní vztahy k cizině, zástupci znalecké společnosti BDO Appraisal services - Znalecký ústav s.r.o. (dále jen „BDO“), a to znalec Ing. Tomáš Brabenec a znalkyně Ing. Markéta Glücková. **Znalec Ing. Tomáš Brabenec** v rámci hlavního líčení prezentoval znalecké posudky č. 30-05-2012/166 ze dne 25.05.2012, č. 27-05-2015/110 ze dne 27.05.2015 a č. 28-02-2014/018 ze dne 28.02.2014. **Znalecký posudek č. 30-05-2012/166** ze dne 25.05.2012 byl zaměřen na určení tržní hodnoty akcií spol. Xxx a posouzení finančního zdraví spol. Xxx v letech 2002 až 2005, přičemž znalec při svém výsledku odkázal na písemné zpracování tohoto posudku, popsal metody, jaké znalecký ústav použil při zpracování otázek zadaných policejním orgánem, přičemž dospěl k závěru, že 100 % akcií spol. Xxx mělo k datu 30.04.2005 hodnotu od 214.580.000,- Kč do 347.328.000,- Kč, kdy hodnota 1 ks akcie byla oceněna na částku od 378,- Kč do 611,- Kč. Rozsah ohodnocení jedné akcie byl dán tím, že spol. xxx nedokázala jednoznačně odhadnout budoucí vývoj spol. Xxx, nicméně přesto učinili znalci bodový odhad tržní hodnoty 1 ks akcie ze 100 % balíku akcií spol. Xxx na částku ve výši 495,- Kč. Znalec v této souvislosti uvedl, že s ohledem na velmi špatnou ekonomickou situaci v roce 2003, by hodnota akcií byla znatelně nižší, tj. nebyla by vyjádřena ve stovkách, nýbrž v desítkách Kč za akcii. Přestože byl posudek zpracováván v roce 2012 a data bylo zapotřebí posoudit zpětně ke dni 30.04.2005, snažili se znalci maximálním možným způsobem oprostít od toho, co jim bylo známo o následném vývoji spol. Xxx za těchto následujících sedm let. Ve vztahu k finančnímu zdraví spol. Xxx znalec uvedl, že na konci roku 2002 začala být společnost v likvidních problémech, zvyšovala se její zadluženost, odešla řada zaměstnanců, přičemž v roce 2003 byla její krize

nejhlubší a záleželo na manažerech, zda se jim podaří společnost z takto obtížné situace vyprostit či nikoliv. Změna pak nastala v letech 2004 až 2005, kdy se spol. Xxx začala stabilizovat.

Znalecký posudek č. 27-05-2015/110 ze dne 27.05.2015 se pak zabýval rozdílnými závěry mezi shora citovaným znaleckým posudkem vypracovaným spol. xxx č. 30-05-2012/166 ze dne 25.05.2012 a znaleckými posudky spol. XXX č. 245-25/14, 242-22/14 a 243-23/14, které byly zpracovány ke stejné otázce, tj. k hodnotě akcií spol. Xxx. Znalec uvedl, že rozdílné závěry posudků od spol. xxx a od spol. XXX jsou dány řadou faktorů, a to jednak zdrojem a rozsahem informací dostupných pro XXX a jednak odlišnými daty, ke kterým byla jednotlivá ocenění prováděna. Spol. XXX použila dle názoru znalce odlišné postupy, neboť na rozdíl od spol. xxx měla osobní přístup do spol. Xxx, jakož i možnost komunikovat s obžalovanými či nahlédnout do restrukturalizačního plánu, tj. disponovala lepšími výchozími zdroji. Znalec neshledal linii postupu spol. XXX za chybnou, nicméně údaje v posudcích uvedené nepřepočítával, neboť právě s ohledem na odlišně zvolené postupy a výchozí podklady není možné posudky spol. Xxx a xxx vzájemně srovnávat. K jednotlivým posudkům znalec uvedl, že posudek spol. XXX č. 242-22/14 zpracovával ocenění akcií spol. Xxx k datu 25.07.2003, zatímco posudek č. 245-25/14 posuzoval hodnotu akcií ke konci roku 2002, což bylo v obou případech jednak zcela mimo zkoumané období posudkem zpracovaným spol. xxx, a jednak se v dané chvíli spol. Xxx nacházela ve zcela odlišné ekonomické situaci. Znalecký posudek č. 243-23/14 zpracovaný spol. XXX tak byl jediným posudkem, jehož závěry spol. xxx porovnávala se závěry v jí zpracovaném znaleckém posudku č. 30-05-2012/166, a to s ohledem na podobnost dat, k nimž byla situace spol. Xxx zkoumána, neboť posudek č. 243-23/14 hodnotil stav společnosti ke konci roku 2014 a k datu 25.05.2005. Znalecký ústav spol. xxx tak ve svém posudku č. 27-05-2015/110 provedl analýzu použitých metod ocenění v posudku XXX č. 243-23/14 a finančních plánů a došel k závěru, že posudek xxx je založen na finančním plánu, který znalec sám zpracoval na základě analýzy trhu i vnitřního potenciálu spol. Xxx, nikoliv na plánu předloženém přímo společností Xxx, neboť ten se znalci z xxx zdál příliš pesimistický. Oproti tomu je znalecký posudek od XXX založen právě na finančním plánu poskytnutém společností Xxx. Znalec však konstatoval, že xxx neměla k dispozici informace, zda byl plán diskutován s autory, zdali v rámci diskuze nebyly uváděny ústní podpůrné argumenty, zdali spol. XXX neměla dostupné i jiné interní podklady, což jsou všechno faktory, které by mohly zcela změnit pohled na daný plán. Oba finanční plány jsou natolik rozdílné, protože jsou ziskové marže uvedené v posudku spol. XXX výrazně nižší (3%) než v posudku spol. xxx (6%). Jak posudek spol. XXX, tak posudek spol. xxx však identifikoval, že spol. Xxx měla v daném období problémy s likviditou, nicméně posudek spol. xxx vyhodnotil jako existující akutní hrozbu insolvence spol. Xxx, zatímco posudek spol. XXX dospěl k závěru, že hrozba insolvence spol. Xxx je velmi vážná a rozhodl se k modelaci finanční restrukturalizace společnosti.

Posouzení, zda získaná plnění spol. Xxx odpovídala výši zaplacených finančních prostředků, které odešly z účtu spol. Xxx jako platba faktur ve výši 4.138.057,- Kč a ve výši 11.780.864,- Kč ve prospěch spol. Xxx, dále ve výši 25.405.172,- Kč ve prospěch spol. Xxx, ve výši 1.018.952,- Kč a 5.500.000,- Kč ve

prospěch spol. Xxx, resp. Xxx a zda tyto finanční toky odpovídají cenám obvyklým a podstatě těchto transakcí, bylo úkolem **znaleckého posudku spol. xxx č. 28-02-2014/018** ze dne 28.02.2014. Ve vztahu k transakcím spol. Xxx vůči spol. Xxx ve výši 4.138.057,- Kč a ve výši 11.780.864,- Kč ze dne 30.03.2005 znalec uvedl, že faktury, jež vystavila spol. Xxx pro spol. Xxx, obsahují rovněž vyúčtování DPH, z čehož vyplývá, že se nemohlo jednat o finanční poradenství, neboť takové služby jsou dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, od daně osvobozeny. Znalec tedy zaujal stanovisko, že se nejspíš jednalo o poradenství související se získáním úvěru či spojeného s navýšením úvěrového rámce. Ke skutečnosti, zda tyto služby byly ze strany spol. Xxx skutečně poskytnuty, se znalec vyjádřit nemohl. Znalec dále popsal metody, kterými posuzoval cenu obvyklou u fakturovaných služeb a metodou ověření obvyklosti poplatku vycházející ze zjištěné obvyklé výše ziskové marže došel k závěru, že nelze jednoznačně potvrdit, že by poplatek účtovaný spol. Xxx společnosti Xxx byl z pohledu spol. Xxx neobvyklý. K transakci spol. Xxx vůči spol. Xxx ve výši 25.405.172,- Kč ze dne 28.04.2005 provedené na základě smlouvy o postoupení pohledávek mezi spol. K. a Xxx ze dne 23.02.2005 znalec uvedl, že uvedená transakce odpovídá svojí podstatě a s ohledem na skutečnost, že institut postoupení pohledávky je mezi podnikatelskými subjekty zcela obvyklým jevem a spol. K. měla za spol. Xxx řadu pohledávek, je možno danou transakci považovat za zcela obvyklou. Ani ve vztahu k ceně za postoupené pohledávky nelze konstatovat, že by stanovení ceny za postoupení pohledávek bylo v rozporu s platnou legislativou či běžnou praxí. O situaci s postoupením pohledávky se jednalo i v případě transakcí mezi spol. Xxx a spol. Xxx, resp. Xxx, kdy spol. XXX s.r.o. (dále jen „Dítě“) postoupila své pohledávky za spol. Xxx společnosti Xxx, přičemž uhrazená částka ve výši 1.018.952,- Kč, kterou spol. Xxx odeslala na účet spol. Xxx, odpovídá úhradě postoupených pohledávek. I v tomto případě pak znalec konstatoval, že institut postoupení pohledávky je mezi podnikatelskými subjekty považován za naprosto obvyklý a standardní jev a také nelze tvrdit, že stanovení ceny za postoupené pohledávky bylo v rozporu s platnou legislativou či běžnou praxí. K transakci ve výši 5.500.000,- Kč ve prospěch spol. Xxx, resp. Xxx, znalec uvedl, že vznikla na základě smlouvy o spolupráci ze dne 22.12.2004 mezi spol. Xxx a Xxx, kdy uhrazená částka měla být zálohou za poskytnuté služby spočívající ve vyhledávání a následném dodávání aktiv nepotřebných pro jiné subjekty. Na základě předložených účetních dokladů dospěl znalec k závěru, že uhrazená částka ve výši 5.500.000,- Kč odpovídá podstatě této transakce a zároveň konstatoval, že institut poskytnutí zálohy na budoucí plnění mezi podnikatelskými subjekty je zcela obvyklým jevem, přičemž následně došlo k vrácení této zálohy společností Xxx v plné výši.

Znalkyně Ing. Markéta Glücková v řízení před soudem prezentovala za spol. xxx znalecké posudky č. 30-01-2014/005 ze dne 30.01.2014 a č. 19-06-2015/129 ze dne 19.06.2015. Úkolem **znaleckého posudku č. 30-01-2014/005** ze dne 30.01.2014 bylo posoudit, jednak zda získaná plnění spol. Xxx s odkazem na konkrétní subjekty, odpovídala výši plateb odešlých ze spol. Xxx, a jednak zda vybrané finanční toky mezi spol. Xxx a definovanými subjekty odpovídají cenám obvyklým a podstatě vybraných transakcí. Úkolem znalce bylo rovněž posoudit účel, smysl a dopady transakcí ze dne 16.01.2009, které probíhaly mezi účty spol. Xxx, obžalovaným Ing. K., obžalovaným Ing. K. a spol. Xxx, a to z hlediska účetního a provozně

ekonomického. Znalkyně došla k závěru, že obžalovanému Ing. K. bylo zasláno společností Xxx celkem 316.291.496,-Kč, kdy jednotlivé transakce byly specifikovány v seznamu transakcí a tvořily jednak mimořádnou odměnu za rok 2008 (313.000.000,- Kč) a jednak čistou měsíční mzdu (3.291.496,- Kč). Obžalovanému Ing. K. pak byla společností Xxx zaslána částka v celkové výši 282.181.857,- Kč, kde velká část byla poskytnuta opět z titulu výplaty odměny (274.011.433,- Kč) a výplaty mzdy (5.570.424,- Kč) za rok 2008, část transakcí představovala poskytnuté zálohy obžalovanému Ing. K. (1.200.000,- Kč), dále se jednalo o finanční prostředky na mzdu obžalovaného Ing. K., nicméně dle účetních knih šlo o půjčky poskytnuté společností Xxx pro spol. Xxx a dále o půjčky poskytnuté od spol. Xxx obžalovanému Ing. K. (200.000,- Kč a 550.000,- Kč) a další část pak představovala úhradu faktur za nákup zemního stroje (650.000,- Kč). Na základě těchto skutečností dospěla znalkyně k závěru, že část peněžních prostředků získaných z transakce mezi spol. Xxx a obžalovaným Ing. K. byla tímto obžalovaným následně užita v jeho dalších vztazích a vztazích navázaných mezi subjekty P. K., spol. Xxx, spol. Xxx a Xxx, a.s. (dále jen "Xxx"). V případě transakcí spol. Xxx vůči obžalovanému Ing. K. byla znalkyní zjištěna rovněž transakce ve výši 33.200.000,- Kč, kdy z bankovního účtu spol. Xxx byly odepsány prostředky ve prospěch bankovního účtu tohoto obžalovaného za účelem úhrady odměn (500.000,- Kč), vyplacení zálohy (4.050.000,- Kč), dále zde probíhalo opět přeúčtování přes spol. Xxx, kdy společností Xxx byla přímo na účet obžalovaného Ing. K. odeslána částka ve výši 27.050.000,- Kč, nicméně ve skutečnosti se dle účetních knih jednalo o půjčku pro spol. Xxx. Stejně tak částka ve výši 1.000.000,- Kč odeslaná na účet obžalovaného představovala platbu faktur spol. Xxx. V případě spol. Xxx se znalkyně zabývala transakcí v celkové výši 571.077.672,- Kč, kdy část těchto prostředků byla transakcí představující postoupení pohledávky spol. K., další část představovaly půjčku spol. Xxx a část splátky půjčky spol. Xxx. Z dané analýzy vyplynulo, že část peněžních prostředků zaslanych společností Xxx společnosti Xxx lze zmapovat dále, a to až k příjemcům spol. Xxx, P. K., obžalovanému Ing. P. K., obžalovanému Ing. K. K. a spol. Xxx. Znalkyně se rovněž zabývala transakcí spol. Xxx ve výši 135.047.973,58 Kč provedenou ve prospěch spol. Xxx, kdy podstatou byly jak úhrady faktur, tak půjček poskytnutých společností Xxx pro spol. Xxx, a rovněž se jednalo o transakce, které byly znázorněny rozdílně v účetních knihách společnosti Xxx a Xxx a v knihách spol. Xxx a Xxx. Dále byly zjištěny transakce, které byly účtovány jako „peníze na cestě“ a transakce, v rámci kterých byly sice zaslány peněžní prostředky na účet spol. Xxx, nicméně došlo opět k přeúčtování přes spol. Xxx. Na základě předmětné analýzy znalkyně stejně jako v předchozím případě konstatovala, že část peněžních prostředků zaslanych společností Xxx společnosti Xxx lze zmapovat dále, a to až ke spol. Xxx, P. K., obžalovanému Ing. K. K. či spol. Xxx. Posledním subjektem, jehož transakcemi se znalkyně zabývala, byly transakce spol. Xxx ve prospěch spol. Xxx, na který spol. Xxx zaslala peněžní prostředky v celkovém objemu 1.120.000,- Kč, kdy jedna transakce se týkala platby zálohy na nákup štěpkovače a další transakce byla v účetních knihách spol. Xxx a spol. Xxx zaúčtována jako půjčka od spol. Xxx, zatímco v účetních knihách spol. Xxx a Xxx jako půjčka od spol. Xxx pro spol. Xxx, byť tato transakce byla odeslána z účtu spol. Xxx přímo na účet spol. Xxx.

Ve vztahu k transakcím ze dne 16.01.2009 dospěla znalkyně k závěru, že z bankovního účtu spol. Xxx byla odepsána částka v celkové výši 240.000.000,- Kč ve prospěch účtu obžalovaného Ing. P. K., z něhož byla následně odeslána částka ve výši 235.650.420,72 Kč ve prospěch účtu spol. Xxx, tj. rozdíl činí 4.349.579,28 Kč oproti přijaté transakci od spol. Xxx. Z účtu spol. Xxx byly dále odepsány peněžní prostředky ve výši 225.000.000,- Kč ve prospěch bankovního účtu obžalovaného Ing. K. K., z něhož následně odešlo na účet spol. Xxx 221.915.322,68 Kč, tj. rozdíl činí 3.084.677,32 Kč oproti přijaté transakci od spol. Xxx. Na bankovní účet spol. Xxx tak bylo od obou obžalovaných zasláno 457.565.743,40 Kč a spol. Xxx následně zaslala na účet spol. Xxx částku ve výši 456.401.630,- Kč, tj. celkový rozdíl činil 1.164.113,40 Kč oproti prostředkům pocházejícím původně od spol. Xxx. Z pohledu spol. Xxx pak vypadala výše popsaná transakce tak, že spol. Xxx zaslala na bankovní účet spol. Xxx částku ve výši 456.401.630,- Kč a z účtu spol. Xxx odešlo 240.000.000,- Kč ve prospěch účtu obžalovaného Ing. K. a 225.000.000,- Kč ve prospěch účtu obžalovaného Ing. K., tj. rozdíl přijaté versus odeslané transakce činil celkem 8.598.370,- Kč. Smyslem transakce mezi spol. Xxx a obžalovaným Ing. K. byla výplata mezd a odměn. Smyslem transakcí mezi spol. Xxx a obžalovaným Ing. K. byla výplata odměn, transakcí mezi obžalovaným Ing. K. a spol. Xxx částečná úhrada závazku a smyslem transakcí mezi obžalovaným Ing. K. a spol. Xxx byla rovněž úhrada závazků.

V rámci shora citovaného znaleckého posudku se znalkyně zabývala rovněž dvěma transakcemi, které byly odeslány z bankovního účtu spol. Xxx na bankovní účet spol. Xxx ve výši 82.313.939,- Kč, když dospěla k závěru, že podstatou těchto plateb byla splátka půjčky spol. Xxx společností Xxx. Část peněžních prostředků zaslanych spol. Xxx ve prospěch spol. Xxx lze zmapovat dále, a to až k příjemcům spol. Xxx a spol. Xxx.

Úkolem **znaleckého posudku č. 19-06-2015/129** ze dne 19.06.2015 bylo zkoumat platby spol. Xxx ve prospěch spol. Xxx, Xxx, resp. Xxx a Xxx, jejichž podstatou se zabýval shora citovaný znalecký posudek spol. xxx č. 28-02-2014/018 ze dne 28.02.2014 a v případě zjištění, že by finanční prostředky byly dále převedeny ve prospěch účtu spol. Xxx, měli znalci zjistit jejich ekonomickou podstatu a vypořádání. Ve vztahu k transakcím spol. Xxx vůči spol. Xxx ve výši 4.138.057,- Kč a ve výši 11.780.864,- Kč znalkyně uvedla, že spol. Xxx následně zaslala ve prospěch účtu spol. Xxx nejprve 15.000.000,- Kč a poté 850.000,- Kč, přičemž podstatou těchto transakcí bylo poskytnutí půjčky, kterou spol. Xxx splatila v průběhu let 2005 a 2006. V případě transakcí mezi spol. Xxx a spol. Xxx, resp. Xxx bylo zjištěno, že spol. Xxx, resp. Xxx odeslala ve prospěch účtu spol. Xxx částku ve výši 6.000.000,- Kč, jejímž účelem bylo opět poskytnutí půjčky, kdy spol. Xxx v průběhu roku 2005 zapůjčenou částku z převážné části splatila a částečně byla odepsána do výnosů.

K žalovanému jednání byl dále slyšen **znalec z oboru ekonomika, zástupce znalecké společnosti KPMG, M. Kozák**, jenž se vyjádřil k zpracovaným znaleckým posudkům č. 245-25/14 ze dne 23.09.2014, č. 242-22/14 ze dne 16.07.2014 a č. 243-23/14 ze dne 16.07.2014, jejichž předmětem bylo ocenění 88,16% podílu spol. Xxx, resp. odhad tržní hodnoty 88,16% vydaných akcií spol. Xxx, kdy každý posudek zpracovával ocenění k jinému datu, a sice posudek č. 245-25/14 analyzoval hodnotu akcií ke dni 31.12.2012, posudek č. 242-22/14 nazíral na akcie spol. Xxx k datu 25.07.2003 a posudek č. 243-23/14 hodnotil akcie ke dni 31.12.2004 a 25.5.2005.

Ve všech případech dospěl znalec k závěru, že hodnota 88,16% podílu spol. Xxx je 0,- Kč, resp. hodnota jedné akcie se rovná nule. Znalec se rovněž vyjádřil k celkovému ekonomickému stavu spol. Xxx v daném období a popsal metody, na základě kterých bylo dospěno k prezentovaným závěrům. Znalecký ústav měl přitom k dispozici široké spektrum finančních dat včetně přístupu k účetnictví spol. Xxx, údajům o majetku společnosti, podnikatelskému plánu aj., přičemž fakta si znalci ověřovali s pracovníky v účetnictví a controllingu a rovněž s tehdejším managementem spol. Xxx.

Znalecký posudek č. 1588/2013 ze dne 05.08.2013 z oboru kriminalistika - technická expertíza písemností, pravost platidel, jehož úkolem bylo zjistit, zda předložených 9 dokumentů (smlouvy a dodatky citované na str. 2 posudku) byly vyhotoveny stejným způsobem a za použití stejných materiálů a dále případné určení, zda byly dané písemnosti vyhotoveny k datům na nich uvedených, nebo zda byly vyhotoveny dodatečně a tedy antidatovány, v hlavním líčení prezentoval jeho zpracovatel, **znalec RNDr. Miloslav Musil**. Způsob vyhotovení listin byl posuzován z hlediska použití psacích prostředků a tiskových zařízení, načež znalec popsal metody, jimiž při své analýze postupoval. Znalec dospěl k závěru, že předložené listiny nebyly z technického hlediska vyhotoveny stejným způsobem a za využití shodných materiálů, neboť byly použity jak různé tiskárny, tak různé psací prostředky. Na otázku, zda byly písemnosti vyhotoveny k datům na nich uvedených, nebylo možné z pohledu znalce odpovědět, neboť se na listinách nenacházejí žádné znaky, které by jejich dataci jednoznačně zpochybnily, přičemž znalec současně konstatoval, že ani tuto dataci nelze žádnými nástroji jednoznačně potvrdit.

V řízení před soudem byl dále slyšen **znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, Ing. Marián Svetlík**, který ve svém znaleckém posudku č. 193-1.01.01.52-2012 ze dne 31.01.2014 včetně dodatku č. 193-1.01.01.52-2012 ze dne 23.04.2014 posuzoval stav předané výpočetní techniky, zálohoval veškerá data a obnovoval smazané soubory. Jeho úkolem bylo dále zdokumentovat adresářovou strukturu, nalézt a vykopírovat soubory, jež se vztahují k policií vybraným klíčovým slovům, jakož i vykopírovat internetovou historii od roku 2003 a zajistit veškerou internetovou komunikaci, což znalec učinil. V rámci zpracování znaleckého posudku č. 212-1.01.01.55-2013 ze dne 28.02.2014 znalec vykopíroval veškerá uživatelská data a vložil je na pevný disk. Úkolem znalce při zpracování znaleckého posudku č. 236-1.01.01.53-2016 ze dne 01.03.2016 bylo nalezení konkrétních listinných dokumentů v elektronické podobě týkajících se spol. Xxx a spol. Xxx, což se beze zbytku podařilo a dále u vybraných dokumentů, jež byly nalezeny v rámci znaleckého zkoumání v posudku č. 193-1.01.01.52-2012, bylo třeba zdokumentovat veškerou jejich historii. Znalec konstatoval, že nezaznamenal nic, co by mohlo nasvědčovat jakékoliv manipulaci se zkoumanými daty do doby, než mu byly předány ke zkoumání.

Závěry **znaleckého posudku z oboru ekonomika** č. 259-55/2015 ze dne 17.12.2015, zpracovaného na základě žádosti zmocněnce poškozené spol. Xxx, byly v rámci hlavního líčení prezentovány **znalcem Ing. Mgr. P. Tůmou** za znaleckou společnost **APELEN Valuation s.r.o.** (dále jen "Apelen"), jejímž úkolem bylo jednak stanovit hodnotu 88,16% akcií spol. Xxx ke dni 30.04.2005 a ke dni 25.05.2005, a jednak provést revizi posudků, které se rovněž vztahovaly k ocenění akcií spol. Xxx

zpracovaným spol. xxx, XXX, Bohemia Experts, s.r.o. (dále jen „Bohemia“) a znalkyní Ing. Prchalovou – Heřboltovou, CSc. Znalec podrobným způsobem popsal metody a postupy všech jmenovaných znalců, jakož i samotné spol. Apelen, přičemž se zabýval taktéž podklady, ze kterých všichni výše jmenovaní znalci vycházeli a učinil jejich srovnání s ohledem na data, ke kterým byla ocenění určována. Znalec, resp. spol. Apelen, dospěla k závěru, že hodnota 88,16% podílu spol. Xxx činila k oběma požadovaným datům částku ve výši 282.389.000,- Kč, jež odpovídá částce ve výši 564,- Kč za 1 ks akcie. Tato hodnota je výrazně vyšší než u posudku znalkyně Ing. Prchalové - Heřboltové, CSc., nicméně při respektování stejného finančního plánu je zřejmé, že k odchylce došlo v důsledku diskontní míry. Stanovená hodnota je naopak nižší, než jak ji stanovil posudek spol. Bohemia (771,- Kč). Posudky spol. xxx stanovily hodnotu jedné akcie v intervalovém rozpětí, do kterého hodnota stanovená spol. Apelen zapadala. Posudky XXX stanovily ke všem rozhodným datům ocenění nulovou hodnotu akcií spol. Xxx z důvodu, že operovaly s výrazně nižšími diskontovanými peněžními toky, byť obě znalecké společnosti (Apelen i XXX) použily stejnou metodu zkoumání, tj. diskontovaných peněžních toků, nicméně měly k dispozici například rozdílné finanční plány, přičemž znalec nedokázal z těchto posudků dle svého vyjádření jednoznačně vyčíst, co přesně bylo důvodem takové odchylky. V této souvislosti nicméně uvedl, že i v případě použití a zohlednění stejného finančního plánu, z jakého vycházela spol. XXX, by spol. Apelen nikdy nedošla k závěru, že se hodnota akcií rovná nule.

Totožnou problematikou, tj. hodnotou 88,16% podílu spol. Xxx ke dni 30.04.2005 a srovnáním svých závěrů se závěry znaleckých posudků zpracovaných spol. xxx, XXX, posudku znalkyně Ing. Prchalové - Heřboltové, CSc. a posudku spol. Bohemia, se zabýval i **znalecký posudek z oboru ekonomika č. C152219** ze dne 17.12.2015 zpracovaný znaleckou společností **Appraisal Advisory s.r.o.** (dále jen „Appraisal“), jehož závěry v řízení před soudem prezentoval zástupce jmenované společnosti, **znalec Ing. Přemysl Krch**. Znalec podrobně popsal, jaké podkladové materiály měla spol. Appraisal k dispozici a uvedl, jakými metodami je následně vyhodnocovala. Výsledky všech tří použitých metod (výnosová, porovnávací a nákladová) se sobě značně blížily, přičemž stoprocentní váhu se znalci rozhodli přidělit výnosové metodě (kdy jednou z výnosových metod je i metoda diskontovaných peněžních toků), která byla na danou situaci nejvíce příležitá. Na základě provedených analýz a výpočtů hodnoty vlastního kapitálu spol. Xxx k datu ocenění dospěli znalci k závěru, že tržní hodnota 88,16% podílu spol. Xxx odpovídala sumě 200.040.000,- Kč. Znalecký posudek pak obsahuje podrobný výčet dílčích postupů spol. xxx a spol. XXX při zpracování znaleckých posudků, jakož i jejich srovnání a hodnocení ve vztahu k metodám a postupům použitým spol. Appraisal. Znalec pak zejména poukázal na skutečnost, že spol. XXX od počátku pracovala s pesimističtějším plánem spol. Xxx a tím pádem horšími předpokládanými maržemi ve srovnání s tím, jaké marže společnost již v době ocenění reálně dosahovala, pročež je výsledkem znaleckého zkoumání XXX nulová hodnota spol. Xxx. Oproti tomu znalecká spol. xxx již dle názoru znalce zohledňuje ve svém posudku č. 30-05-2012/166 předpokládaný výnosový potenciál korektněji. Posudek znalkyně Ing. Prchalové - Heřboltové, CSc. a posudek spol. Bohemia pak zohledňují výši protiplnění za akcie spol. Xxx v souvislosti se squeeze-outem. Znalec

tak má za to, že posudky byly vypracovány primárně pro jiný účel, díky čemuž dospěly i k jiným hodnotám a pro srovnání jsou tak hůře zpracovatelné. Dle názoru znalce oba posudky vykazují rozdílné přístupy k mnoha dílčím otázkám ocenění, a i proto je téměř dvojnásobný rozdíl v jejich výsledcích. Posudek znalkyně Ing. Prchalové - Heřboltové, CSc. shledal znalec jako mírně pesimistický. Bez znalosti konkrétních hodnot finančního plánu v posudku spol. Bohemia není možné posoudit, který z těchto dvou posudků byl pro daný účel zpracován korektněji. Z hlediska indikované hodnoty se však spol. Appraisal svým výsledkem blíží spíše posudku znalkyně Ing. Prchalové-Heřboltové, CSc., nicméně dle názoru znalce je možné konstatovat, že oba posudky mohou potvrzovat závěr spol. Appraisal, tj. že hodnota obchodního podílu ve spol. Xxx se pohybovala přinejmenším okolo 200 mil. Kč. Znalec rovněž podrobným způsobem popsal, kterak spol. Appraisal ve svém posudku zohledňovala účetní závěrku a výhrady auditora.

K posouzení shora citovaného znaleckého posudku spol. Appraisal č. C152219 byl v řízení před soudem slyšen **znalec z oboru ekonomika, Ing. Michael Peer**, jenž se podílel na zpracování **znaleckého posudku spol. XXX ze dne 28.04.2017**. Úkolem tohoto posudku, jehož vypracování zadal obžalovaný Ing. K., bylo vyhodnotit znalecký posudek spol. Appraisal v části, která se zabývá předchozím znaleckým posudkem spol. XXX č. 243-23/14, z pohledu účetnictví a finančních základů stran kalkulačí a také zhotovit kritický posudek na první report, tj. na analýzu spol. XXX č. 243-23/14. Znalec popsal, jakými metodami bylo v posudku postupováno, přičemž dospěl k závěru, že spol. Appraisal shledává analýzu spol. XXX jako pesimistickou, zatímco spol. XXX shledává analýzu spol. Appraisal jako příliš optimistickou, jež nereflakuje všechny nutné úpravy navržené auditorem, spol. Deloitte, a věří v nadhodnocené výsledky spol. Xxx za rok 2004. Spol. Appraisal pak dále příliš optimisticky nahlíží a spoléhá se na vysokou míru růstu tržeb, zatímco zvažuje nízkou míru nákladů. Ke spol. Xxx přistupovala spol. Appraisal jako k subjektu, jenž nebyl ve finančních problémech a nejevil potřebu restrukturalizace, a to i přesto, že spol. Appraisal ve svém posudku přiznala vědomí o špatné finanční situaci spol. Xxx. Dle názoru znalce pak spol. Appraisal nadhodnocuje spol. Xxx ve všech metodologiích, které uvádí.

Vyjma výpovědi obžalovaných a výše uvedených svědků a znalců vyšel soud rovněž z provedených **listinných důkazů**, které měl k dispozici, a to zejména ze smlouvy o koupi akcií uzavřené dne 25.07.2003 mezi spol. Xxx jako prodávajícím a obžalovaným Ing. K. jako kupujícím, jakož i smlouvy o koupi akcií uzavřené dne 25.07.2003 mezi spol. Xxx jako prodávajícím a obžalovaným Ing. K. jako kupujícím; dále z dopisu ze dne 15.04.2005, který obžalovaný Ing. K. a Ing. K. adresovali svědku M. prostřednictvím advokátní kanceláře Weil, Gotshal & Manges, v.o.s. (dále jen „WGM“); smluv o zprostředkování uzavřených dne 16.11.2004 mezi spol. Xxx jako zájemcem a spol. Xxx jako zprostředkovatelem; ze smlouvy o úvěrové lince č. 1452/04/LCD uzavřené mezi spol. Xxx a ČS dne 24.08.2004 a jejich dodatků č. 1 ze dne 20.09.2004, č. 2 ze dne 01.10.2004, č. 3 ze dne 25.10.2004 a č. 4 ze dne 22.02.2005; ze smlouvy o vzájemné spolupráci uzavřené dne 22.12.2004 mezi společnostmi Xxx jako zájemcem a Xxx jako dodavatelem včetně dodatků č. 1 a č. 2 ze dne 01.02.2005; rámcové smlouvy spol. Xxx se spol. Citibank ze dne 13.02.2004; smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 13.02.2004 mezi spol. Xxx jako postupitelem a bankou

Citibank včetně dodatku č. 1; faktur vystavených společnostmi Xxx společnosti Xxx, jimiž spol. Xxx vyúčtovala své zprostředkovatelské služby; výpisu z účtu spol. Xxx č. xxx/0800 vedeného u ČS; výpisu z účtu spol. Xxx č. xxx/0300 vedeného u ČSOB; výpisu z bankovního účtu spol. Xxx č. xxx/2600 vedeného u Citibank a č. xxx/0800 vedeného u ČS; výpisu z bankovního účtu spol. Xxx č. xxx/0100; výpisu korunového i dolarového účtu spol. Xxx č. xxx/2400; výpisu z korunového i dolarového bankovního účtu obžalovaného Ing. K. K. č. xxx/2400; výpisu z korunového i dolarového bankovního účtu obžalovaného Ing. P. K. č. xxx/2400; výpisu z bankovního účtu spol. Xxx č. xxx/2400; výpisů z obchodního rejstříku spol. Xxx, spol. Xxx, spol. Xxx a spol. Xxx, resp. Xxx; smlouvy o půjčce ve výši 6.000.000,- Kč uzavřené dne 28.04.2005 mezi spol. Xxx coby věřitelem a obžalovaným Ing. K. K. coby dlužníkem; dohody o způsobu úhrady dluhu ze dne 02.05.2005 uzavřené mezi spol. Xxx a spol. Xxx; žádosti o poskytnutí zálohy spol. Xxx ze dne 28.04.2005 adresované spol. Xxx; znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného spol. Bohemia č. 081003; znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného znalkyní Ing. Ivanou Prchalovou - Heřboltovou, CSc. č. 212-27/05 ze dne 30.06.2005; znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č. 236-1.01.01.53-2016 ze dne 01.03.2016; smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 10.01.2005 mezi spol. K. a xxx, jejímž předmětem je postoupení pohledávek xxx za spol. Xxx na spol. K.; smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 23.02.2005, kterou spol. K. postoupila pohledávky za spol. Xxx společnosti Xxx v nominální výši 25.402.172,- Kč; výroční zprávy spol. Xxx za rok 2005; výroční zprávy spol. Xxx za rok 2005; zápisů z valné hromady spol. Xxx; materiálů nalezených v zajištěných počítačích obžalovaných Ing. K. a Ing. K. při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor; zprávy spol. Deloitte dne 16.05.2017 a opisu z evidence Rejstříku trestů k osobám všech obžalovaných.

Při své rozhodovací činnosti o vině obžalovaných soud vyšel rovněž **ze zvukových záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu (odposlechl)** telefonních čísel 603 200 959 (uživatele K. K. za období od 17.10.2011 do 17.02.2012), 605 211 449 (uživatele K. K. s názvem akce „NEUX 03“ za období od 18.02.2012 do 18.10.2012), 602 585 053 (uživatele P. K. s názvem akce „NEUX 01“ za období od 17.10.2011 do 18.10.2012), 602 258 989 (uživatele R. S. s názvem akce „NEUX 04“ za období od 20.01.2012 do 20.05.2012), e-mailových adres xxx, xxx (uživatele P. K. za období od 17.10.2011 do 17.02.2012), xxx a xxx (uživatele K. K. za období od 17.10.2011 do 17.02.2012).

Sohledem na takto provedené dokazování, kdy soud provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl nalézací soud k jednoznačnému závěru, že obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Městské státní zastupitelství v Praze přitom podalo u Městského soudu v Praze dne 23.09.2016 obžalobu, sp. zn. 1 KZV 227/2012, rovněž na osobu obžalovaného Ing. M. O. pro zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, ve vztahu k němuž se však ani po provedeném

dokazování v rámci hlavního líčení nepodařilo zcela prokázat ve výrokové části obžaloby citované skutečnosti stran jednání, jehož se měl dopustit právě obžalovaný Ing. M. O.. Nalézacímu soudu tak s ohledem na nastalý, níže popsany, důkazní stav nezbylo, než postupovat podle zásady „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch, a obžalovaného Ing. M. O. ve smyslu § 226 písm. c) tr. řádu zcela zprostit podané obžaloby, neboť v daném případě nebylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že by se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. Městský soud v této souvislosti odkazuje mimo jiné na nález Ústavního soudu ČR č. IV ÚS 154/2002, dle kterého je na místě uplatnit zásadu „in dubio pro reo“ tehdy, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí, nebo žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj ve skutečnosti odehrál. U trestných činů takové společenské škodlivosti, jakým zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku bezesporu je, musí být vina obžalovaného prokázána jednoznačným a nezvratným způsobem, a nelze tedy vycházet pouze z dohadů a domněnek či spekulativních hypotéz, což se však v tomto případě ve vztahu k jednání, které je obžalobou kladeno za vinu osobě obžalovaného Ing. O., nestalo.

K jednání popsanému shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem

A.

Na základě shora provedeného dokazování tak má soud za jednoznačně a nezvratně prokazané, že obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K. poté, co dne 25.07.2003 uzavřeli s poškozenou spol. Xxx smlouvy o koupi akcií, na základě kterých získali obžalovaný Ing. K. 400.726 ks akcií spol. Xxx za dojednanou cenu ve výši 40.072,60 Kč a obžalovaný Ing. K. 100.181 ks akcií spol. Xxx za dojednanou cenu ve výši 10.018,10 Kč, přičemž jejich úkolem byl mimo vyřešení tíživé hospodářské situace rovněž následný prodej spol. Xxx, a to buď za minimální cenu ve výši 2 mil. USD v souladu s články 1.4, resp. 5.1 smluv o prodeji akcií ze dne 25.07.2003, pakliže oba obžalovaní prodají své podíly oba najednou a nejpozději ve lhůtě dvou let od jejich koupě toliko kupci jednajícimu v dobré víře, nebo za cenu stanovenou znalcem, pokud své podíly prodají po uplynutí lhůty dvou let, nejpozději ve lhůtě do tří let, jakékoli osobě, nebo pokud v tomto období poškozená společnost obžalované písemně požádá o doplatek kupní ceny, prodali dne 05.05.2005 veškeré jimi vlastněné podíly představující 500.907 ks akcií, tedy 88,16% základního jmění spol. Xxx společnosti Xxx s tím, že jejím vlastníkem je odděleně stíhaný J. M., což měl být jeden z věřitelů spol. Xxx. Obžalovaní zároveň spol. Xxx prezentovali jakožto v dobré víře jednajícího kupce za podmínek upravených smlouvami o prodeji akcií ze dne 25.07.2003 a podíly ve spol. Xxx prodali za cenu 2 mil. USD, což dle platného kurzu 23,83 Kč za 1 USD činilo v přepočtu 47.660.000,- Kč, tedy jednu akcii společnosti Xxx a.s. za cenu 95,15 Kč, ačkoli oba obžalovaní věděli, že spol. Xxx je pouze jimi nastrčeným subjektem, který nedisponuje finančními prostředky potřebnými na odkup jejich obchodních podílů ve spol. Xxx, neboť dle pokynu samotných obžalovaných byly v období od 30.03.2005 do 02.05.2005 finanční prostředky v celkové výši 1,95 mil. USD, tj. v přepočtu 46.468.500,- Kč, převedeny za účelem pokrytí sjednané kupní ceny z bankovních účtů spol. Xxx na účet spol. Xxx, a to buď přímo nebo přes bankovní účty společností Xxx, Xxx a Xxx, čímž oba obžalovaní vědomě porušili článek 5.3.b) smlouvy o prodeji akcií ze dne 25.07.2003, který jim

tento typ transakce výslovně zakazoval, ba je důvodem ke zpětnému odkupu akcií spol. Xxx ve smyslu článku 6.2 smlouvy o prodeji akcií ze dne 25.07.2003 ze strany poškozené spol. Xxx. Tímto postupem přitom oba obžalovaní umožnili, aby se jimi nastrčená spol. Xxx, formálně představovaná osobou odděleně stíhaného J. M., zmocnila jejich obchodního podílu ve spol. Xxx ve výši 88,16% za minimální cenu ve výši 2 mil. USD, ačkoli si s ohledem na svoji pozici ve spol. Xxx a.s. museli být vědomi skutečné hodnoty jedné akcie, a tedy záměrného podhodnocení této kupní ceny, čímž poškozené spol. Xxx způsobili škodu nejméně ve výši 70.841.423,- Kč.

Ze smlouvy o koupi akcií uzavřené dne 25.07.2003 mezi spol. Xxx jako prodávajícím a obžalovaným Ing. K. jako kupujícím (dále jen „Smlouva 1“) je patrné, že obžalovaný zakoupil 70,53% základního kapitálu spol. Xxx představující 400.726 ks akcií za kupní cenu sestávající z částky ve výši 40.072,60 Kč, tj. 0,10 Kč za akcii a z doplatku definovaného dle čl. 1.4, resp. 5.1 předmětné smlouvy. Z druhé smlouvy o koupi akcií uzavřené rovněž dne 25.07.2003, a to mezi spol. Xxx jako prodávajícím a obžalovaným Ing. K. jako kupujícím (dále jen „Smlouva 2“), je zřejmé, že obžalovaný zakoupil od spol. Xxx 17,63% základního kapitálu spol. Xxx představující 100.181 ks akcií, a to za částku ve výši 10.018,10 Kč s tím, že doplatek kupní ceny se stejně jako v předchozím případě bude řídit ustanovením čl. 1.4, resp. 5.1 předmětné smlouvy. Požadavek vyplývající z čl. 1.4 citovaných smluv spočíval v tom, že pokud spol. Xxx po uplynutí lhůty dvou let, nejpozději ve lhůtě do tří let od prodeje akcií spol. Xxx, vyzve obžalované Ing. K. a Ing. K., budou tito obžalovaní povinni jmenovat mezinárodně uznávanou společnost v oboru účetnictví nebo investičního bankovníctví k tomu, aby stanovila hodnotu akcií ke dni žádosti s tím, že pokud se obžalovaní na odhadci do 30 dnů nedohodnou, stanoví jej prodávající, tj. spol. Xxx. Pakliže by hodnota dle profesionálního ocenění odpovídala nebo byla v případě Smlouvy 1 nižší než 1.600.000,- USD a v případě Smlouvy 2 nižší než 400.000,- USD, byl by doplatek kupní ceny stanoven dle výše tohoto ocenění. Pakliže by však hodnota ocenění přesahovala výše uvedené částky, odpovídal by doplatek kupní ceny v případě Smlouvy 1 částce ve výši 1.600.000,- USD + ½ z hodnoty, o kterou odhad přesahoval 1.600.000,- USD a v případě Smlouvy 2 by doplatek činil částku ve výši 400.000,- USD + ½ z hodnoty, o kterou odhad přesahoval 400.000,- USD.

Článek 5.1 Smlouvy 1 i Smlouvy 2 současně podrobným způsobem specifikoval omezení práva nakládat s akciemi spol. Xxx a určoval, kdy je k převodu či zastavení akcií potřeba souhlasu spol. Xxx a kdy nikoliv. Smlouva v tomto článku stanovila, že souhlasu není třeba v případě, pokud by obžalovaní prodali akcie třetí osobě jednající v dobré víře za kupní cenu odpovídající částce ve výši minimálně 1.600.000,- USD ve vztahu k Smlouvě 1 a částce ve výši minimálně 400.000,- USD odpovídající okolnostem dle Smlouvy 2 (tzv. „dovolený prodej“). Podmínkou této transakce byla rovněž skutečnost, že obžalovaní nejméně 10 dní před uskutečněním prodeje o tomto záměru informují poškozenou spol. Xxx.

Článkem 5.3 Smluv 1 a 2 pak byl obžalovaným coby vrcholným manažerům spol. Xxx mimo jiné svěřen dohled nad rozhodnutími valné hromady spočívající v zákazu učinění transakce s kupujícím, tj. se samotnými obžalovanými Ing. K. a Ing. K., a rovněž s jakoukoliv přidruženou osobou obžalovaných, jakož i zákaz výplaty dividend či jiný podíl akcionářům společnosti a zákaz výplaty odměny nebo jiných požitků obžalovaným přesahující souhrnně částku ve výši 300.000,- Kč měsíčně.

Skutečnost, že obžalovaní Ing. K. a Ing. K. informovali svědka F. M. o svém rozhodnutí prodat spol. Xxx společnosti Xxx, je explicitně vyjádřena v dopise ze dne 15.04.2005, který jmenovaní obžalovaní adresovali svědku M. prostřednictvím advokátní kanceláře WGM. V dopise obžalovaní sdělují, že se rozhodli prodat spol. Xxx s ohledem na její kritickou finanční situaci, neboť v opačném případě by buď došlo k prohlášení konkurzu spol. Xxx, anebo by společnost musela uhradit ve prospěch XXX dluh ve výši 95 mil. Kč. Východisko z této situace tak obžalovaní spatřují v prodeji spol. Xxx společnosti Xxx, jejímž vlastníkem je odděleně stíhaný J. M., který je potažmo jedním z věřitelů spol. Xxx. Z dopisu dále vyplývá, že spol. Xxx bude prodána za částku ve výši 2 mil. USD. Skutečnost, že obžalovaní Ing. K. a Ing. K. sdělovali spol. Xxx vědomě nepravdivé informace, je z tohoto dopisu naprosto zřejmá, neboť jim coby velmi zkušeným obchodníkům muselo být jasné, že spol. Xxx, která byla založena dne 03.11.2004, tedy pouhý půlrok před nákupem akcií spol. Xxx, a která je toliko holdingem a sama nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost, nebude schopna uhradit kupní cenu ve výši 2 mil. USD, a tudíž je tato transakce naprosto neslučitelná s požadavkem najít kupce jednajícího v dobré víře. Povědomí obžalovaných o tom, že spol. Xxx nemá zájem dostát svým závazkům, je pak zcela jednoznačně prokázáno finančními transakcemi, které byly uskutečněny za zvláštních okolností těsně předtím, než došlo dne 05.05.2005 k uzavření smluv o převodu cenných papírů mezi obžalovanými Ing. K. a Ing. K. a spol. Xxx, resp. odděleně stíhaným J. M.. Znaleckými posudky ve spojení s provedenými listinnými důkazy bylo prokazatelně zjištěno, že finanční prostředky, které spol. Xxx zaslala bezhotovostním převodem na bankovní účty obžalovaných, z nichž je obžalování v duchu Smluv 1 a 2 vzápětí přeposlali na bankovní účet spol. Xxx, pocházejí přímo z účtu spol. Xxx. Spol. Xxx získala finanční prostředky na nákup akcií spol. Xxx z několika zdrojů, nicméně ve všech případech stála na samém počátku jako výchozí zdroj spol. Xxx. Jinými slovy řečeno díky jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K. došlo k tomu, že spol. Xxx prodala své vlastní akcie za své vlastní finanční prostředky společnosti Xxx.

Úhrada kupní ceny majoritního podílu spol. Xxx byla zdokladována zejména listinnými důkazy, jež plně korespondují se závěry znaleckého posudku zpracovaného znaleckou společností BDO. Finanční prostředky, jež byly k úhradě kupní ceny použity, vždy prvotně vycházely ze spol. Xxx a jejich příjemcem byla spol. Xxx, a to buď přímo, nebo prostřednictvím společností Xxx, Xxx a Xxx. Jak je zřejmé ze smluv o zprostředkování, které dne 16.11.2004 uzavřela spol. Xxx jako zájemce se spol. Xxx jako zprostředkovatelem, zavázala se spol. Xxx, že bude pro spol. Xxx vyvíjet činnost směřující k tomu, aby spol. Xxx měla příležitost uzavřít rámcové, úvěrové a navazující smlouvy s ČS a Citibank týkající se navýšení úvěrového rámce, a to v případě první smlouvy ze stávajících 150.000.000,- Kč alespoň na 300.000.000,- Kč a v případě druhé smlouvy ze stávajících 4.800.000,- EUR alespoň na 5.800.000,- EUR s tím, že v obou případech bude provize zprostředkovatele, tj. spol. Xxx, činit 6,9% z navýšeného úvěrového rámce. Za spol. Xxx předmětnou smlouvu podepsal obžalovaný Ing. K. a za spol. Xxx odděleně stíhaný M., který byl tou dobou, resp. necelé dva týdny, již zároveň vlastníkem spol. Xxx. Ze smlouvy o úvěrové lince č. 1452/04/LCD uzavřené mezi spol. Xxx a ČS, resp. z dodatku č. 4 k této smlouvě ze dne 22.02.2005, pak vyplývá, že ČS se zavázala

poskytnout spol. Xxx finanční prostředky až do výše 240.000.000,- Kč oproti původní částce ve výši 150.000.000,- Kč, čímž došlo na základě plnění první zprostředkovatelské smlouvy o navýšení úvěrového rámce o 90.000.000,- Kč. Dne 22.02.2005 pak byla mezi spol. Xxx a ČS uzavřena smlouva o úvěru č. 387/05/LCD, kterou se ČS zavázala poskytnout spol. Xxx finanční prostředky až do výše 80.000.000,- Kč. V souhrnu tak došlo k navýšení úvěrového rámce o 170.000.000,- Kč. Z faktury č. 5015 vystavené spol. Xxx pro spol. Xxx je pak zcela zřejmé, že tato souhrnná částka, o níž byl navýšen úvěrový rámec, byla použita k výpočtu provize spol. Xxx za zprostředkovatelské služby, neboť spol. Xxx vyúčtovala částku ve výši 13.958.700,- Kč včetně DPH, což při odečtu DPH, které v daném období činilo 19%, odpovídá smluvní provizi ve výši 6,9 % z částky 170.000.000,- Kč (1.700.000,- Kč - 6,9% = 11.730.000,- Kč). Dne 24.03.2005 pak spol. Xxx požádala o zaslání vyúčtované provize tím způsobem, nechť společnost Xxx zašle provizi ve výši 11.780.864,- Kč na účet spol. Xxx a DPH stanovené finančním úřadem ve výši 2.177.836,- Kč na účet Finančního úřadu v Roudnici nad Labem. Z výpisu z účtu spol. Xxx č. xxx/0800 je patrné, že žádost byla ze strany spol. Xxx akceptována a dne 25.03.2005 došlo k úhradě částky ve výši 2.177.836,- Kč ve prospěch bankovního účtu Finančního úřadu v Roudnici nad Labem č. xxx, což odpovídalo výši daně, kterou si spol. Xxx vypočetla na základě podaného daňového přiznání za zdaňovací období únor 2005 a dále byla dne 30.03.2005 z účtu spol. Xxx odepsána platba ve výši 11.780.864,- Kč ve prospěch účtu spol. Xxx č. xxx/0300 s variabilním symbolem 5015 odpovídajícím číslu vystavené faktury.

Ve vztahu ke druhé shora uvedené zprostředkovatelské smlouvě byla dne 13.02.2004 uzavřena smlouva o postoupení pohledávek mezi spol. Xxx jako postupitelem a bankou Citibank jako postupníkem, přičemž dle dodatku č. 1 ze dne 27.09.2004 činila výše poskytnutého úvěrového rámce částku ve výši 4.800.000,- EUR, který byl následně navýšen dodatkem č. 2 ze dne 02.03.2005 na částku ve výši 6.500.000,- EUR, tj. o částku 1.700.000,- EUR oproti původní výši úvěrového rámce. Fakturou č. 5017 pak spol. Xxx vyúčtovala provizi za zprostředkovatelské služby spočívající ve sjednání navýšení úvěrového rámce ve výši 4.138.056,60 Kč včetně DPH, jež v daném období činilo 19%. Hodnota bez DPH tak činila 3.477.358,50 Kč, což opětovně zcela odpovídá výši smluvené provize, tj. 6,9% z hodnoty navýšeného úvěrového rámce při kurzu měny euro stanoveném ČNB ke dni 02.03.2005, tj. ke dni vystavení faktury, ve výši 29,645 CZK/EUR (1.700.000,- EUR x 29,645 = 50.396.500,- Kč; 50.396.500,- Kč - 6,9% = 3.477.358,50 Kč). Z výpisu z účtu spol. Xxx č. xxx/0800 je patrná platba ve výši 4.138.056,60 Kč, jež byla uskutečněna dne 30.03.2005 ve prospěch účtu spol. Xxx č. xxx/0300 s variabilním symbolem 5017 odpovídajícím číslu vystavené faktury.

Společnost Xxx takto získané finanční prostředky bezprostředně po jejich obdržení pře poslala ze svého bankovního účtu č. xxx/0300 na bankovní účet spol. Xxx č. xxx/2400, což je opět evidentní z předložených bankovních výpisů. Výpis z účtu spol. Xxx zobrazuje převod částky ve výši 15.000.000,- Kč dne 31.03.2005 a částky ve výši 850.000.000,- Kč ve prospěch účtu spol. Xxx. Znaleckým posudkem č. 19-06-2015/129 ze dne 19.06.2015 vypracovaným znalečkou spol. xxx pak bylo konstatováno, že finanční prostředky ze shora uvedených plateb přijatých spol. Xxx od spol. Xxx byly následně v minimální výši 15.819.752,60 Kč převedeny společností

Xxx na bankovní účet spol. Xxx, neboť původní zůstatek na bankovním účtu Xxx před příchodem platby od spol. Xxx činil pouze částku ve výši 30.247,40 Kč. V mezidobí, tj. od připsání prostředků od spol. Xxx na účet spol. Xxx do odepsání prostředků z účtu spol. Xxx ve prospěch účtu spol. Xxx, přitom nebyly na účet spol. Xxx připsány jakékoliv jiné finanční prostředky.

Na základě shora uvedených skutečností je třeba konstatovat, že spol. Xxx sice byla jedním z věřitelů spol. Xxx tak, jak bylo společnosti Xxx tvrzeno obžalovanými Ing. K. a Ing. K. v dopise ze dne 15.04.2005, nicméně tato pohledávka spol. Xxx za spol. Xxx byla vytvořena zcela účelově a pouze proto, aby bylo možné vyvést ze spol. Xxx finanční prostředky na úhradu části kupní ceny za její vlastní akcie. V této souvislosti nelze pominout skutečnost, že zaměstnankyně spol. Xxx, svědkyně A. K., roz. Š., potvrdila, že se tato společnost nikdy nezabývala poskytováním úvěrů či jinými finančními službami, neboť měla zcela odlišný předmět podnikání, kdy se dle tvrzení svědkyně nejprve zabývala prodejem hraček a poté textilu. V obou případech se tedy jedná o zcela odlišnou činnost, značně vzdálenou bankovnímu vyjednávání. Spol. Xxx se dle shora citované smlouvy o spolupráci měla zasloužit o vyjednání navýšení úvěrového rámce pro spol. Xxx u ČS a Citibank, což měl v jednání s bankou učinit přímo odděleně stíhaný M.. Nicméně svědek A. V., který měl jako pracovník Citibank od února 2003 na starosti společnost Xxx jako firemního klienta, nezná ani odděleně stíhaného M. ani spol. Xxx. Stejně tak s odděleně stíhaným M. nebo jakoukoli jinou osobou zastupující spol. Xxx nikdy nejednal ani pracovník ČS, svědek Ing. P. M.. Svědecká výpověď Ing. M. nebyla podána v tom duchu, že by si na spolupráci se spol. Xxx nevzpomínal, nýbrž tím způsobem, že tuto možnost, tj. že by spol. Xxx či J. M. figurovali v těchto transakcích, přímo vyloučil. Jmenovaní svědci navíc byli osobními bankéři spol. Xxx a nelze si proto představit, že by osoby v takovéto pozici nereflektovaly spol. Xxx nebo odděleně stíhaného M. v tak zásadní situaci, jakou jednání o navýšení úvěrového rámce v řádech desítek milionů Kč jistě představuje. Jmenovaní svědci naopak potvrdili, že přicházeli do styku v rámci jednání o spol. Xxx toliko s obžalovanými Ing. K. a zejména pak Ing. K., který zastával funkci finančního ředitele. Svědek Ing. M. dokonce uvedl, že obžalovaní byli velice zdatní manažeři, kteří se lépe než kdokoliv předtím orientovali v situaci kolem spol. Xxx, čímž bance skýтали záruku toho, že spol. Xxx může mít díky nim velký potenciál. Toto svědkovo vyjádření přitom plně koresponduje i s vyjádřením obžalovaného Ing. K., který uvedl, že s bankami pracuje již 20 let a bankovní subjekty v Čechách tudíž zná. Současně nelze opomenout ani skutečnost, že se jednalo toliko o navýšení již stávajících úvěrových rámců, neboť dne 13.02.2004 spol. Xxx uzavřela rámcovou smlouvu se spol. Citibank, která byla podepsána tehdejšími předsedou představenstva, svědkem PhDr. H.m, a dne 24.08.2004 uzavřela spol. Xxx smlouvu o úvěrové lince č. 1452/04/LCD se spol. ČS, kterou za spol. Xxx podepsal obžalovaný Ing. K., a to i bez zjevného přispění jakéhokoliv zprostředkovatele. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že si spol. Xxx byla schopna vyjednat bankovní služby sama, a že tak v roce 2004 i aktivně činila. Těžko lze tedy uvěřit tvrzení obžalovaných, že by v témže roce a dokonce pouze necelé tři měsíce poté, co obžalovaný Ing. K. sám vyjednal rámcovou smlouvu u ČS, byla spol. Xxx ochotna zaplatit spol. Xxx tak markantní sumu ve výši 15,8 mil. Kč za zprostředkování doplňkových služeb, resp. za pouhé navýšení stávajícího úvěrového rámce.

Obžalovaný Ing. K. musel navíc minimálně názor ČS na úvěrovou problematiku ve vztahu ke spol. Xxx velice dobře znát, když byl v této věci pouhých několik dní předtím sám aktivně činný. Se spol. ČS přitom obžalovaný Ing. K. jednal ještě nejméně dne 20.09.2004, kdy s ČS uzavřel dodatek č. 1 k citované smlouvě, následně uzavřel dne 01.10.2004 dodatek č. 2 a dne 25.10.2004 ještě dodatek č. 3. Pouze několik málo dní poté přitom vznikla zprostředkovatelská smlouva se spol. Xxx. Jako ryze účelovou tak soud považuje obhajobu obžalovaných, kteří tvrdili, že jim odděleně stíhaný M. měl pomoci se zjištěním názoru bank na spol. Xxx a případných podmínek pro spolupráci, neboť oba obžalovaní byli v této oblasti natolik erudovanými osobami, které si mohly takové služby obstojně obstarat samy. Je zcela evidentní, že spol. Xxx, potažmo odděleně stíhaný M., žádné zásluhy na navýšení úvěrového rámce spol. Xxx neměli, pročť neexistoval žádný objektivní důvod k tomu, aby spol. Xxx na konci března roku 2005, tj. cca pouhý měsíc před uzavřením smlouvy o převodu cenných papírů se spol. Xxx, poslala na bankovní účet spol. Xxx finanční prostředky v celkové výši 15.850.000,- Kč, které byly dne 31.03.2005, tj. pouhých šest dnů po odepsání částky 15 mil. Kč a pouhý jeden den po odepsání částky 850 tis. Kč z účtu spol. Xxx, přeposlány společností Xxx na bankovní účet spol. Xxx. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od závěru znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č. 236-1.01.01.53-2016 ze dne 01.03.2016, který určil, že dokumenty, které byly společností Xxx předloženy Finančnímu úřadu v Roudnici nad Labem na základě jeho výzvy a jež měly prokazovat podstatu poskytnuté služby společností Xxx k umožnění čerpání úvěrů, byly vyhotoveny obžalovaným Ing. K., a to až v době, kdy si je finanční úřad vyžádal, tj. na konci května roku 2005. S ohledem na závěry citovaného posudku lze uzavřít, že dokumenty byly antidatovány, a tudíž zcela evidentně účelově vytvořeny pouze pro vyvedení peněz ze spol. Xxx, jež byly následně přeposlány a užity spol. Xxx k úhradě kupní ceny za akcie spol. Xxx.

Obdobný postup byl obžalovanými zvolen i v případě úhrady části kupní ceny pocházející z finančních toků mezi společnostmi Xxx, Xxx, resp. Xxx a Xxx. Pro úplnost soud uvádí, že dne 30.04.2009 došlo k převodu práv a závazků k bankovnímu účtu č. xxx/0100 ze spol. Xxx na spol. Xxx. Nicméně v době, kdy se odehrály níže popsané transakce, byla disponentem předmětného bankovního účtu spol. Xxx, pročť je jmenovaný subjekt v odůvodnění tohoto rozsudku nadále takto označován. Ze smlouvy o vzájemné spolupráci uzavřené dne 22.12.2004 mezi společnostmi Xxx jako zájemcem a Xxx jako dodavatelem vyplývá, že se spol. Xxx zavázala vyhledávat a následně dodávat společnosti Xxx aktiva nepotřebná pro jiné subjekty s tím, že spol. Xxx poskytne do 40 dnů ode dne uzavření citované smlouvy zálohu za deklarované služby původně ve výši 8.000.000,- Kč, nicméně dle dodatku č. 1 k předmětné smlouvě ze dne 01.02.2005 bylo vyplacení zálohy nakonec dojednáno tak, že proběhne vždy na základě žádosti a ve výši dle konkrétního případu. Téhož dne byl vyhotoven ještě dodatek č. 2, kterým spol. Xxx souhlasila s tím, že spol. Xxx může poskytnutou zálohu použít i k jiným účelům, než je přímé zajištění aktiv spol. Xxx. Za spol. Xxx podepsal předmětnou smlouvu i dodatky č. 1 a 2 obžalovaný Ing. K. a za spol. Xxx svědek L. P.. Dle žádosti o poskytnutí zálohy spol. Xxx ze dne 28.04.2005 adresované spol. Xxx je zřejmé, že záloha byla následně požadována ve výši 5.500.000,- Kč s úhradou na bankovní účet č. xxx/0100.

Skutečnost, že k úhradě zálohy v uvedené výši došlo ještě dne 28.04.2005, prokazuje výpis z bankovního účtu spol. Xxx č. xxx/2600 vedený u Citibank. V této souvislosti je třeba podotknout, že z bankovního účtu spol. Xxx č. xxx/0800 vedeného u ČS proběhla jeden den před shora popsanou transakcí ještě jedna platba, a to opět ve prospěch bankovního účtu spol. Xxx č. xxx/0100 ve výši 1.018.952,- Kč představující část úhrady za pohledávky spol. Xxx vůči spol. Dítě, které byly na spol. Xxx společností Dítě postoupeny v celkové výši 2.124.150,- Kč, kdy ve zbylé části byl dluh prominut v souladu s dohodou ze dne 14.04.2005. Dle výpisu z bankovního účtu spol. Xxx došlo k připsání částky ve výši 5.500.000,- Kč dne 29.04.2005 a částky ve výši 1.018.952,- Kč dne 28.04.2005. Z téhož bankovního výpisu je dále patrné, že spol. Xxx dne 02.05.2005 odeslala finanční prostředky ve výši 6.000.000,- Kč na bankovní účet spol. Xxx č. xxx/2400. S ohledem na počáteční zůstatek na bankovním účtu spol. Xxx před shora popsanými transakcemi, jakož i sumu kreditních operací provedených v mezidobí od připsání peněžních prostředků ze strany spol. Xxx do zadání příkazu k úhradě ve prospěch spol. Xxx, byly dle znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem BDO č. 19-06-2015/129 ze dne 19.06.2015 finanční prostředky zaslané společností Xxx na účet společnosti Xxx dále přeposlány na účet spol. Xxx, a to minimálně ve výši 5.271.130,56 Kč.

Ve stejné době, kdy spol. Xxx odeslala peněžní prostředky na účet spol. Xxx, uzavřela spol. Xxx jako věřitel dne 28.04.2005 smlouvu o půjčce s obžalovaným Ing. K. K. jako dlužníkem, jemuž se spol. Xxx zavázala poskytnout peněžitou půjčku ve výši 6.000.000,- Kč s tím, že obžalovaný svůj závazek zajistí směnkou ve výši zapůjčené částky se splatností ke dni 31.08.2005. Ve vztahu k této půjčce je pak nutné zdůraznit zejména skutečnost, že dle citované smlouvy obžalovaný Ing. K. výslovně požádal o čerpání půjčky tím způsobem, že bude odeslána na bankovní účet č. xxx/2400, jehož majitelem však nebyl obžalovaný, nýbrž spol. Xxx. Uvedené čerpání půjčky je pak zdokladováno výpisy z účtu spol. Xxx č. xxx/0100 a spol. Xxx č. xxx/2400, z nichž je patrné, že dne 02.05.2005 zadala spol. Xxx příkaz k úhradě částky 6.000.000,- Kč ve prospěch bankovního účtu spol. Xxx. Z výpisu účtu spol. Xxx je dále patrné, že tato částka byla na účet spol. Xxx připsána následující den, tj. dne 03.05.2005. Z dikce dohody o způsobu úhrady dluhu ze dne 02.05.2005 uzavřené mezi spol. Xxx a spol. Xxx je patrné, že záloha plynoucí ze smlouvy o vzájemné spolupráci uzavřené dne 22.12.2004 mezi společnostmi Xxx a Xxx představovala nikoliv pouze částku ve výši 5.500.000,- Kč, nýbrž 6.000.000,- Kč, což je explicitně vyjádřeno v čl. I. odst. 1 citované dohody. Sama spol. Xxx tedy v tomto dokumentu přiznává, že záloha poskytnutá společností Xxx je v totožné výši jako půjčka poskytnutá společností Xxx obžalovanému Ing. K.. Skutečnost, že se jedná o totožné finanční prostředky, tj. že záloha poskytnutá společností Xxx společnosti Xxx představuje půjčku spol. Xxx obžalovanému Ing. K., dokresluje rovněž bankovní výpis z účtu spol. Xxx č. xxx/2400, ze kterého je naprosto zřejmé, že spol. Xxx splácela půjčku od srpna roku 2005 nikoliv spol. Xxx, která jí danou částku poslala na účet, nýbrž obžalovanému Ing. K. K. formou bankovního převodu na účet obžalovaného č. xxx/2400.

S ohledem na uvedené skutečnosti má soud za jednoznačně prokázané, že peněžní prostředky, jež spol. Xxx zaslala na bankovní účet spol. Xxx, pocházely původně z transakcí provedených spol. Xxx vůči spol. Xxx a sloužily následně

k úhradě kupní ceny za akcie spol. Xxx. Jednalo se zcela evidentně o finanční prostředky z půjčky poskytnuté obžalovanému Ing. K. na základě smlouvy ze dne 28.04.2005 a současně o prostředky vyvedené ze spol. Xxx na podkladě smlouvy o vzájemné obchodní spolupráci ze dne 22.12.2004 a jejích dodatků č. 1 a 2 ze dne 01.02.2005 v podobě zálohy, jež následně spol. Xxx použila k úhradě kupní ceny za akcie spol. Xxx tím způsobem, že si tyto prostředky přeposlala na svůj dolarový účet (viz níže), ze kterého je následně poukázala na bankovní účet obžalovaných Ing. K. a Ing. K.. Rozhodně přitom nelze považovat za pouhou náhodu fakt, že ve stejný den, kdy spol. Xxx požádala spol. Xxx o zálohu na základě smlouvy o vzájemné spolupráci, uzavřel obžalovaný Ing. K. se spol. Xxx smlouvu o půjčce na peněžní prostředky právě v té výši, v jaké spol. Xxx obdržela zálohu od spol. Xxx. Pozoruhodná je rovněž skutečnost, že spol. Xxx nezaslala předmětnou půjčku přímo na účet obžalovaného Ing. K., který o ni požádal, nýbrž na účet spol. Xxx. Fakt, že půjčka obžalovaného Ing. K. byla čerpána z finančních prostředků pocházejících od spol. Xxx, byl potvrzen i znaleckým posudkem spol. xxx č. 19-06-2015/129 ze dne 19.06.2015. Dle citovaného posudku byly finanční prostředky zaslány společností Xxx na účet společnosti Xxx následně přeposlány na účet spol. Xxx minimálně ve výši 5.271.130,56 Kč. Popsanou situaci pak již pouze dokresluje počínání spol. Xxx, která předmětné finanční prostředky následně od srpna roku 2005 splácela nikoliv spol. Xxx, nýbrž obžalovanému Ing. K.. Je tedy zcela zřejmé, že částka ve výši 6.000.000,- Kč, která byla dne 02.05.2005 odepsána z účtu spol. Xxx ve prospěch bankovního účtu spol. Xxx, představuje plnění ze smlouvy o půjčce ze dne 28.04.2005 uzavřené mezi spol. Xxx a obžalovaným Ing. K.. Ve skutečnosti se tak jednalo o půjčku poskytnutou Ing. K. společností Xxx z prostředků spol. Xxx. Z tohoto důvodu pak také spol. Xxx vracela půjčku nikoliv spol. Xxx, ale již přímo obžalovanému Ing. K.. Shora popsaným způsobem tak byla uvedená částka účelově vyvedena ze spol. Xxx, aby mohla sloužit spol. Xxx k úhradě části kupní ceny za akcie spol. Xxx. Shodně jako v předchozím případě (u spol. Xxx) tak nelze jednoznačně konstatovat, že tato smlouva mezi spol. Xxx a spol. Xxx ze dne 22.12.2004 byla uzavřena primárně účelově, neboť svědci P. a Ing. S. shodně vypověděli, že pro spol. Xxx nějaké pohledávky vymáhali, tj. že vyvíjeli určitou činnost na základě smlouvy o vzájemné spolupráci. Co se však jeví již jako ryze účelové, je sjednání dodatku č. 2 k této smlouvě, díky němuž došlo k povolení užití zálohy poskytnuté spol. Xxx ve prospěch spol. Xxx i k jiným účelům, než jaké jsou obsahem smlouvy o vzájemné spolupráci. Obžalovaní si tímto krokem otevřeli cestu k tomu, aby záloha poskytnutá společností Xxx mohla sloužit jako prostředek k plnění dle smlouvy o půjčce.

Byť spol. Xxx nebyla do doby prodeje svých akcií jakkoliv spřízněna formou obchodní spolupráce se spol. Xxx, bylo přesto jednoznačně prokázáno, že spol. Xxx zaslala na účet spol. Xxx nemalé finanční prostředky ještě předtím, než se spol. Xxx stala jejím majoritním akcionářem. Nejprve je nutno konstatovat, že jedním z významných věřitelů spol. Xxx byla spol. K., která měla v důsledku rozsáhlé obchodní spolupráce se spol. Xxx vůči ní desítky pohledávek souvisejících s neuhrazenými fakturami. Na základě smlouvy o faktoringové spolupráci ze dne 06.01.2004 postoupila spol. K. výše uvedené pohledávky za spol. Xxx v celkové výši 25.542.408,- Kč na spol. O. B. XXX, nyní Xxx, a.s. Jelikož však xxx pohledávky nevy mohla, uzavřela dne 10.01.2005 se spol. K. smlouvu o postoupení pohledávky,

jejímž předmětem je postoupení pohledávek xxx za spol. Xxx, které byly společností xxx původně postoupeny společností K., v celkové výši 25.542.408,- Kč za cenu odpovídající výši těchto pohledávek, čímž se spol. K. opětovně stala věřitelem spol. Xxx. Na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 23.02.2005 postoupila spol. K. pohledávky za spol. Xxx společnosti Xxx v nominální výši 25.402.172,- Kč. Znalecký ústav BDO ve svém posudku č. 28-02-2014/018 ze dne 28.02.2014 zjistil, a tyto údaje potvrdil i slyšený znalec Ing. Tomáš Brabenec, že údaje v předloženém seznamu faktur, resp. uvedeném ve smlouvě o postoupení pohledávky, souhlasí s údaji uvedenými na fakturách. Z výpisu z účtu spol. Xxx č. xxx/2600 je jasně patrné, že dne 01.04.2005 odeslala spol. Xxx částku ve výši 25.402.172,- Kč na účet spol. Xxx č. xxx/2400, přičemž tato transakce je zdokladována i z opačné strany, tj. z účtu spol. Xxx, na který byla dle bankovního výpisu předmětná částka připsána dne 04.04.2005. Pro úplnost soud dodává, že dne 18.07.2005 uzavřela spol. Xxx jako věřitel smlouvu o úvěrové lince se spol. Xxx jako dlužníkem na peněžní prostředky až do výše 150 mil. Kč. Z výpisu z účtu spol. Xxx č. xxx/0800 pak vyplývá, že od 18.07.2005 do 19.12.2005 půjčila společnost Xxx společnosti Xxx dalších cca 101 mil. Kč.

I v tomto případě má soud za jednoznačně a nepochybně prokázané, že spol. Xxx převzala od spol. K. pohledávky spol. Xxx, a to cca pouze dva a půl měsíce před koupí akcií spol. Xxx, jedine proto, aby ze spol. Xxx mohly být vyvedeny další finanční prostředky, které spol. Xxx potřebovala k úhradě části kupní ceny za spol. Xxx. Spol. Xxx se navíc zavázala, že cenu za postoupené pohledávky uhradí spol. K. ve splátkách, které však byly načasovány až od 31.05.2005, tj. až poté, co se spol. Xxx stala vlastníkem akcií spol. Xxx a kdy již byla otevřena úvěrová linka mezi spol. Xxx a spol. Xxx, tzn. že finanční prostředky, které takto proudily ze spol. Xxx do spol. Xxx, byly použity na úhradu předchozích závazků spol. Xxx vůči spol. K.. Za pozornost pak stojí zejména skutečnost, že spol. Xxx na počátku dubna roku 2005 uhradila spol. Xxx veškeré pohledávky, které spol. Xxx postoupila spol. K.. Tyto pohledávky byly tvořeny neuhrazenými fakturami vystavenými od 02.12.2004 do 04.01.2005, přičemž spol. Xxx neuhradila spol. K. ničeho, ovšem téměř obratem po převodu těchto pohledávek na spol. Xxx, uhradila spol. Xxx své závazky v plné výši. Je tedy více než zarážející, že by společnost Xxx neuhradila jedinou korunu společnosti K. a obratem by společností Xxx uhradila dluh v řádech desítek milionů. Nelze ponechat bez povšimnutí, že spol. Xxx byla založena dne 03.11.2004 se základním kapitálem 2 mil. Kč, přičemž spol. K. jí postoupila pohledávky v hodnotě přes 25 mil. Kč necelé tři měsíce po jejím založení, kdy spol. Xxx ještě nevyvíjela žádnou činnost. Je tedy zarážející nejen důvěra společnosti K. v to, že jí spol. Xxx následně ve splátkách částku za postoupené pohledávky v plné výši uhradí, nýbrž i skutečnost, že svědek L. K. v hlavním líčení tvrdil, že spol. Xxx nezná a neví, zda s ní někdy spol. K. spolupracovala (přitom mezi nimi měl vzniknout rozhodně nezanedbatelný závazek ve výši 25 mil. Kč), ačkoli v přípravném řízení existenci smluv o postoupení pohledávek svědek potvrdil. Jeho rozporuplné a vyhýbavé odpovědi v řízení před soudem s tím, že si svědek již nic nepamatuje, tak ve světle popsanych skutkových okolností nepůsobí nikterak přesvědčivě. Závěry znaleckého posudku spol. xxx pak jasně určily, že částku za pohledávky ve výši 25.402.172,- Kč si spol. Xxx následně přeposlala na svůj dolarový účet, kde je směnila za USD a

odeslala obžalovaným Ing. K. a Ing. K. z titulu úhrady kupní ceny za akcie spol. Xxx (viz níže). Opět je na místě zmínit i dopis obžalovaných Ing. K. a Ing. K. ze dne 15.04.2005, ve kterém uvádějí, že spol. Xxx, potažmo odděleně stíhaný M., je jedním z velkých věřitelů spol. Xxx, což v duchu shora uvedených skutečností sice byla pravda, nicméně tento závazek byl vytvořen zcela účelově tak, aby ze spol. Xxx mohly být vyvedeny finanční prostředky právě a jedině k úhradě kupní ceny za její vlastní akcie.

Z výše popsaných okolností stran finančních toků je tak zcela zřejmé, že spol. Xxx, spol. Xxx a spol. Xxx převedly na účet spol. Xxx finanční prostředky v celkové výši 47.255.172,- Kč (15.850.000,- Kč od spol. Xxx + 6.000.000,- Kč od spol. Xxx + 25.402.172,- Kč od spol. Xxx), přičemž prostředky z plateb minimálně ve výši 46.496.055,16 Kč pocházely z předchozího platebního styku se spol. Xxx, jinými slovy tato částka byla ze spol. Xxx vyvedena buď přímo anebo prostřednictvím spol. Xxx a Xxx na bankovní účet spol. Xxx. Po takto provedených bankovních operacích převedla spol. Xxx dne 13.05.2005 částku ve výši 46.468.500,- Kč ze svého korunového účtu č. xxx/2400 na svůj dolarový účet vedený pod stejným číslem, což po směně na USD utvořilo částku ve výši 1.950.000,- USD. Z bankovního výpisu k účtu spol. Xxx dále vyplývá, že dne 13.05.2005 odepsala spol. Xxx ze svého účtu částku ve výši 400.000,- USD ve prospěch bankovního účtu obžalovaného Ing. K. K. č. xxx/2400, dne 18.05.2005 odepsala spol. Xxx ze svého účtu částku ve výši 1.500.000,- USD a dne 19.05.2005 částku ve výši 100.000,- USD ve prospěch účtu obžalovaného Ing. P. K. č. xxx/2400. Z uvedeného je zcela zřejmé, že spol. Xxx transakcemi uskutečněnými ve dnech 13.05. až 19.05.2005 uhradila obžalovaným kupní cenu za akcie spol. Xxx dle smluv o převodu cenných papírů ze dne 05.05.2005, resp. její majoritní podíl ve výši 88,16%, v celkové požadované výši 2 mil. USD, přičemž částka 1,95 mil. USD pocházela z předchozích operací spol. Xxx. Obžalovaný Ing. K. pak ze shora uvedeného účtu odeslal dne 09.06.2005 částku ve výši 400.000,- USD na účet spol. Xxx č. xxx/2400 a obžalovaný Ing. K. taktéž ze svého shora uvedeného účtu poslal dne 25.05.2005 na tentýž účet spol. Xxx částku ve výši 1.600.000,- USD.

Na základě shora uvedených skutečností tak bylo zcela jednoznačně prokázáno, že spol. Xxx rozhodně nebyla kupujícím jednajícím v dobré víře, což byl jasný požadavek spol. Xxx ve smyslu čl. 1.4 a 5.1 Smluv 1 a 2 ze dne 25.07.2003. Dobrou víru je třeba v tomto případě chápat jako ochotu nakoupit v poctivém úmyslu, dostát svým smluvním závazkům, jakož i připravenost zaplatit sjednanou kupní cenu. Skutečnost, že spol. Xxx nakoupila akcie spol. Xxx za vlastní peníze této společnosti, rozhodně nelze považovat za jednání v dobré víře, ba naopak se jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K. s uvedenou zásadou naprosto vylučuje. Spol. Xxx v podstatě sama financovala nákup vlastních akcií, z čeho vyplývá, že spol. Xxx nebyla kupujícím jednajícím v dobré víře a že obžalovaní postupovali v hrubém rozporu s podmínkami Smluv 1 a 2. V této souvislosti je třeba podotknout, že spol. Xxx již nebyla akcionářem spol. Xxx s ohledem na Smlouvy 1 a 2, kterými vlastnictví akcií převedla na obžalované Ing. K. a Ing. K., a tudíž tou dobou, vyjma zpráv od obou jmenovaných obžalovaných, neměla žádné interní informace o spol. Xxx a plně se tak v tomto ohledu spoléhala právě na oba obžalované. Ti však danou skutečnost záměrně zneužili ve svůj vlastní prospěch a spol. Xxx podali v dopise ze dne

15.04.2005 naprosto vědomě mylné informace (podstata subjektivní stránky žalovaného jednání je blíže rozebrána níže). S ohledem na shora popsané spojitosti všech transakcí, jakož i časovou souslednost všech těchto operací, kdy se celé jednání odehrálo v řádech dnů, max. týdnů, rozhodně nelze počínání obžalovaných považovat za transakce běžného obchodního styku. Byť znalecké posudky spol. xxx tvrdí, že např. smlouvy o postoupení pohledávek nebo smlouvy o vzájemné spolupráci nevybočují z obchodních standardů, však v kontextu shora popsaných okolností zobrazují jednání obžalovaných ve zcela jiném světle zakládajícím jejich trestněprávní odpovědnost.

Období, kdy byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů spol. Xxx mezi obžalovanými a spol. Xxx, tj. dne 05.05.2005, stejně jako stanovení kupní ceny ve výši 2 mil. USD, nepovažuje soud za náhodné, ba naopak za zcela účelové a obžalovanými Ing. K. a Ing. K. dopodrobna promyšlené kroky. Obžalovaní totiž měli eminentní zájem na tom, aby k prodeji akcií spol. Xxx třetí osobě došlo nejpozději do dvou let ode dne uzavření smlouvy ze dne 25.07.2003 o koupi akcií spol. Xxx jejich osobami, tj. Smlouvy 1 a Smlouvy 2, a jednak bylo k podvodnému jednání zapotřebí, aby kupní cena nebyla nejen nižší, ale naopak ani vyšší než 2 mil. USD. Obžalovaní tak prodej akcií spol. Xxx společnosti Xxx přesně načasovali a smluvní podmínky nastavili tak, aby pro ně samotné měl prodej bezproblémový průběh s co možná největšími benefity. Z čl. 5.1 Smlouvy 1 a Smlouvy 2 je patrné, že pokud by kupní cena za akcie spol. Xxx byla nižší než 1.600.000,- USD (v případě Smlouvy 1), resp. nižší než 400.000,- USD (v případě Smlouvy 2), tj. celkem nižší než 2.000.000,- USD, potřebovali by obžalovaní k této transakci souhlas poškozené spol. Xxx. Kupní cena byla obžalovanými tedy stanovena tak, aby se nutnosti získat souhlas předchozího vlastníka vyhnuli a mohli akcie spol. Xxx prodat výhradně dle svého vlastního uvážení. Stanovením vyšší kupní ceny nežli 2 mil. USD by se naopak obžalovaní vystavili povinnosti uhradit spol. Xxx více peněz, neboť dle čl. 1.4 Smlouvy 1 a Smlouvy 2 by spolu se základní částkou 2 mil. USD museli zaplatit navíc ještě polovinu částky, o jakou by kupní cena převyšovala tento základ. Obžalovaní museli zrealizovat podvodný převod akcií do dvou let ode dne podpisu Smluv 1 a 2, tj. nejpozději do 25.07.2005, což je den druhého výročí podpisu Smluv 1 a 2, aby tak předešli nejen riziku, že spol. Xxx podá žádost o ocenění akcií, na základě kterého by zjistila, že hodnota spol. Xxx není nulová, nýbrž podstatně vyšší nežli 2 mil. USD, ale současně proto, aby se vyhnuli též nutnosti souhlasu spol. Xxx s tímto prodejem. Spol. Xxx by zároveň v období od dvou do tří let po prodeji akcií obžalovaným dle Smlouvy 1 a 2, tj. od 25.07.2005 do 25.07.2006, měla právo požadovat po obžalovaných Ing. K. a Ing. K. doplatek kupní ceny stanovený dle čl. 1.4. (2 mil. USD + 50% z částky, která převyšuje 2 mil. USD), neboť původní prodejní cena za 400.726 ks akcií byla stanovena na 40.072,60 Kč, a za 100.181 ks akcií byla stanovena na 10.018,10 Kč s tím, že dále bude čistě na obžalovaných, zda využijí benefit plynoucí ze smlouvy a prodají do dvou let akcie spol. Xxx za co nejvyšší cenu tak, aby převyšovala 2 mil. USD a oni mohli zaplatit 50% ceny z částky převyšující 2 mil. USD a zbylých 50% z této částky si ponechat pro sebe, anebo zda se vystaví riziku, že akcie spol. Xxx v této lhůtě neprodají a cena se pro možného kupujícího následně stanoví profesionálním odborníkem či znalcem s tím, že v tomto období může spol. Xxx požadovat po obžalovaných doplatek kupní ceny dle čl. 1.4, který bude vycházet

právě z určeného odhadu. Je tedy zcela zřejmé, že prodej akcií spol. Xxx společnosti Xxx byl načasován tak, aby se obžalovaní tomuto postupu zcela vyhnuli, resp. aby se v duchu parametrů nastavených ve Smlouvě 1 a 2 vše odehrálo těsně před skončením dvouleté lhůty, za minimální možnou částku a bez souhlasu poškozené společnosti. Doplatek kupní ceny či potřeba souhlasu spol. Xxx k prodeji akcií spol. Xxx určitému zájemci však nebyly jediným aspektem, který ohrožoval zájmy obžalovaných. Pakliže by totiž obžalovaní doplatek kupní ceny společnosti Xxx neuhradili, byla spol. Xxx v duchu čl. 6.19 Smluv 1 a 2 oprávněna od těchto smluv odstoupit, čímž by obžalovaní o své podíly přišli.

Obžalovaný Ing. K. zastával v inkriminovaném období funkci generálního ředitele a obžalovaný Ing. K. funkci finančního ředitele, tzn. že oba byli vrcholnými manažery spol. Xxx, pročež nelze přisvědčit jejich obhajobě v tom smyslu, že jim nebyla známa skutečná hodnota akcií spol. Xxx v době jejich prodeje spol. Xxx, resp. že se skutečně domnívali, že hodnota akcií je nulová. Obhajoba obžalovaných je v tomto ohledu zcela jednoznačně vyvrácena závěry zpracovaných znaleckých posudků. V dané trestní věci bylo předloženo několikero znaleckých posudků zpracovaných znalci z oboru ekonomika, jejichž úkolem bylo určit hodnotu 88,16% podílu spol. Xxx, přičemž převážná většina těchto posudků byla zároveň prezentována svými zpracovateli v průběhu hlavního líčení. S ohledem na skutečnost, že k prodeji balíku akcií spol. Xxx společnosti Xxx došlo dne 05.05.2005, hodnotil soud zejména ty znalecké posudky, které ocenily akcie spol. Xxx pro první polovinu roku 2005, tj. k období, které bezprostředně předcházelo prodeji akcií, přičemž spol. Xxx se v té době nacházela již ve zcela odlišné ekonomické situaci, nežli v prvotně zkoumaném období roku 2003. Znaleckým posudkem spol. xxx č. 30-05-2012/166, jehož závěry soudu přednesl znalec Ing. Tomáš Brabenec, byla stanovena hodnota 88,16% akcií spol. Xxx ke dni 30.04.2005 v intervalovém rozpětí od 378,- Kč do 611,- Kč za 1 ks akcie. Znaleckým posudkem spol. Bohemia č. 081003 byla hodnota jedné akcie spol. Xxx stanovena ke dni 30.04.2005 na ještě vyšší hodnotu, a to na částku 771,- Kč. Znalkyně Ing. Ivana Prchalová - Heřboltová, CSc. svým znaleckým posudkem č. 212-27/05 ocenila jednu akcii spol. Xxx na částku ve výši 395,- Kč. Oproti tomu znalecký posudek spol. XXX č. 243-23-14, jehož závěry v hlavním líčení prezentoval M. Kozák, došel k závěru, že hodnota akcií spol. Xxx byla jak ke dni 31.12.2004, tak ke dni 25.05.2005, naprosto nulová. Závěry shora uvedených posudků spol. xxx, XXX, posudku znalkyně Ing. Prchalové - Heřboltové, CSc. a posudku spol. Bohemia porovnával a utvářel vlastní závěry znalecký posudek spol. Appraisal č. C152219, který byl v hlavním líčení přednesen znalcem Ing. Přemyslem Krchem, přičemž dle provedených analýz a porovnání konkurenčních posudků dospěl znalec k závěru, že hodnota 88,16% balíku akcií spol. Xxx činila 200.040.000,- Kč, což při 500.907 kusech akcií odpovídá částce ve výši 399,- Kč za jednu akcii. V řízení před soudem pak byl na žádost zmocněnce poškozené zpracován znalecký posudek spol. Apelen č. 259-55/2015, jenž provedl revizi všech do té doby zpracovaných posudků a dospěl k vlastnímu závěru, dle kterého hodnota 1 ks akcie spol. Xxx ke dni 30.04.2005 i ke dni 25.05.2005 činila částku ve výši 564,- Kč. Na základě takto zjištěných skutečností je třeba nejprve konstatovat, že vyjma znaleckého posudku spol. XXX se závěry všech zbývajících znaleckých posudků pohybují v plusových hodnotách, a to v rozmezí od 378,- Kč do 771,- Kč. Zdejší soud

však nepovažuje závěry znaleckého posudku spol. XXX pro danou trestní věc za zcela relevantní, a to z následujících důvodů. Znalec vystupující v řízení před soudem za spol. xxx, Ing. Tomáš Brabenec, uvedl, že spol. xxx si pro znalecké zkoumání vypracovala vlastní finanční plán spol. Xxx, a to na základě objektivní analýzy trhu a vnitřního potenciálu spol. Xxx. Oproti tomu se domníval, že spol. XXX měla ke znaleckému zkoumání k dispozici zcela odlišné výchozí zdroje s možností osobního přístupu ke všem materiálům spol. Xxx, jakož i k osobním konzultacím s osobami ve spol. Xxx, pročež byly závěry obou znaleckých společností tak diametrálně odlišné. Skutečnost, že spol. XXX měla k dispozici finanční plán, který zpracovala sama spol. Xxx, přístup k veškerým podkladům přímo ve společnosti, jakož i konzultace s oddělením controllingu a tehdejším managementem spol. Xxx, potvrdil v hlavním líčení zástupce spol. XXX, znalec M. Kozák, což dle názoru soudu vneslo do posudků zpracovaných spol. XXX subjektivní náhled samotné spol. Xxx, resp. obžalovaných Ing. K. a Ing. K., kteří tím do jisté míry mohli závěry takto zpracovaného posudku zásadním způsobem ovlivnit. Navíc v době zpracování znaleckých posudků již byli obžalovaní trestně stíháni a měli tak tím větší zájem na tom, aby hodnota spol. Xxx byla vykreslena negativně. Rovněž znalec Ing. Přemysl Krch za spol. Appraisal v řízení před soudem konstatoval, že spol. XXX od počátku pracovala s pesimističtějším plánem spol. Xxx a tím pádem horšími předpokládanými maržemi ve srovnání s tím, jaké marže společnost již v době ocenění reálně dosahovala, pročež je výsledkem znaleckého zkoumání XXX nulová hodnota spol. Xxx. Oproti tomu znalecká spol. xxx již dle názoru jmenovaného znalce zohledňuje ve svém posudku č. 30-05-2012/166 předpokládaný výnosový potenciál korektněji. K obdobným závěrům přitom dospěla i znalecká spol. Apelen zastupovaná v řízení před soudem Ing. Mgr. P. Tůmou, který uvedl, že spol. Apelen v rámci své vlastní analýzy operovala s finančním plánem, který pro své znalecké zkoumání použila znalkyně Ing. Prchalová – Heřbořtová, CSc., byť byl její posudek zpracován zejména za účelem squeeze-outu. V daném případě se jednalo o plán, jenž v reálném čase, nikoliv s desetiletým odstupem, vypracovala znalkyně na základě objednávky hlavního akcionáře, přičemž tento plán byl v té době podle vyjádření zástupce spol. Apelen ze strany spol. Xxx plně respektován. Znalec Ing. Mgr. Tůma nicméně uvedl, že i za situace, kdy by v rámci vlastní analýzy použil naprosto stejné materiály, se kterými pracovala spol. XXX, nikdy by nedospěl k závěru, že hodnota společnosti byla nulová. Byť znalecké posudky zpracované znalkyní Ing. Prchalovou – Heřbořtovou, CSc. a spol. Bohemia byly zpracovány za účelem ohodnocení akcií spol. Xxx pro výkup účastnických cenných papírů, resp. pro účely tzv. squeeze-outu, dospěly k závěru, že hodnota spol. Xxx byla tou dobou rozhodně plusová a určitě ne nižší, než jak byla stanovena spodní hranice v intervalovém ohodnocení spol. xxx. Znalkyně navíc vypracovala znalecký posudek dne 30.06.2005, tedy pouhé necelé dva měsíce po prodeji 88,16% podílu spol. Xxx společnosti Xxx. Oběma obžalovaným coby vrcholným manažerům spol. Xxx byl citovaný posudek dobře znám, stejně jako jim byla známa situace spol. Xxx, která sice stále nebyla úplně stabilní, avšak rozhodně se její hodnota nerovnila nule. Pro úplnost soud dodává, že zpracování znaleckých posudků zadali obžalovaní spol. XXX až v důsledku vedeného trestního řízení, tudíž v době, kdy prodávali akcie spol. Xxx spol. Xxx ještě neměli žádnou informaci o tom, že by výstup některého znaleckého posudku mohl určit nulovou

hodnotu akcií spol. Xxx, ba naopak drželi v rukách úplně první znalecký posudek znalkyně Ing. Prchalové – Heřboltové, CSc. č. 200-15/05 ze dne 25.04.2005, jež stanovil hodnotu akcií spol. Xxx k 31.12.2004 na částku ve výši 397,18 Kč za akcii. Byť tento posudek byl zpracován pro účely dražby minoritních akcií, která proběhla následně v červnu 2005, bylo z jeho obsahu i tak jasně seznatelné, že hodnota spol. Xxx není nikterak zanedbatelná, ba právě naopak.

Uvedenou skutečnost potvrzuje vyjma znaleckých posudků i výpověď řady slyšených svědků. Svědek Ing. P. M., bývalý pracovník ČS, jenž měl od roku 2005 na starosti spolupráci se spol. Xxx, resp. vyřizoval bankovní úvěry této společnosti, uvedl, že v inkriminované době reálná hrozba konkurzu spol. Xxx nebyla dána, byť byla insolvenčními soudy řešena řada návrhů na prohlášení konkurzu, nicméně s ohledem na skutečnost, že se jednalo o šikanózní návrhy, byly soudem zamítnuty. Banka v roce 2005 poskytla spol. Xxx úvěr, neboť byla přesvědčena, že společnost bude schopna svůj závazek uhradit, a to včetně úroků a poplatků. Ohledně sjednávání úvěrů komunikoval s obžalovaným Ing. K., který jej z pozice finančního ředitele úkoloval, a rovněž s obžalovaným Ing. K. coby výkonným ředitelem. Z výpovědi tohoto svědka lze jasně dovodit, že situace spol. Xxx již v tomto období rozhodně nebyla kritická, společnost se odrazila ode dna a získala několiK.ionové úvěry, přičemž oběma obžalovaným musela být tato skutečnost zcela evidentně známa. Uvedené skutečnosti korespondují taktéž se svědeckou výpovědí dalšího pracovníka ČS, svědkyně Ing. J. J., která se vyjádřila k okolnostem poskytnutí stamilionového úvěru pro spol. Xxx v době, kdy jejím finančním ředitelem byl obžalovaný Ing. K. a generálním ředitelem Ing. K.. Svědkyně potvrdila, že analýza hospodářské situace prováděná před samotným poskytnutím úvěru vyšla dobře, resp. byla akceptovatelná pro poskytnutí požadovaného úvěru bankou. Svědkyně připustila, že ekonomickou stabilitu spol. Xxx monitorovala po delší dobu a zpočátku nebyla dobrá, nicméně v době poskytnutí úvěru již společnost nabrala lepší směr a získala nové zakázky. Stejně tak svědek Ing. P. R., který pracuje ve spol. Xxx soustavně od roku 1983 na různých pozicích, potvrdil, že v roce 2004 nastal ve finanční situaci spol. Xxx zásadní obrat, neboť společnost získala nové klienty, zakázky, zvolila nový systém financování, strukturu apod., přičemž ke konci roku 2005 již bylo patrné výrazné zlepšení. Svědek Ing. V. J. zakoupil minoritní podíl ve spol. Xxx na dražbě konané v druhé polovině roku 2005, přičemž vyvolávací cena akcií byla stanovena na základě znaleckého posudku zpracovaného znalkyní Ing. Ivanou Prchalovou – Heřboltovou, CSc. na částku ve výši 12 mil. Kč, což svědek v dané chvíli považoval za adekvátní danému stavu. Svědek si stanovil svůj limit na částku ve výši 15 mil. Kč, za což akcie následně i zakoupil, neboť vyvolávací cena byla dalšími přihazujícími navýšena. Spol. Xxx tak dne 28.06.2005, tj. cca pouhé tři týdny po prodeji akcií spol. Xxx společnosti Xxx, vydrazila 6,53% podíl ve spol. Xxx představující 37.080 ks akcií za cenu 404,53 Kč za 1 ks akcie, což se významným způsobem odchyluje od hodnoty tvrzené znaleckou spol. XXX. I z těchto skutečností je tak zřejmé, jaká byla skutečná hodnota akcií spol. Xxx v roce 2005. Nelze si tedy představit, že by finanční situace spol. Xxx nebyla známa jejím vrcholným manažerům, ba naopak je evidentní, že obhajoba obžalovaných Ing. K. a Ing. K. je v tomto ohledu ryze účelová, činěná ve snaze vyhnout se vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. V této souvislosti nelze pominout ani analýzu

spol. xxx, která zjistila a ve svém znaleckém posudku č.30-05-2012/166 uvedla, že úvěry spol. Xxx činily ke dni 31.12.2004 částku 239.988.000,- Kč a ke dni 30.04.2005 již činily částku ve výši 394.185.000,- Kč. Z takto zvýšeného úvěrového angažmá bank ve spol. Xxx lze dovodit, že ekonomická situace spol. Xxx musela být pro banky stabilní a zajímavá, když během necelého půl roku půjčily spol. Xxx další finanční prostředky ve výši bezmála 150 mil. Kč. K závěrům znalecké spol. XXX se vyjádřila mimo jiné i auditorská spol. Deloitte dne 16.05.2017, dle které spol. Xxx ve skutečnosti realizovala výrazně vyšší růst tržeb a dosáhla výrazně vyšší marže přidané hodnoty i výrazně vyššího provozního zisku, než předpokládá finanční plán, z něhož vycházela spol. XXX. Dobrá finanční situace spol. Xxx v roce 2005 je patrná rovněž z dalších listinných důkazů, kdy na místě je zmínit zejména výroční zprávu spol. Xxx za rok 2005, ze které je patrné, že spol. Xxx počátkem roku 2005 splatila XXX celý dluh přesahující částku 95 mil. Kč, což dle názoru samotné spol. Xxx poukazovalo na rapidní zlepšení její ekonomické situace. Spol. Xxx ve své zprávě dále zmiňuje, že byla vyřešena většina problémů z minulosti, byla dokončena hlavní fáze restrukturalizace, zvýšila se efektivnost, vzrostla důvěra bank, zlepšily se finanční toky a společnost tak plně stabilizovala svoji finanční situaci. Uvedené skutečnosti pak dokresluje výroční zpráva spol. Xxx za rok 2005, která si pochvaluje růst tržní hodnoty akcií spol. Xxx a považuje je za jednu z hlavních finančních rezerv společnosti. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že to byli sami obžalovaní Ing. K. a Ing. K., kdo v polovině října roku 2004, tj. cca půl roku před prodejem akcií spol. Xxx, jednali se zástupci XXX a ubezpečovali je, že společnosti žádný konkurz nehrozí, přičemž zástupci XXX rovněž uzavřeli, že spol. Xxx se odrazila ode dna a veškeré své staré závazky uhradila. Nic tedy dle obžalovaných v rámci jednání s XXX nesvědčilo o tak kritickém stavu spol. Xxx, jak se jej obžalovaní snaží vykreslit v rámci trestního řízení a jak naznačují posudky spol. XXX. Nelze odhlédnout ani od faktu, že obžalovaní finanční prostředky na úhradu kupní ceny akcií spol. Xxx vyvedli paradoxně přímo z této společnosti, tudíž spol. Xxx musela mít v té době evidentně dostatek aktiv, nejméně v rádech desítek milionů korun.

Všechny shora uvedené skutečnosti tak zcela jednoznačně vylučují, že by obžalovaní Ing. K. a Ing. K. v době spáchání podvodného jednání v podobě převodu akcií spol. Xxx na spol. Xxx, mohli být reálně přesvědčení o tom, že hodnota spol. Xxx je naprosto nulová. Na tomto faktu nic nemění ani existence znaleckých posudků zpracovaných spol. XXX, které soud jednak nepovažuje pro danou věc za relevantní, a jednak v době, kdy obžalovaní jednali o prodeji, ještě ani neexistovaly. Naopak vše nasvědčuje tomu, že si oba obžalovaní byli skutečné hodnoty spol. Xxx velice dobře vědomi a jednali tak, aby akcie mohli převést bez souhlasu spol. Xxx za co nejnižší možnou cenu, do které nebude zasahováno odborným posudkem.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem soud neměl o vině obžalovaných Ing. P. K. a Ing. K. K. žádných pochybností, neboť veškeré výše uvedené důkazy, vyjma výpovědí samotných obžalovaných ve spojení se znaleckými posudky spol. XXX, jak bylo uvedeno shora, spolu v podstatných rysech vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obžalovanými, kteří tvrdili, že se z jejich strany jednalo toliko o jednání v rámci běžného obchodního styku nikoli o jednání podvodné, pročež soud rozhodl tak, jak je uvedeno shora pod bodem A.

Ve vztahu k subjektivní stránce, jež je obligatorním znakem skutkové podstaty trestného činu, je nutno konstatovat, že v jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K. je v daném případě nutno spatřovat zavinění nejméně ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť oba obžalovaní museli být minimálně srozuměni s tím, že svým jednáním způsobí spol. Xxx majetkovou škodu. V návaznosti na obsah provedených důkazů soud přistoupil k výrazné úpravě popisu skutkového děje oproti podané obžalobě tak, aby plně odpovídal výsledkům provedeního dokazování, aniž by však touto korekcí došlo k narušení zásady zachování totožnosti skutku. Soud se nejprve zabýval otázkou, k jakému okamžiku je nutno dovodit podvodný úmysl obžalovaných, jenž je zákonným znakem skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, tj. zda tento úmysl existoval již k okamžiku uzavření Smluv 1 a 2 dne 25.07.2003, nebo až k okamžiku uzavření smluv o převodu cenných papírů dne 05.05.2005, a dospěl k závěru, že podvodné jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K. je prokazatelné nejpozději k datu 05.05.2005, resp. k 15.04.2005, kdy obžalovaní sdělili dopisem spol. Xxx, že spol. Xxx je v kritické finanční situaci a jediným možným řešením je její prodej odděleně stíhanému M., resp. jeho spol. Xxx, kdy odděleně stíhaný M. je jedním z věřitelů spol. Xxx, nicméně i přesto je ochoten zaplatit 2 mil. USD, a tudíž je transakce pro poškozenou společnost výhodná. Jak již bylo popsáno výše, obžalovaní si byli velice dobře vědomi toho, že informace uváděné v dopise jsou lživé, a to zejména s ohledem na jejich postavení ve spol. Xxx, kde byli sami nejen jejími akcionáři, ale obžalovaný Ing. K. byl zároveň generálním ředitelem a obžalovaný Ing. K. finančním ředitelem. Z jejich pozice a bohatých obchodních zkušeností jim muselo být naprosto zřejmé, že spol. Xxx není kupcem jednajícím v dobré víře, neboť byla založena pouhý půlrok před inkriminovanou transakcí a neměla dostatek vlastních finančních prostředků na úhradu kupní ceny akcií. Vědomí obžalovaných pak plynulo zejména ze shora popsaných finančních transakcí, které se za jejich aktivního přispění odehrály těsně předtím, než došlo k uzavření smlouvy o převodu cenných papírů dne 05.05.2005. Finanční prostředky ve výši 1,95 mil. USD, které spol. Xxx uhradila obžalovaným Ing. K. a Ing. K., a ti je pak přeposlali spol. Xxx, pocházely z vlastních zdrojů spol. Xxx. Obžalovaní byli s těmito finančními toky srozuměni, neboť verifikovali a podepisovali, zejména pak obžalovaný Ing. K. z pozice finančního ředitele spol. Xxx, veškeré smlouvy a jejich dodatky, na základě kterých následně docházelo k převodu všech finančních prostředků. Obžalovaným navíc tato situace nebyla pouze známa, nýbrž jimi byla významným způsobem koordinována. Zejména pak časový sled událostí podporuje závěr o vědomosti obžalovaných o jejich trestněprávním jednání. Výsledkům provedeního dokazování pak neodpovídá ani další skutečnost, o které se obžalovaní snažili spol. Xxx přesvědčit, a sice ta, že se spol. Xxx nachází ve velmi tíživé finanční situaci, kdy její okamžitý prodej je jediným možným východiskem. Tvrzení obžalovaných totiž neodpovídá jak znaleckým posudkům zpracovaným zejména spol. xxx, Appraisal a Apelen, tak svědeckým výpovědím pracovníků banky, kteří v daném čase finanční situaci spol. Xxx monitorovali a poskytovali jí úvěry v řádech desítek milionů korun. Skutečnost, že situace spol. Xxx nebyla v předchozích letech stabilní, nebyla nikterak popírána, naopak byla prokázána, nicméně stejně tak bylo jak znaleckými posudky, tak svědeckými výpověďmi a řadou listinných důkazů

prokázáno, že v roce 2005 nastal v ekonomice spol. Xxx výrazný pozitivní obrat. Příkladem znalec spol. xxx Ing. Brabenec uvedl, že v roce 2003 by byla hodnota jedné akcie spol. Xxx vyjádřena v řádech několika korun, nikoliv ve stovkách, nicméně v roce 2005, kdy spol. Xxx zaznamenala výrazný ekonomický obrat, stoupla hodnota jedné akcie na částku minimálně ve výši 378,- Kč. Soud tak má za prokázané, že podvodný úmysl obžalovaných byl dán a jednoznačně prokázán nejméně v souvislosti s jednáním o prodeji akcií spol. Xxx společnosti Xxx, kdy obžalovaní Ing. K. a Ing. K. informovali spol. Xxx o svém záměru a připravovali podmínky pro realizaci této transakce, která byla dovršena dne 05.05.2005. Oproti tomu nebylo nikterak prokázáno tvrzení deklarované jak obžalobou, tak zmocněncem poškozené spol. Xxx o tom, že by podvodný úmysl existoval již v období jednání o Smlouvě 1 a 2, tj. kolem 25.07.2003, neboť se jeví jako nepravděpodobné a provedenými důkazy nepodložené, že by si obžalovaní již v tuto chvíli připravovali podmínky pro to, že v roce 2005 uvedou následným převodem akcií spol. Xxx dalšímu subjektu společnost Xxx v omyl. Jak výpověďmi obžalovaných, tak výpovědí svědka M. bylo prokázáno, že spol. Xxx využila k uzavření kontraktu s obžalovanými Ing. K. a Ing. K. dne 25.07.2003 právních služeb nadnárodní advokátní kanceláře WGM, což výrazně eliminuje riziko jakéhokoli ovlivnění prodávající spol. Xxx ze strany obžalovaných. Jak obžalovaný Ing. K., tak svědek M. připustili, že obžalovaný Ing. K. byl svědkem M. požádán o připomínkování Smluv 1 a Smluv 2, nicméně spol. Xxx s jeho připomínkami souhlasila a bez jakéhokoli nátlaku je přijala a obě smlouvy prostřednictvím svého odpovědného zástupce následně podepsala.

Soud daný skutek modifikoval dále i z toho důvodu, že v průběhu hlavního líčení nebylo nikterak prokázáno, že by obžalovaní založili či jakkoliv ovládali spol. Xxx. Obžaloba spolu se zmocněncem poškozené spol. Xxx uvedené skutečnosti dovozuje z dokumentů, jež byly nalezeny v zajištěných počítačích obžalovaných Ing. K. a Ing. K., zejména z opčních smluv a smluv o převodu cenných papírů, jejichž předmětem jsou akcie spol. Xxx, kde obžalovaní Ing. O., Ing. K. a Ing. K. figurují jako kupující a spol. Xxx, či svědek Ing. S. nebo svědek L. P., jako prodávající. Z těchto dokumentů by mělo dle obžaloby a zmocněnce poškozené vyplývat, že odděleně stíhaný M. a svědek P. jsou pouze nastrčenými figurami a skutečnými vlastníky jsou obžalovaní. S ohledem na skutečnost, že se jedná o dokumenty existující toliko v elektronické podobě, jejichž reálná (hmatatelná) existence, resp. faktické uzavření (podpisem obou smluvních stran) není podložena žádným listinným důkazem ani svědeckou výpovědí, nelze mít za prokázané, že skutečnými vlastníky spol. Xxx byli obžalovaní Ing. K. a Ing. K., kteří se již od roku 2003 připravovali na to, že v roce 2005 nezaplatí spol. Xxx za nákup akcií spol. Xxx ani korunu, vyjma částek, které uhradili v souvislosti s kupní cenou akcií dle Smluv 1 a Smluv 2. Byť takovémuto počínání ledasco nasvědčuje, například dopis psaný obžalovaným Ing. K. pod přezdívkou „Opilec“ nalezený v jeho počítači, na který poukazuje zmocněnec poškozené, jedná se o pouhé osamocené stojící indicie, které nejsou podpořeny dalšími důkazy, jež by ve svém souhrnu tvořily ucelený řetězec nepřímých důkazů, jež by prokazoval podvodný úmysl obžalovaných již k datu 25.07.2003. V této souvislosti byla soudem vzata v potaz taktéž skutečnost, že jak odděleně stíhaný M., tak jeho příbuzní, svědkyně E. M., L. M. a svědek T. M., v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem nevypovídali, pročež soud nemá k dispozici jakékoli procesně

použitelné vyjádření odděleně stíhaného M. k tomu, kterak učinil nabídku obžalovaným Ing. K. a Ing. K. stran zájmu o koupi akcií spol. Xxx a stejně tak nemá od stíhaného M. k dispozici žádnou zpětnou vazbu o tom, kterak v roce 2005 financoval nákup akcií spol. Xxx a kterak spol. Xxx v rozhodném období řídil. Svědek P. uvedl, že za sebe nechal jednat obžalované proto, aby nebyl viděn jako akcionář, což ve svých výpovědích potvrdili jak obžalovaní, tak svědci Ing. K. a PhDr. H.. Takové jednání však není jakkoli trestné, když svědek P. si jako tehdejší vlastník spol. Xxx mohl svobodně zvolit, jakým způsobem společnost povede, přičemž jeho rozhodnutí, že na základě mandátní smlouvy přenesl své pravomoci na obžalovaného Ing. K., není v obchodním světě v souvislosti se zajištěním výkonu akcionářských práv nikterak neobvyklé. Obžalovaní byli schopnými manažery, kteří vyvedli spol. Xxx z počáteční nelehké situace, pročež mohlo být logickým zájmem svědka P., aby akciemi spol. Xxx obžalovaní nadále disponovali, a to i poté, co se jejich vlastníkem stane spol. Xxx. Tudíž i skutečnost, že se zejména obžalovaný Ing. K. pravidelně vyskytoval na zasedání valné hromady spol. Xxx v době, kdy jejím vlastníkem již byla spol. Xxx, není sama o sobě nikterak zvláštní a zarážející, neboť dle mandátní smlouvy se svědkem P. byla na obžalovaného Ing. K. převedena veškerá hlasovací práva vlastníka společnosti. Stejně tak bylo na základě této smlouvy právem obžalovaného Ing. K. dosadit jednotlivé členy do statutárních orgánů společnosti dle svého uvážení. Někteří svědci v řízení před soudem uvedli, že se ve společnosti Xxx proslýchalo, že jejími vlastníky jsou obžalovaní, nicméně žádný z nich nikdy neviděl žádný listinný dokument prokazující, že by tomu tak doopravdy bylo, přičemž sami obžalovaní tuto skutečnost kategoricky popřeli. Shodně i pracovníci bank, svědci Ing. Ř. a Ing. M., ve svých výpovědích uvedli, že se obžalovaní Ing. K. a Ing. K. chovali jako vlastníci spol. Xxx a svědku Ing. M. tuto skutečnost dokonce sami výslovně potvrdili, nicméně žádný dokument potvrzující taková tvrzení svědci nikdy neviděli. Svědek P. ve shodě s obžalovanými Ing. K. a Ing. K. uvedl, že jedním z důvodů, proč skrýval svou totožnost a nefiguroval ve spol. Xxx navenek, bylo právě jednání s bankami. Obžalovaní, zejména pak jejich obchodní schopnosti, byli bankám již dobře známi, pročež obžalovaní i svědek P. považovali za vhodné a pro společnost přinejmenším přínosné, aby obžalovaní vystupovali ve vztahu k bankám stále ve stejné pozici, v jaké byli před prodejem spol. Xxx společnosti Xxx. Vyvozovat z těchto skutečností jiné závěry by tak bylo pouhým vytvářením domněnek a fabulací bez reálného podkladu, o která však nelze opřít relevantní závěry o skutkových okolnostech.

S ohledem na takto zjištěný skutkový stav soud upravil rovněž výši škody, kterou obžalovaní Ing. K. a Ing. K. svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. způsobili poškozené spol. Xxx. Z provedených znaleckých posudků je zřejmé, že se cena 1 ks akcie spol. Xxx k datu 30.04.2005 pohybovala od 378,- Kč (spodní hranice stanoveného rozmezí dle znalecké společnosti BDO) do 711,- Kč (dle znaleckého posudku spol. Bohemia). Na rozdíl od návrhu poškozené spol. Xxx soud nemohl vycházet z nejvíce přijatelné částky pro poškozenou, tj. z částky 711,- Kč, nýbrž dle zásad trestního procesu musel operovat s hodnotou, která je nejpříznivější pro obžalované, tj. s částkou ve výši 378,- Kč za 1 ks akcie spol. Xxx. Jelikož bylo smlouvami o převodu cenných papírů ze dne 05.05.2005 převedeno na spol. Xxx celkem 500.907 ks akcií, činila by kupní cena

celého balíku částku ve výši 189.342.846,- Kč (500.907 x 378,- Kč). Spol. Xxx inkasovala za prodej akcií částku ve výši 2 mil. USD, což dle kurzu USD platného ke dni 05.05.2005 činilo částku ve výši 47.660.000,- Kč (2.000.000 x 23,83 Kč). Po odečtení kupní ceny stanovené obžalovanými Ing. K. a Ing. K. ve výši 47.660.000,- Kč od kupní ceny, jež by při dodržení smluvních podmínek Smluv 1 a 2 měla být správně předmětem smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 05.05.2005, je dán rozdíl 141.682.846,- Kč (189.342.846 Kč - 47.660.000 Kč). Tato hodnota přitom představuje částku, ze které měla být obžalovanými Ing. K. a Ing. K. v souladu s čl. 1.4 a 5.1 Smluv 1 a 2 vyplacena spol. Xxx ještě $\frac{1}{2}$ vedle částky ve výši 2 mil. USD, tj. 70.841.423,- Kč (141.682.846 : 2). Takové transakci se však obžalovaní chtěli ze shora podrobně rozvedených důvodů zcela účelově vyhnout. S ohledem na uvedený postup soud ponížil oproti podané obžalobě rozsah způsobené škody, neboť nebylo prokázáno, že by obžalovaní jednali v podvodném úmyslu již v roce 2003, a proto soud v konstrukci Smluv 1 a 2 neshledal žádné závady. S ohledem na tuto skutečnost soud nikterak nezohledňoval částku, kterou obžalovaní Ing. K. a Ing. K. zaplatili spol. Xxx v souvislosti s nákupem akcií dne 25.07.2003. Není však žádných pochyb o tom, že obžalovaní Ing. K. a Ing. K. rámcem Smluv 1 a 2 ze dne 27.05.2003 zcela vědomě zneužili, resp. porušili při sjednávání následné smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 05.05.2005.

Obžalovaní Ing. P. K. a Ing. K. K. svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť zcela vědomě uvedli spol. Xxx v omyl, když jí v dopise ze dne 15.04.2005 tvrdili, že spol. Xxx je jediným zájemcem o koupi akcií spol. Xxx, že je výhodné této společnosti akcie prodat, neboť je jedním z velkých věřitelů spol. Xxx a rovněž že se jedná o zájemce jednajícího v dobré víře, ačkoliv věděli, že tato informace je lživá, neboť spol. Xxx rozhodně není kupcem jednajícím v dobré víře, když přinejmenším nedisponuje takovým majetkem, který by jí umožnil řádně uhradit kupní cenu a celou záležitost připravili tak, že ze spol. Xxx vyvedli, a to buď přímo nebo prostřednictvím spol. Xxx a Xxx, finanční prostředky, které byly následně tak, jak je shora popsáno, využity k úhradě kupní ceny vlastních akcií spol. Xxx, což bylo v rozporu s ustanoveními čl. 1.4, 5.1 a 5.3 Smluv 1 a 2, kdy si navíc obžalovaní všechno časově nastavili tak, aby pro sebe získali co největší prospěch a spol. Xxx tímto jednáním způsobili velkou škodu. Z chování obžalovaných je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter a rozsah protiprávního jednání obžalovaných by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně cizího majetku před neoprávněnými zásahy ze strany třetích subjektů, v tomto případě majetku poškozené spol. Xxx, bezesporu je. Zákonným znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku je způsobení škody velkého rozsahu, přičemž obžalovaní způsobili poškozené spol. Xxx škodu ve výši 70.841.423,- Kč, čímž více jak čtrnáctkrát překročili hranici 5 mil. Kč, jež představuje minimální výši škody, která je dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku potřebná k naplnění kvalifikačního znaku v podobě škody velkého rozsahu.

Jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K. rovněž naplňuje zákonné znaky spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť oba obžalovaní jednali společně coby vrcholní manažeři spol. Xxx a s totožným úmyslem, tj. prodat akcie spol. Xxx nastrčené spol. Xxx za minimální možnou cenu a bez souhlasu poškozené spol. Xxx. K tomu je nutno dodat, že při spolupachatelství se každému spolupachateli přičítá celý rozsah spáchaného činu včetně celého následku, byl-li způsoben společným jednáním a vztahoval-li se k němu společný úmysl.

Při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalované Ing. K. a Ing. K. soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 a § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a za přiměřené všem okolnostem případu, charakteru spáchané trestné činnosti, osobám obžalovaných, délce trestního řízení, jakož i době, která od spáchání žalovaného skutku uplynula, má v případě obou obžalovaných nepodmíněné tresty odnětí svobody ve spojení s trestem zákazu činnosti. V daném případě nelze odhlédnout od skutečnosti, že obžalovaní způsobili spol. Xxx škodu ve výši 70.841.423,- Kč, tj. škodu velkého rozsahu, která je kvalifikačním znakem skutkové podstaty podvodu podle § 209 odst. 1,5 písm. a) tr. zákoníku, v důsledku čehož byli ohroženi trestní sazbou od 5 do 10 let odnětí svobody. Uvedený rozsah způsobené škody, již nalézací soud považuje za vyšší škodu ve smyslu § 42 písm. k) tr. zákoníku, je tedy okolností významně přitěžující, stejně jako absence jakékoli lítosti obžalovaných nad spáchaným skutkem. Při hodnocení společenské škodlivosti žalovaného jednání nelze odhlédnout ani od okolností spáchání tohoto trestného činu, jakož i skutečnosti, že ze strany obžalovaných doposud nebyla poškozené spol. Xxx uhrazena jimi způsobená škoda, a to ani částečně. Naproti tomu nelze pominout delší časový odstup od žalovaného jednání, kdy od doby spáchání trestného činu, tj. ode dne 05.05.2005 ke dni vyhlášení tohoto rozhodnutí, již uplynulo cca 12 a půl roku, pročež po celou tuto dobu obžalovaní žili řádným životem a jsou osobami bezúhonnými, což soud vyhodnotil jako okolnost významně polehčující. Na základě výše uvedeného tak soud shledal uložení trestu na samé dolní hranici zákonné trestné sazby, tj. ve výměře pěti let, za zcela adekvátní, přičemž oběma obžalovaným uložil totožný trest s ohledem na skutečnost, že na žalovaném jednání měli de facto stejný podíl. Na straně obžalovaných nebyly současně soudem shledány zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody dle ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, jakož i k uložení podmíněného trestu, neboť polehčující okolnost v podobě plynutí času kompenzují okolnosti přitěžující, a sice značnou výši způsobené škody a absenci projevené lítosti obžalovaných nad spáchaným činem, přičemž podmíněný trest by nebyl dostatečným výchovně nápravným opatřením za jednání, kterého se obžalovaní v této věci vědomě dopustili.

Pro výkon uloženého trestu byli oba obžalovaní ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou, neboť do tohoto typu věznice s ohledem stanovenou na výši a charakter uloženého trestu dle zákona fakticky náleží. Stanovený druh a výměra trestu se zařazením do příslušného typu věznice by podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložené sankce na osobu obžalovaných a zároveň jim pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za předmětné jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistit ochranu společnosti před případným dalším delikventním chováním z jejich strany. Stanovený druh a výměra

trestu by měly současně náležitým způsobem vyjadřovat závažnost a význam trestním zákoníkem chráněného společenského zájmu, kterým je v tomto případě ochrana cizího majetku před neoprávněnými zásahy ze strany třetích subjektů, v tomto případě majetku poškozené spol. Xxx.

Soud dále obžalovaným Ing. K. a Ing. K. ukládal rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu 10 let, neboť obžalovaní se předmětné trestné činnosti majetkového charakteru dopustili zcela zjevně v souvislosti s podnikatelskou činností v rámci svého působení v obchodní společnosti Xxx, kde obžalovaný Ing. K. zastával funkci generálního ředitele a obžalovaný Ing. K. funkci finančního ředitele a z tohoto titulu uzavřeli smlouvu o převodu cenných papírů ze dne 05.05.2005 a utvořili si tak podmínky pro podvodné jednání vůči poškozené spol. Xxx. Trest zákazu činnosti soud v případě obou obžalovaných vyměřil v maximální možné délce 10 let, již vzhledem k výši způsobené škody, jakož i potřebě preventivního účinku ukládané sankce považuje za zcela přiměřenou.

Soud proti tomu nevyhověl návrhu obžaloby na uložení peněžitého trestu osobám obou obžalovaných, neboť uložení sankce tohoto druhu by došlo k faktickému ohrožení možnosti splnění požadavku na uspokojení majetkových nároků poškozené spol. Xxx, jež byly uplatněny v rámci adhézního řízení, byť by v obecné rovině bylo s ohledem na charakter a okolnosti žalovaného jednání uložení peněžitého trestu zcela na místě. Při svých úvahách o vhodnosti uložení tohoto druhu sankce však soud bral zřetel právě na zájmy poškozené společnosti, uspokojení jejíž nároků by tímto trestem mohlo být zkráceno, neboť dosažení výkonu peněžitého trestu by bylo upřednostněno před splněním náhrady způsobené škody. Ze shodného důvodu soud nepřistoupil rovněž k uložení trestu propadnutí věci představující zajištěnou finanční hotovost obžalovaného Ing. K..

Soud dále v rámci adhézního řízení rozhodoval o nároku poškozené spol. Xxx na náhradu majetkové škody, kterou tato společnost řádně a včas uplatnila svým podáním ze dne 27.02.2017. Poškozená spol. Xxx požadovala, aby jí byla přiznána na náhradě majetkové škody částka ve výši 386.149.206,30 Kč, když k uvedené částce poškozená dospěla tím způsobem, že částku ve výši 711,- Kč, představující hodnotu 1 ks akcie spol. Xxx dle znaleckého posudku spol. Bohemia, vynásobila celkovým počtem akcií spol. Xxx, jež jsou předmětem tohoto trestního řízení, tj. 500.907 ks, přičemž od tohoto součinu odečetla částku ve výši 40.072,60 Kč představující úhradu obžalovaného Ing. K. za akcie získané dle Smlouvy 1 a částku ve výši 10.018,10 Kč představující úhradu obžalovaného Ing. K. za akcie získané dle Smlouvy 2. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovaným Ing. K. a Ing. K. solidární povinnost k náhradě majetkové škody spol. Xxx v celkové výši 70.841.423,- Kč. Jak již bylo podrobně rozvedeno shora při popisu určení výše škody coby kvalifikačního znaku skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. řádu, nemohl soud při stanovení výše škody na rozdíl od návrhu poškozené spol. Xxx vycházet z částky, kterou provedené znalecké posudky označily jako nejvyšší možnou, nýbrž dle zásad trestního procesu je třeba operovat s hodnotou, která je pro obžalované nejpříznivější. Oproti poškozené společnosti tak zdejší soud neuznal jako výchozí hodnotu 1 ks akcie spol. Xxx částku ve výši 711,- Kč dle znaleckého posudku spol.

Bohemia, nýbrž vycházel z nejnižší hodnoty, kterou ve svém intervalovém rozpětí určila znalecká spol. xxx. Soud tak při určení nároku na náhrady škody vycházel z částky ve výši 378,- Kč za 1 ks akcie spol. Xxx. Jelikož bylo smlouvami o převodu cenných papírů ze dne 05.05.2005 převedeno na spol. Xxx celkem 500.907 ks akcií, činila by kupní cena celého akciového balíku částku ve výši 189.342.846,- Kč. Od této částky pak soud odečetl 2 mil. USD (resp. 47.660.000,- Kč dle platného kurzu USD ve výši 23,83 Kč za 1,- USD), kterou spol. Xxx prokazatelně inkasovala od obžalovaných Ing. K. a Ing. K., když spol. Xxx obdržela z účtu obžalovaného Ing. K. částku ve výši 400.000,- USD na svůj účet č. xxx/2400 a z účtu obžalovaného Ing. K. částku ve výši 1.600.000,- USD. V tomto ohledu není pro posouzení důvodnosti nároku poškozené společnosti nikterak podstatnou skutečnost, že minimálně částka 1,95 mil. USD byla prokazatelně vyvedena ze spol. Xxx díky podvodnému jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K., neboť z hlediska uplatněného nároku na náhradu způsobené škody je právně významnou toliko skutečnost, že spol. Xxx částku 2 mil. USD reálně obdržela. Částka ve výši 141.682.846,- Kč (tj. 189.342.846 - 47.660.000) tak dle výsledků znaleckého zkoumání představuje hodnotu, ze které měla být obžalovanými Ing. K. a Ing. K. v souladu s čl. 1.4 a 5.4 Smluv 1 a 2 společnosti Xxx vedle částky ve výši 2 mil. USD vyplacena ještě ½, tj. 70.841.423,- Kč. Od takto stanovené částky soud již dále neodečítal částky ve výši 40.072,60 Kč a 10.018,10 Kč představující kupní ceny akcií dle Smluv 1 a 2 ze dne 27.05.2003, neboť soud platnost těchto smluv nikterak nezpochybil, a tudíž musel nutně vycházet ze stanovené výše škody, tj. z hlediska výpočtu doplatku kupní ceny, která by byla určena v případě, že by obžalovaní Ing. K. a Ing. K. jednali dne 05.05.2005 vůči spol. Xxx transparentně, poctivě a nikoliv s podvodným úmyslem.

S ohledem na skutečnost, že spol. Xxx uplatnila vyšší nárok na náhradu škody, než jaký jí byl nalézacím soudem přiznán, byla tato společnost se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

K jednání popsanému shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem

B.

Na rozdíl od jednání obžalovaných Ing. K. a Ing. K. popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. měl soud i po obsáhle provedeném dokazování zásadní pochybnosti o vině obžalovaného Ing. M.a O., a to zejména z důvodu absence usvědčujících důkazů, které by jednoznačně a nezpochybitelně prokazovaly jednání, které je mu kladeno za vinu obžalobou Městského státního zastupitelství sp. zn. 1 KZV 227/2012. V dané věci nebylo nikterak prokázáno, že by se obžalovaný Ing. O. znal s odděleně stíhaným J. M., tj. tehdejším vlastníkem spol. Xxx, jakož i to, že by právě on byl tím činitelem, který významným způsobem ovlivnil názor poškozené spol. Xxx a zapříčinil tak, že se tato společnost rozhodla dne 25.07.2003 prodat akcie spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., to vše navíc za situace, kdy by tak činil s podvodným úmyslem způsobit spol. Xxx škodu, neboť z žádného z provedených důkazů není patrné, že by obžalovaný Ing. O. již v roce 2003 věděl o tom, kterak obžalovaní Ing. K. a Ing. K. hodlají v budoucnu s akciemi spol. Xxx naložit, tedy že by již v roce 2003 připravovali nezákonné machinace tak, aby nejpozději v roce 2005 v důsledku úmyslného zneužití smluvních podmínek plynoucích ze Smlouvy 1 a Smlouvy 2 získali pro sebe majetkový prospěch a

způsobili majetkovou újmu poškozené společnosti. Zprvu je nutno konstatovat, že obžalovaný Ing. O. popřel, že by se s odděleně stíhaným M. znal, přičemž sám J. M. v této trestní věci nikterak nevyprávěl. Tvzení obžalovaného nebylo vyvráceno ani žádnou ze svědeckých výpovědí, ani provedenými odposlechy, znaleckými posudky či jinými listinnými důkazy. Současně je nutno zmínit tvzení svědků, zejména z řad zástupců spol. Xxx, o tom, že tím, kdo měl rozhodné slovo při prodeji akcií spol. Xxx v roce 2003, byl svědek F. M., nikoli obžalovaný Ing. O.. Sám svědek M. v této souvislosti uvedl, že si již nevzpomíná, kdo byl původcem myšlenky prodat akcie spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., přičemž z jeho výpovědi rovněž nevyplývá, že by snad obžalovaný Ing. O. tuto myšlenku preferoval oproti jinému způsobu řešení, či že by jí dokonce spol. Xxx podsouval. Stejně tak svědek F. G. ve své výpovědi před soudem uvedl, že se o myšlence prodat spol. Xxx v roce 2003 obžalovaným Ing. K. a Ing. K. dozvěděl až od svědka M., přičemž z tohoto sdělení nebylo nikterak patrné, že by se na prodeji spol. Xxx podílel jakoukoliv radou či pomocí obžalovaný Ing. O.. Dokonce svědek N. S., jehož spol. Xxx byla v letech 2001 až 2003 jedním ze zájemců o koupi spol. Xxx, v řízení před soudem uvedl, že by obchodní jednání probíhala jak s obžalovaným Ing. O., tak svědky M. a mužem – Italem (kterým nemohl být nikdo jiný, než F. G.), tak rozhodovací pravomoci měl vždy jen a pouze svědek M.. V dané věci tak nebylo žádným způsobem prokázáno, že by obžalovaný Ing. O. v roce 2003 přesvědčil zástupce spol. Xxx, že je nezbytné prodat spol. Xxx právě a jedině obžalovaným Ing. K. a Ing. K..

Stejně tak se nepodařilo nikterak prokázat, že by obžalovaný Ing. O. zástupcům spol. Xxx předkládal nepravdivé informace o spol. Xxx, jež by měly za následek rozhodnutí prodat spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., ba naopak je tato skutečnost řadou důkazů vyvrácena. Na úvod je nutno uvést, že jak zástupci spol. Xxx, tj. svědci M. a G., tak obžalovaný Ing. O. a řada dalších svědků z řad zaměstnanců spol. Xxx, shodně konstatovali, že spol. Xxx zakoupila v roce 1998 spol. Xxx za účelem její restrukturalizace, zhodnocení a následného prodeje. Svědci ve vzájemné shodě taktéž uvedli, že doba, po kterou měla spol. Xxx v úmyslu spol. Xxx vlastnit, byla stejně jako u ostatních společností, jež spol. Xxx skupovala, cca 5 let. Za daného stavu je tedy zřejmé, že již původní záměr spol. Xxx směřoval k prodeji spol. Xxx cca kolem roku 2003. Nelze tedy tvrdit, že by samotnou myšlenku prodeje spol. Xxx vyvolal obžalovaný Ing. O., neboť se s touto skutečností počítalo již o několik let dříve. Stejně tak nebylo prokázáno, že by obžalovaný Ing. O. byl tak významným zdrojem informací o stavu spol. Xxx, že by to vyvolalo v poškozené spol. Xxx potřebu nutně akcie spol. Xxx prodat obžalovaným Ing. K. a Ing. K.. Svědek M. uvedl, že o ekonomické situaci spol. Xxx dostával investiční výbor spol. Xxx informace v letech 2001 až 2002 zejména od svědka Ing. M. a obžalovaného Ing. O. a od poloviny roku 2002 rovněž od obžalovaného Ing. K.. Takto získané informace si spol. Xxx sice neověřovala, nicméně v průběhu let 2001 až 2003 svědek nezaznamenal, a to ani ze strany členů dozorčí rady, ve které měla spol. Xxx stále své zastoupení, že by poznatky, které do spol. Xxx proudily ze strany manažerů spol. Xxx, byly zkreslené. Uvedené skutečnosti pak ve své výpovědi potvrdil i svědek G., který taktéž nikdy nezaznamenal situaci, že by jemu předkládané informace měly být jakkoliv zastřené. Informace o fungování a stavu spol. Xxx byly spol. Xxx reprodukovány rovněž prostřednictvím e-mailu, jednak svědci M. a G. osobně jezdili

do Prahy, kde se účastnili jednání s obžalovaným Ing. O., a účastnili se taktéž interních schůzí spol. Xxx ohledně spol. Xxx v Londýně či Paříži. Ohledně informovanosti spol. Xxx pak mimo jiné svědek Ing. R. ve své výpovědi učiněné před soudem potvrdil, že reporty, které o spol. Xxx zpracovával, předával svědkyni Ing. M., která je následně jedenkrát měsíčně přeposílala spol. Xxx. Uvedené skutečnosti pak korespondují rovněž s výpovědí svědkyně I. V., která jako členka dozorčí rady spol. Xxx a spol. Xxx uvedla, že se v Praze konaly pravidelné schůze, jejichž předmětem bylo projednávání stavu spol. Xxx. Těchto schůzí se dle jejího tvrzení účastnili svědci M., G. a dále pí H., přičemž tyto osoby projevovaly o spol. Xxx zájem, věnovaly jí svou pozornost a byly pravidelně informovány o všech záležitostech. Stejně tak svědek Ing. J. M., který byl v letech 2000 až 2002 generálním ředitelem spol. Xxx, potvrdil, že spol. Xxx získávala o situaci ve spol. Xxx pravidelné zprávy, a to zejména přes dozorčí radu, přičemž materiály pro dozorčí radu, které pak byly spol. Xxx předkládány, zpracovával on a svědkyně Ing. M.. Svědek vyloučil, že docházelo k jakýmkoliv machinacím s těmito materiály, zejména pak účetnictvím společnosti. Je tedy zřejmé, že spol. Xxx byla o stavu spol. Xxx pravidelně informována, a to z různých zdrojů, nikoliv pouze obžalovaným Ing. O..

Ohledně finanční situace spol. Xxx kolem roku 2003, tj. v době, kdy spol. Xxx prodala akcie spol. Xxx obžalovaným Ing. K. a Ing. K., jak všichni obžalovaní, tak řada svědků i znalců potvrdila, že stav spol. Xxx v té době skutečně nebyl dobrý a společnost se nacházela ve značné finanční krizi. Nelze tedy ani na tomto místě tvrdit, že by obžalovaný Ing. O. spol. Xxx predestíral vědomě nepravdivé skutečnosti. Situaci spol. Xxx v letech cca 2001 až 2004 naopak všichni ve vzájemné shodě označili za kritickou, kdy poté již nikoliv obžalovaní, ale pouze znalci, svědci a listinné důkazy potvrdili, že v roce 2005 nastal významný obrat k lepšímu. Za velmi problematický považovali stav spol. Xxx v době kolem prodeje akcií v roce 2003 jak samotní zástupci spol. Xxx, tak řada svědků z řad zaměstnanců spol. Xxx. Svědek G. uvedl, že po odchodu svědka Ing. P. z pozice generálního ředitele byla situace spol. Xxx značně problematická a v roce 2002 se společnost ocitla ve vážné krizi. Odrazem toho bylo i výrazné snížení hodnoty společnosti, a to o více než polovinu oproti kupní ceně. Stejně tak svědek M. byl toho názoru, že v letech 2002 až 2003 byla spol. Xxx v trvalé krizi. Uvedené skutečnosti potvrdila rovněž zaměstnankyně spol. Xxx, svědkyně Ing. J. H., dle které měla spol. Xxx v letech 2001 až 2003 finanční problémy, a to zejména kvůli úvěrům a změně v portfoliu bank v důsledku prodeje úvěru ve výši 70 mil. Kč XXX. Ve stejném období zaznamenal velký propad společnosti taktéž svědek S. A., další ze zaměstnanců a člen dozorčí rady spol. Xxx, neboť docházelo ke krácení odměn zaměstnanců a k jejich masovému propouštění. Zhoršení finanční situace v daném období pak stvrdili ve své výpovědi i svědci M. H. a I. J.. Nebylo tedy nikterak prokázáno, že by případné informace proudící od obžalovaného Ing. O. ve vztahu ke spol. Xxx, byly založeny na nepravdivém základu. Stejně tak nebylo žádným z provedených důkazů prokázáno, a to ani v náznaku, že by obžalovaný Ing. O. měl rozhodující podíl na tom, že spol. Xxx nebude nikterak dále přezkoumávat dopis obžalovaných Ing. K. a Ing. K. ze dne 15.04.2005, resp. pravdivost tvrzení v něm uvedených.

Po prodeji spol. Xxx v roce 2003 obžalovaným Ing. K. a Ing. K. již obžalovaný Ing. O. ve spol. Xxx dále nepůsobil, což uvedl nejen on sám, ale rovněž řada

slyšených svědků. Skutečnost, že obžalovaný Ing. O. ke dni 01.10.2003 skončil ve funkci generálního ředitele spol. Xxx, předal veškerou svou agendu obžalovanému Ing. K. a poté ze spol. Xxx odešel, potvrdili taktéž spoluobžalovaní Ing. K. a Ing. K.. Svědci JUDr. Ing. M., MBA, Ing. R., PhDr. H. a V. potvrdili, že obžalovaný Ing. O. v roce 2003 skutečně ze spol. Xxx odešel a od té doby jej buď neviděli, nebo s ním nejednali v pracovních záležitostech, nýbrž v souvislostech ryze přátelských. Pro úplnost je třeba zmínit rovněž tvrzení svědka Ing. V., se kterým obžalovaný Ing. O. přerušil obchodní jednání, neboť mu oznámil, že ve společnosti již nemá žádný vliv, ježto byla prodána jejím manažerům. Pro dokreslení je pak možno uvést, že svědkyně Mgr. S. taktéž potvrdila, že v době jejího nástupu do spol. Xxx v roce 2006 zde obžalovaný Ing. O. již nepracoval. Stran následného působení obžalovaného Ing. O. je na místě zmínit výpověď svědka M., který uvedl, že po opuštění funkce generálního ředitele spol. Xxx působil obžalovaný nadále ve spol. Xxx. Byť je z provedených odposlechů a e-mailu obžalovaného Ing. K. zřejmé, že určité obchodní kontakty mezi obžalovanými Ing. O., Ing. K. a Ing. K. existovaly i po odchodu obžalovaného Ing. O. ze spol. Xxx, přičemž obžalovaný Ing. O. mohl být placen ze zdrojů spol. Xxx a mohl mít i co dočinění se spol. Xxx, existuje v této věci i po rozsáhle provedeném dokazování celá řada otazníků, které narušují celistvost řetězce nepřímých důkazů svědčících o vině obžalovaného Ing. O. žalovaným jednáním. Samotné „excelovské“ tabulky nazvané jako „příjmy“ či „mimořádná inkasa“, které byly nalezeny v počítači obžalovaného Ing. K. zajištěném při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor, nemohou bez opory v dalších důkazních materiálech prokazovat zapojení obžalovaného Ing. O. do aktivit spol. Xxx či spol. Xxx po roce 2003. V daném případě se jedná o velmi propracované tabulky s označením jmen obžalovaných ve zkratkách „mo“, „pk“ a „kk“, které byly pravidelně aktualizovány, a to i v letech 2004 až 2007, tj. v době, kdy již obžalovaný Ing. O. oficiálně ve struktuře spol. Xxx nepůsobil, přičemž tyto tabulky obsahují i určité částky, o kterých se zmocněnec poškozené spol. Xxx domnívá, že se jedná o určitou výplatu příjmu, který spol. Xxx vyinkasovala za prodej rypadel vyrobených společnostmi Xxx, a který obžalovaní ze spol. Xxx vyvedli a mají si jej mezi sebou rozdělit v poměru 40:40:20, tj. dle jejich podílu na akciích spol. Xxx, které měla obžalovaným spol. Xxx, resp. odděleně stíhaný M. prodat. V dané trestní věci nicméně výrazně absentují jakékoli svědecké výpovědi či listinné důkazy svědčící o tom, že by k takovému jednání mělo skutečně dojít, a proto dle shora uvedených tabulek, které navíc rovněž nemají žádný hmatatelný podklad a jsou zachyceny pouze v podobě elektronického dokumentu, nelze kategoricky vyvozovat vinu obžalovaného Ing. O. ve vztahu k žalovanému jednání. V zajištěných počítačích sice byly nalezeny opční smlouvy a smlouvy o převodu cenných papírů, jejichž předmětem jsou akcie spol. Xxx, kde obžalovaní Ing. O., Ing. K. a Ing. K. figurují jako kupující a spol. Xxx či svědek Ing. S. nebo svědek L. P. jako prodávající, nicméně soud tyto dokumenty zhodnotil jako ničím nepodložené důkazy, které nejsou podepsané, existují toliko v elektronické podobě, svědci Ing. S. a L. P. realizaci takových smluv popřeli, pročez nic nespovídá o tom, že by takové smlouvy vůbec kdy reálně vznikly, když se tak nepodařilo žádným hodnověrným způsobem vyvrátit tvrzení obžalovaných o tom, že se jednalo pouze o přípravu daných dokumentů

představujících jimi zvažovaný zajišťovací institut v souvislosti s prodejem akcí spol. Xxx společnosti Xxx, k jehož realizaci však nakonec vůbec nedošlo.

Byť je skutečnost, že obžalovaný Ing. O. měl na celém mechanismu žalovaného jednání určitý podíl, po provedeném hlavním líčení zřejmá, chybí soudu jednoznačné důkazy o jeho trestněprávní odpovědnosti za toto jednání v souvislosti s činností, která je mu obžalobou kladena za vinu. Uvedeným závěrem nalézací soud pouze deklaruje objektivní stav věci v podobě důkazní nouze, kdy se nepodařilo shromáždit dostatek jednoznačných a přesvědčivých důkazů, které by svědčily o vině obžalovaného Ing. O., když je základní zákonnou povinností soudu jako orgánu činného v trestním řízení objektivně zjistit skutečný skutkový stav věci a tudíž vinu obžalovaného jednoznačným a nezvratným způsobem prokázat. Soud tedy nemůže při své rozhodovací činnosti vycházet pouze z domněnek, dohadů, hypotéz či určité míry přesvědčení, které nejsou podloženy žádnými relevantními důkazy, a to přímými důkazy či uceleným řetězcem nepřímých důkazů. Na základě všech výše uvedených skutečností tak soud postupoval v souladu s trestněprávní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch, a obžalovaného Ing. O. zprostil podané obžaloby v duchu ustanovení § 226 písm. c) tr. řádu, neboť má za to, že se žalovaný skutek mající znaky trestného činu podvodu sice stal, nicméně nebylo nikterak prokázáno, že by jej spáchal obžalovaný Ing. O..

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání mohou **podat státní zástupce** pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **poškozený** pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání **musí být** v dané lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, **ve prospěch či v neprospěch** obžalovaného.

Odvolání **má** odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 04. října 2017

JUDr. Tomáš Durdík
předseda senátu